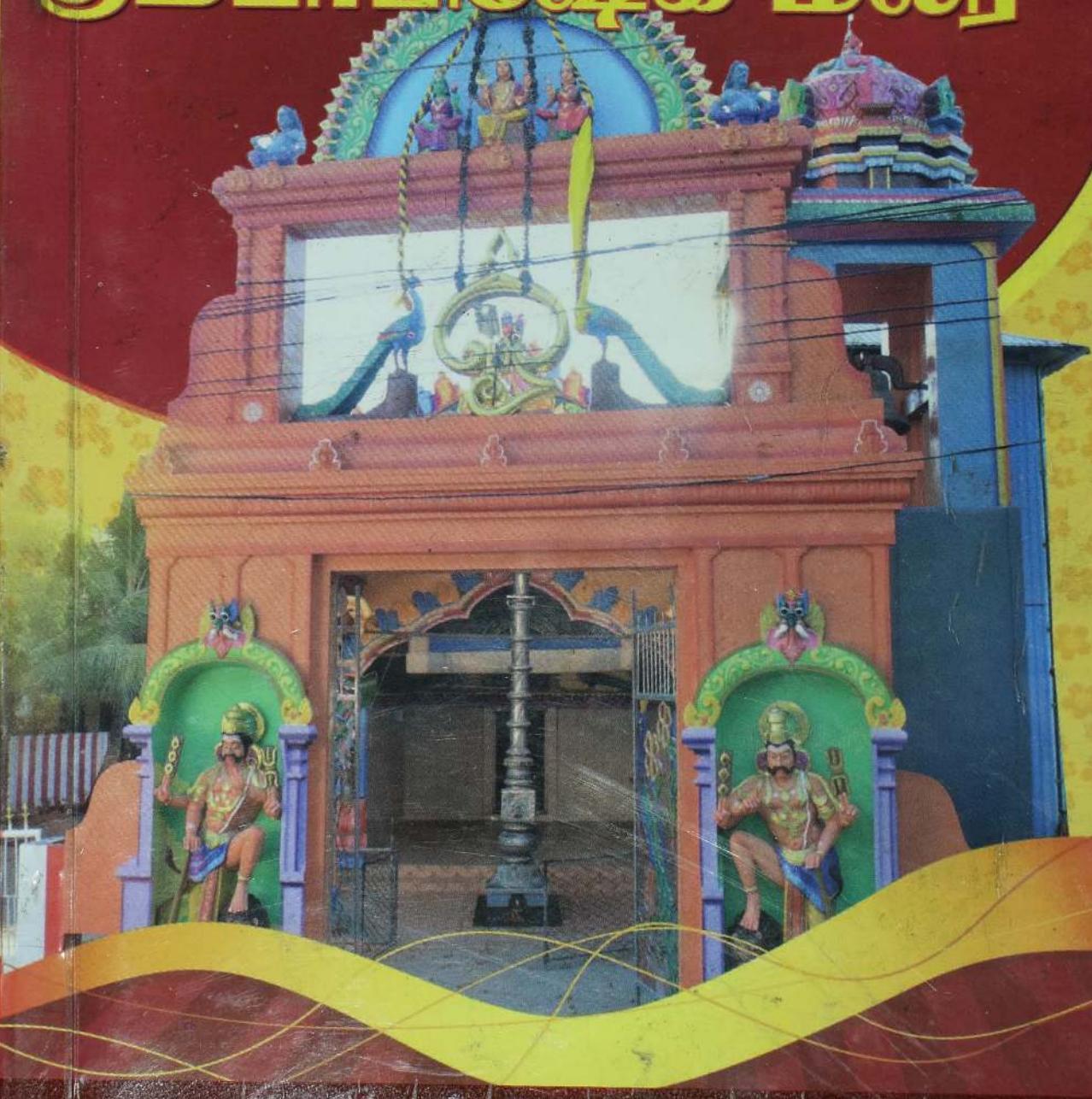

குகமயம்

வ්‍යුக්කොට்டை வன்னியுள்தோப்பம்
அருள்மிகு சின்னக்கத்திர்காமத் திருக்கோவில்

கும்பாபிஷேக மலர்

வெளியிரு:

வ්‍යුக்கோட்டை சின்னக்கத்திர்காமத் திருக்கோவில்

30.05.2015

வட்டுக்கோட்டை

வன்னியன் தோட்டம் சின்னக்கதிர்காமத் திருக்கோவில்
புனராவர்த்தன மிரதிட்டை

**திருக்குடத் திருமஞ்சனப்
பெருவிழாச் சிறப்பு மலர்**

மன்மத வருடம் வைகாசித்திங்கள் 17ம் நாள்

2015.05.31

வெளியீடு

சின்னக்கதிர்காமத் திருக்கோவில்,
வட்டுக்கோட்டை.

மலர் வெளியீட்டுத் தாவுகள்

1. மலரின் பெயர் : திருக்குடத் திருமன்றனப் பெருவிழாச் சிறப்புமலர்
2. பதிப்புரிமை : கோவில் அறங்காவலர்கள்
3. காலம் : மன்மதவருடம் வைகாசித்திங்கள் 17ம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை (31.05.2015)
4. தொகுப்பாசிரியர் : சைவப்புலவர் அ.து.சடாட்சரசிங்கம்
5. பிரதிகள் : 200
6. பதிப்பு : கற்பகவிநாயகர் அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்
7. காகித அளவு : B5
8. வெளியீடு : சின்னங்க கதிர்காமத் திருக்கோவில்
9. இதழ்கள் : 120

முலவர்

எழுந்தருளி

தோத்திரப் பாமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

முதலாந்திருமுறை:

அயிலுடை வேலோர் அனல்புல் குகையின் அம்பான்றால்
எயில்பட எய்த எம்மிறை மேய இடம்போஜும்
மயில்பெடை புல்சி மாநட மாடும் வளர்சோலைப்
பயில்பெடை வண்டு பாடலறாத பரங்குன்றே.

இரண்டாந்திருமுறை:

பஞ்சி நுண்துகி ளன்ன பொங்கழுற் சேவழிடையார்
குஞ்சி மேகலை யுடையார் கொந்தணி வேல்வலனுடையார்
அஞ்சும் வென்றவர்க் கணியார் அனையின் ஈருரியுடையார்
வஞ்சி நுண்ணிலை யுடையார் வாழ்கொளி புத்தாருளாரே.

மூன்றாந்திருமுறை:

உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே
உணர்வது நின்னருள் மெய்யினையே
கற்றவர் காய்வது காமனையே
கனல்விழி காய்வது காமனையே
அற்றம் மறைப்பதும் உன்பணியே
அமர்ரகள் செய்வதும் உன்பணியே
பெற்றும் உகந்தது கந்தனையே
பிரம புரத்தை உகந்தனையே.

நான்காந்திருமுறை:

குறவிதோள் மணந்த செல்வக் குமரவேள் தாதை என்றும்
நறவின் நறுமென் கூந்தல் நங்கையோர் பாகத் தானெனப்
பிறவினை மாற்று வானைப் பெருவேனுர் பேணி னானை
உறவினால் வல்லனாகி உணருமா றுணர்த்து வேனே.

ஐந்தாந்திருமுறை:

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்னாம் யேனையாக் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கி தே.

8ஆறாந்திருமுறை:

காரிலங்கு திருவுருவத் தவற்கும் மற்றைக்
 கமலத்திற் காரணர்குங் காட்சி யொன்னாச்
 சீரிலங்கு தழற்பிழப்பிற் சிவந்தார் போலுஞ்
 சிலைவளைவித் தவணர்புரஞ் சிதைத்தார் போலும்
 பாரிலங்கு புனல் அனல்கால் பரமா காசம்
 பரிதிமதி சுருதிமாய்ப் பரந்தார் போலும்
 கூரிலங்கு வேறுகுமரன் தாதை போலும்
 குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டைத்தெநாச் கூத்தனாரே.

ஏழாந்திருமுறை:

மறவனை அன்று பன்றிப்பின் சென்ற
 மாயனை நால்வர்க்கு) ஆலின்கீ முரைத்த
 அறவ ணையம் ரர்க்கரி யானை
 அமர்ர் சேனைக்கு நாயக னாக
 குறவர் மங்கைதன் கேள்வனைப் பெற்ற
 கோனை நான்செய்த குற்றங்கள் பொறுக்கும்
 நறைவி ரியும் நள் ளாறனை அமுதை
 நாயி னேன் மறந் தென்னினைக் கேளே

ஏட்டாந்திருமுறை:

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேனைப்
 பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
 சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எணையாண்ட
 அத்தனைனக் கருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.

ஒன்பதாந்திருமுறை:

தானதனற்றோ சங்கரா குல
 பாலஸியே தானுவே சிவனே
 கனக நற்றுரைனே கற்பகக் கொழுந்தே
 கண்கண் மூன்றுடையதோர் கரும்பே
 அனகனே குமர விநாயக சனக
 வம்பலத் தமர்ர் சேகரனே
 நுனகழுவினை யென்னெஞ்சினு ஸினிதாய்த்
 தொண்டனே னுகருமா நுகரே

அருள்மிகு சின்னக்கதிர்காமல் திருக்கோவில்
பத்தாந்திருமுறை:

எம்பெரு மான்திறை வாழுறை யோன்று
வம்பவிழ் வானோர் அசுரன் வலிசால்ல
அம்பவள மேனி அறுமுகன் போயவர்
தம்பகை கொல்லென்ற தற்பரன் தானே

பதினொராந்திருமுறை:

உன்னை ஓளிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை ஒருவரையான் பின்செல்லேன் - பண்ணிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்திவாழ் வே.

பள்ளிரண்டாந்திருமுறை:

காழியர் தவமே கவுணியர் தனமே கலைஞானத்
தாழிய கடலே அதனிடை அமுதே அடியார்முன்
வாழிய வந்திம் மண்மிசை வானோர் தனிநாதன்பர்
ஏழிசை மொழியாள் தன்திரு வருள்பெற் றனைனன்

முருகவேழ் துதி

1-7 வரை அருணகிரிநாதசவாமிகள் திருப்புகள்

1.திருப்பாங்குள்றம்

முதலாந்திருமுறை:

இராகம்:- பிலஹரி

தாளம்:- கண்டஜாதி ஜம்பை

சந்ததம் பந்தத் தொடராலே
சஞ்சலந் துஞ்சித் திரியாதே சுட்டுப்பு
கந்தனென் றென்றும் றுகைணநாளும் சுட்டுப்பு
கண்டுகொலன்டன்புற் றிடுவேனோ சுட்டுப்பு
தந்தியின் கொம்பைப் புணர்வோனே
சங்கரன் பங்கிற் சிவைபாலா
செந்திலங் கலன்டிக் கதிர்வேலா
தென்பரங் கு... பெருமானே

2. திருச்செந்தூர்

கோண்டாந்திரமுறை:

இராகம்:- ரீதிகெளன்

தாளம்:- கண்டஜாதி திரிபுடை

இயலிசை லுசித வஞ்சிக் கயர்வாகி
 கிரவுபகல் மனது சிந்தித் தழுமாதே
 உயர்கருணை புரிய மின்பக் கடல்முழ்சி
 உணவையனது எறிய மன்பைத் தருவாயே
 மயில்க விடைய ரந்தத்த தினைகாவல்
 வனசகுற மகளை வந்தித் தணைவோனே
 கயிலைமலை அனைய செந்திற் பதிவாழ்வே
 கரிமுகவ ஸிளைய கந்தப் பெருமாளே

3. திருவாவினன்குழி (யழனி)

முன்றாந்திரமுறை:

இராகம்:- சக்கரவாகம்

தாளம்:- கண்டஜாதி ஜம்பை

அபகாரநிந்தைபட் மேலாதே
 அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
 உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
 உணைநானி ளனந்தருட் பெறுவேனோ
 கிபமாழு கன்றனக் கிளையோனே
 கிமவான்ம டந்தையுத் தமிபாலா
 செபமாலை தந்தசற் குருநாதா
 திருவாவினன்குழிப் பெருமாளே

4. திருவேரகம்

நாள்காந்திரமுறை:

இராகம்:- ஹம்ஸாநந்தி

தாளம்:- ஆதி

நிறைமதி முகமெனும் ஓளியாலே
 நெறிவிழி கருணைபுரி நிகராலே
 உறவுகொள் மடவர்கள் உறவாமேர
 உனதிரு வழியினி அருள்வாயே
 மறைபயி லரிதிரு மருகோனே
 மருவல ரசர்கள் குலகாலா,
 குறமகள் தணைமணம் அருள்வோனே
 குறுமலை மருவிய பெருமாளே

அருள்மிகு சின்னக்கதிர்காம் திருக்கோவில்

5. குள்றுதோறாடல்

ஐந்தாந்திருமுறை:

இராகம்:- சண்முகப்பிரியா

தாளம்:- ஆதி

அதிருங் கழுப்ப ஸீந்துன் அடியேனுன்
அபயம் புகுவ தென்று நிதைகாண
தெயந் தனிலிருந்து கருபையாகி
இட்ர்சாஸ் கைகள்க் வங்க அருள்வாயே
எதிராஸ் கொருவரின்றி நடமாடும்
இறைவன் தனது பங்கில் உமைபாலா
பதியெங் கிழுமிருந்து விளையாடுப்
பலகுன் ரிலும் மர்ந்த பெருமாளே

6. யழுமுதிர்ச்சோலை:

ஆறாந்திருமுறை:

இராகம்:- தோடி

தாளம்:- கண் ஜாதி திரிபுடை

காரணம் தாக வந்து புவிமீதே
காலனானு காதி செந்து கதிகாண
நாரணனும் வேதன் முன்பு தெரியாத
ஞானநடை மேபு ரிந்து வருவாயே
ஆரமுத மான தந்தி மணவாளா
ஆறுமுக மாறிரண்டு விழியோனே
சூர்க்கிளை மாளவென்ற கதிர்வேலா
சோலைமலை மேவி நின்ற பெருமாளே

ஏழாந்திருமுறை:

இராகம்:- பிருந்தாவன சாராங்கா

தாளம்:- கண்ட சாப்பு

அற்கைறக் கிரைதேஷ் அத்தத் திலுமாகை
பற்றித் தவியாத பற்கைப் பெறுவேனோ
வெற்றிக் கதிர்வேலா வெற்பைத் துளைசீலா
கற்றுற் றுணர்போதா கச்சிப் பெருமாளே.

ஆலுக் கணிகலம் வெண்டலை மாலை யகிலமுண்ட
மாலுக் கணிகலம் தள்ளைந் துழாய்மயி லேறுமையன்
காலுக் கணிகலம் வானோர் முடியுங் கடம்புங்கையில்
வேலுக் கணிகலம் வேளையுஞ் சூரணது மேருவுமே
- அருட பிரிநாத சுவாபிகள் கந்தரலங்காரம்.

முருகவேள்துதி

வேலா சரணம் சரணம் என்மேல் வெகுளாமல் இனி
மேலாயினும் கடைக்கண்பார் பருப்பத வேந்தன்மகள்
பாலா குறுமுளியார்க்கும் திருப்புகழ்ப் பண்ணவர்க்கும்
ஆலாலம் உண்டவனை உபதேசித்த என் ஆண்டவனே.

- முருகர்அந்தாதி.

முருகன் குமரன் குகளன்று மொழிந்
துருகுஞ் செட நா் துணர்வென் றருள்வாய்
பொருபாங் கவரும் புவியும் பரவுங்
குருபாங் கவவெண் குணபஞ் சரனே.

- அருணகிரிநாத சுவாமிகள் கந்தரனுடுதி

பேரா தரிக்கு மதியவர்தம் பிறப்பை யொழித்துப் பெருவாழ்வும்
பேறுங் கொடுக்க வரும்பிள்ளைப் பெருமா என்னும் பேராளா
சேரா நிருதர் குலகலகா சேவற் கொடியாய் திருச்செந்தார்த்
தேவா தேவர் சிறைமீட்ட செல்வாவென்னுன் றிருமகத்தைப்
பரா மகிழ்ந்து முலைந்தாயர் பரவிப் புகழ்ந்து விருப்புடனப்
வாரா திருக்க வழக்குண்டோ வழிவேல் முருகா வருகவே
வளருங் களபக் குரும்பைமுலை வள்ளி கணவா வருகவே
- பகழிக் கூத்தார் அருளியதிருச்செந்தார்ப்பிள்ளைமாலை.

வாழ்த்து

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க ஆறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்சேள்
ஏறிய மஞ்சளை வாழ்க யானைதன் அணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்க்கீர் அடியார் எல்லாம்.

- கச்சியப்ப சீவாச்சாரிய சுவாமிகள்

கும்பாரிசேக மலர்

முருகுப்பிள்ளை வெற்றிவேல்

விநாயகர் கண்ணதொ

உ

சீவமயம்

கச்சியப்ப சிவாச்சாரிய சுவாமிகள்

கந்தபூராணத் திரட்டு

திருச்சிற்றம்பலம்

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்

சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்

அகட சக்கர வின்மஸி யாவுறை

விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்

உச்சியின் மகுடம் மின்ன ஓளிதர நுதலின் ஓடை

வச்சிர மருப்பி ளனாங்கை மஸிகாள் கிம்புரிவயங்க

மெய்ச்சலிக் கவரிதாங்க வேழமாழுகங் கொண்டுற்ற

கச்சியின் விகடசக்ர கணபதிக் கண்பு செய்வாம்

மூவிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி

ஏவருந்துதிக்க நின்ற வீராருதோள் போற்றி காஞ்சி

மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள் மலரடி போற்றியன்னான்

சேவலும் மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி

திருப்பராஸ் குறைத்திடும் எஃக வேலுடைப்

பொருப்பராஸ் குணர்வுறப் புதல்வி தன்மிழை

விருப்பராஸ் கமரிடை விளங்கக் காட்டிய

திருப்பராஸ் குன்றமர் சேயைப் போற்றுவாம்

சூரைல வாயிடைத் தொலைத்து மார்புக்கீண்

ஶரைல வாயிடும் எஃகம் ஏந்தியே

வேரைல வாய்த்தரு வெள்ளி வெற்பொரீசீ

சீரைல வாய்வரு சேயைப் போற்றுவாம்

காவினன் குடலுறு காமர் பொள்ளகர்

மேவினன் குடவர வினியச் சூர்முதல்

பூவினன் குடலையம் பொருட்கு மாலுற

ஆவினன் குடவரும் அமலற் போற்றுவாம்

நீரகத் தேதனை நினையும் அன்பினோர்

பேரகத் தலமரும் பிறவி நீத்திடும்

தாரகத் துருவமாம் தலை எய்திய

ஏரகத் தறுமுகன் அஷகன் வாம்

ஓன்றுதொ ராடலை ஒருவி ஒவிமெய்
துன்றுதொ ராடலைத் தொடங்கி ஜவகை
மன்றுதொ ராடிய வள்ளல் காழறக்
குன்றுதொ ராடிய குமரற் போற்றுவாம்

எழுமுதிரைப் புனத் திறைவி முன்புதன்
கிழமுதிர் இளநலம் கிடைப்ப முன்னவன்
மழுமுதிர் களிரென வருதல் வேண்டிய
பழுமுதிர் சோலையைம் பகவற் போற்றுவாம்

ஏறுசேர் பொழுதினும் இறுதி இன்றியே
மாறிலா திருந்திடும் வளாங்கொள் காஞ்சியிற்
கூறுசீர் புனைதரு குமர கோட்டம் வாழ்
இருமா முகப்பிரான் அடிகள் போற்றுவாம்

அருவமும் உருவுமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஓன்றாய்
பிரம் மாய்ந்தினர் சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகக்
கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டே
இருதிரு முருகன் வந்தாஸ் குதித்தனர் உலகம் உய்ய

கந்தநம் ஜந்துமுகர் தந்தமுரு கேசநம் கங்கையுமைதன்
மைந்தநம் பன்னிரு புத்தநம் நீப்மலர் மாலைபுனையுந்
தந்தநம் ஆறுமுக ஆதிநம் சோதிநம் தற்பரம் தாம்
எந்தநம் என்றுமினளேயோய்நம் குமாரநம் என்று தொழுதார்

முழுமதி அன்ன ஆறுமுகங்களும் முன்நான் காகும்
விழிகளின் அருஞம் வேலும் வேறுள படையின் கீரும்
அழகிய கரமீ ராறும் அணிமணித் தண்ணட ஆர்க்கும்
செழுமலர் அடியும் கண்டான் அவன்தவம் செப்பற்பாற்றே

விரிஞ்சன் மான் தேவராலும் வெறற்கரும் விறலோனாகிப்
பெருஞ்சுரர் பதமும் வேத ஒழுக்கமும் பிறவும் மாற்றி
அருஞ்சிறை அவர்க்குச் செய்த அவுணர்கோண் ஒவிகொள்வாம்
பரஞ்சுடர் உருவாய்வந்த குமரணைப் பணிதல் செய்வாம்

புன்னெறி அதனிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கி மேலாம்
நன்னெறி ஒழுக்க் செய்து நலையறு காட்சி நலகி
என்னையும் அடியன் ஆக்கி இருவினை நீக்கி ஒண்ட
பன்னிரு தடந்தோள் வள்ளல் பாதபங்கயங்கள் போற்றி

அருள்மிகு சின்னக்கதிர்காமம் திருக்கோவில்
 ஒழிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
 கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க. செவ்வேள்
 ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் அணங்கும் வாழ்க
 மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்கசீர் அடியாரல்லாம்
 திருக்கிற்றம்பலம்

2

சிவமயம்

சடாட்சர அகவல்

திருக்கிற்றம்பலம்

காப்பு

ஓங்காரத் துள்ளே உதிக்கும் பரம்பொருளே
 நீங்காமல் நெஞ்சுக்கத்தில் நீயிருந்து - பாங்காக
 என்னை யேகாப்பாய் எல்லவரியாள் தம்பாலா
 உன்னைத் துதிப்பேன் உவந்து

நால்

ஒம் சரவண பவனே சத்தரு சங்கார
 ஹரஹர முருகாவுன் அடியினை போற்றி
 வரைபகிர் பகிர்ந்த வழிவேல் தரித்த
 குறவர் நாயகா கொற்றவா சரணம்:
 வெள்ளியங் கிரியில் மேலை வாயிலில்

தெள்ளிய குருவே சிவசிவா சரணம்:
 பொன்மலை மேவிப் பொருந்திய தெற்கு
 நன்மனை வாசா நாடியே காக்க
 ஆதியே சோதியே அந்தமுந் தானாய்
 ஓதிய குருவேயுன் அடியினை சரணம்:

வேதனைப் பிரணவம் விளம்பெனச் சொல்ல
 மாதவன் சொல்ல மாட்டாத படியால்
 போதனைச் சிறையிற் போட்டவன் வைத்த
 நாதனே குருவே நமோ நமோ சரணம்:
 கேசவன் மகனுடன் கிரெளாஞ்ச மலையை

வசையறத் துளைத்த வழிலால் சரணம்:
 பானு கோபனின் பட்டனை ஏதெந்து
 வேக படலமாய்ச் சொல்லியே போக

மெய்ஞ்ஞான வித்தை மேதினியிற் சிறந்தே
தஞ்சமதாய்ச் செய்த சாமியே சரணம்:

சேகத்துக் குருவாயத் தென்மலை வாழும்
அகத்தியர் குருவேயுன் அழினை சரணம்
செந்தார், பழநி திருப்பரங் குன்றம்
அந்தாவி நன்குடி அழகர் கோவில்
எட்டுச் சேரி இசைந்த கதிர்காமம்

மட்டிலாக கண்டி வளர்ந்தவா சரணம்:
குன்னாக் குடியும் கொடும் ஓரமுதல்
திண்ணை மாடுபூபை சிக்கல் பூவுஞ்சேரி
முகவாபுரியும் முழங்கிய பெருவயல்
அகலமா யிருக்கின்ற ஆதியே சரணம்:

சாமி கிரியும் சதுர கிரியுடன்
காம கிரியும் கழுகு மாமலையும்
வீற்றிருக்கின்ற வேலவா சரணம்:
பொதிகை வரையுடன் பொருந்திய வேள்விப்
பதிமலை வாழும் பார்த்திபா சரணம்:

தோகை மலையுஞ் சுருளி வரையுடன்
நாக மலையும் நலநுறும் அருகணை
வாகுடன் கொல்லி மலைவி ராவி
நாகமுற் றிருக்கும் நாயகா சரணம்:
காசினி தன்னிற் கருத்துடன் வழங்கும்

ஓம் சிவநாதா ஓங்கார வழவேல்
கந்தா முருகா காங்கேயா குமாரா
செந்தில்நாயகனே சேவலங் கொடியாய்
குகனே விசாகா குருபர வேலா
ககன சேனாபதி கார்த்திகை நேசா

வையா புரியாய் மயிலே நியதோர
ஜயா பெரியவா ஆறு முகவா
பழநி யாண்டி பரம குருவே
பாலசுப் ரமண்யா வழவேல் சரணம்:
ஆறுமுகம் ஆறிரண்டு புயழும்

கூரிய வேலுங் கொடியுஞ் சேவலுமாய்
ஏராறு விழியும் இணக்குவெண்ணீறும்

அருள்மிகு சின்னக்குறிர்காமம் திருக்கோவில்
வார்சடைத் தெய்வொனை வள்ளி மனோகரா
தோகைமயிலேறித் தோன்றி வந்திடுவாய்
ஆகு வாகனன் அருள்பெறுந் துணைவா

வந்துமுன் தோன்றியென் வறுமையகற்றிச்
சிந்தனை யின்றிச் சேர்ப்பதுன் பாரம்
சரவண பவனே சத்துருச் சங்கரா
ஹரஹர முருகாவன் அடியிணை போற்றி

செந்தில் நாயகனே போற்றி
சேவலங் கொடியாய் போற்றி
நந்தி மாமகனே போற்றி
நாதாந்த குருவே போற்றி
எந்தனை யாஞ்சு தெய்வ
இறைவனே போற்றி போற்றி
சிந்தனை இன்றிக் காப்பாய்
சிவசுப்ர மன்ற்யா போற்றி

- ஆத்தங்கரைத் தெய்வச் சிலையான்.

சின்னக்கதிர்காமம் அருள்மிகு சண்முகப்பெருமான்

திருவுஞ்சல்

(ஆக்கம் : புலவர்மணி பண்டிதர் க.மயில்வாகனம் அவர்கள்)

காஷ்டு

சீராருஞ் சோலைசெறி வட்டு ரின்கண்
 சிறந்துயரும் வன்னியனார் தோட்டந் தன்னில்
 எராருஞ் சுரா மாதுங் குறவர் மாதும்
 இருபுடையும் உவந்தருளக் கோயில் கொண்ட
 தாராருஞ் சின்னக்கதிர் காம வேலோன்
 தாண்மலையில் ஊஞ்சலிலைச் சாத்திருத்தக்
 காராரும் ஜந்துகர நால்வாய் முக்கண்
 கணைபதியின் இருபாதங் காப்பதாமே.

நாடு

உலகுபுகழ் நால்வேதத் தம்பம் மீதில்
 உற்றசிவா கமமென்னும் விட்டம் பூட்டிக
 குவைமன்பும் அருளுமெனுந் தொடர்கள் வீக்கிக
 குழந்தருகும் இதயமதைப் பலகை பள்ளி
 லைகுதிரு வூஞ்சலியாம் கியற்றி வைத்தோம்
 னினியவட்டுர் வன்னியனார் தோட்டந்தன்னில்
 நிலவுசின்னக் கதிர்காமக் கந்தவேலே
 நேரிழையார் இருவரைாடும் அமூருஞ்சல்

1

நீற்றினொடு கண்டிகையும் மறவா நேயன்
 நிறைகணத்தோன் அருபுதி கைவந் துள்ளோன்
 ஆற்றன்மலிவெற்றிவேல் அண்ணல் முன்னாள்
 அமைத்ததளி இருந்தருளை வழங்குந்தேவே!
 வேற்படையாய் வீளைவேரை அகற்றும் வீரா
 விளாங்குவட்டுர் வன்னியனார் தோட்டம் மேயாய்
 சாற்றுசின்னக் கதிர்காமச் சுப்ரமண்யா!
 தாயர்மார் இருவரைாடும் ஆமூருஞ்சல்

2

கரங்கூப்பிப் பூதர் குழாம் கானம் பாடக்
 கந்தருவர் யாழினிலைச் சீட்டி மேவ
 உரங்கூட்டும் மருத்துநின்று கவரி வீச

அருள்மிகு சின்னக்கதிர்காமம் திருக்கோவில்

உயர்வாகு உடைவாளும் ஏந்தி நிற்பச்
சிரந்தாழ்த்தி வாசவன்மால் அயனும் வேண்டத்
தேவிமார் இருவரொடும் வீற்றி ருந்தீ!
வரமலியும் வட்டுவன் னியனார் தோட்டம்
வளர்சின்னாக் கதிர்காம! ஆழருஞ்சல்.

3

அருணிலலை முகந்தள்ளி வீச மொன்றே
அமுழுமியர் வேண்டுவென நல்கு மொன்றே
மருளகற்றி மெய்ப்பொருளை வழங்கு மொன்றே
மாண்புமலி வேள்வியலோம் காக்கு மொன்றே
பெருமாய அவுணர்க்கும் அருளு மொன்றே
பேதைவள்ளி யுடனாடல் புரிய மொன்றே
திருவதன மாறுடைவன் னியனார் தோட்டச்
சின்னாக் கதிர்காம! ஆழருஞ்சல்.

4

அமலனுதல் விழிவந்தீர் ஆழருஞ்சல்
அரண்மகள் முலையுண்ணிர் ஆழருஞ்சல்
கமலனைமுன் சிறையிட்டீர் ஆழருஞ்சல்
கருதுவின்னோர் சிறைதழிந்தீர் ஆழருஞ்சல்
நிமலைதரு வேலுடையீர் ஆழருஞ்சல்
நீவட்டுரோ மிளிரும்வன் னியனார் தோட்டம்
அமைதரு சின்னாக்கதிர் காமத் துள்ளீர்
அணியிழையார் இருவரொடும் ஆழருஞ்சல்

5

பண்டுபேயில் தவமதனாற் சூரபன்மன்
பவமகன்றான் தற்போதம் நீங்கி நின்றான்
அண்டமொங் குமரனரூட் கோல மென்றான்
அயன்மாற்கும் எட்டாத மூர்த்தி யென்றான்
தொண்ட ரெலாங் குறையிரப்பார் அருள்வீர் சாமி!
தூயவட்டீர் மேவு வன்னியனார் தோட்டம்
மண்டுசின்னாக் கதிர்காமம் வாழும் எந்தாய்!
மாங்கைமார் இருவரொடும் ஆழருஞ்சல்

6

ஆறங்கம் வேதமுண்டார் அரிய நாவர்
ஆற்றுமரும் புசையினும் விழுமி தென்றே
மீறுமன்பிற் கண்ணப்ப தேவர் புசை
வேவைரே கொண்டனரால் நூந்தை முன்னாள்
நீறணிந்தே ஜந்தடக்கி வாயுங் கட்டி
நிகழ்த்துவழி பாடதனிற் கட்டுணர் மாநீர்
தேறுவட்டுர் வன்னியனார் தோட்ட ன்னாக்
கதிர்காம! அன்னயரோ டார் ஆழருஞ்சல்

7

ஆறுநிரு முடிநிறையும் ஆட ஆட
அழகொளிநாடு குண்டலைகள் ஆட ஆட
வீறுதரு வேற்படையுங் கொழுபு மாட
விளங்கிடீசுத் திருப்பாதத் தன்னடை யாடப்
பேறுபெறு மயூரமாடு குடையு மாடப்
கூறுசின்னாக் கதிர்காம வட்டுரோக் கந்தா
கோதைமார் இருவராடும் ஆட ஞஞ்சல்

8

திருவருளாம் நிலவுவா கோயில் முற்றும்
திரண்டுநின்றார் தொழும்பர்புன் முறுவல் காண்பான்
குநபரனே சரவணனே குமரா என்றே
கூறுமொலி வான்முகட்டை அணவுதையா
மருமலியும் நீபனேவன் னியனார் தோட்டம்
வருசின்னாக் கதிர்காம! வட்டுர் வாசா!
வருமுருகா சன்முகனே மஞ்சை யூர்தி
வள்ளிதெய்வ யானென்யுடன் ஆட ஞஞ்சல்

9

வளங்குலவு பருதிநிறை மகுடம் மானும்
வளார்மதியில் நின்கருணைக் குளிர்மை தோன்றும்
தளங்குச்சனை நீலமலர் கடைக்கண் காட்டும்
தடவரைகள் திருத்தோளின் தகைமை சொல்லும்
இளங்குதலைப் பாலரிடம் வதனாச் காண்போம்
இலங்குபதம் பதுமம் வன் னியனார் தோட்டம்
விளங்குசின்னாக் கதிர்காம! வட்டுர் வேலா
வித்தகரே தயாராடும் ஆட ஞஞ்சல்

10

வாழி

மன்னு மறை அந்தணரும் ஆவும் வாழி
மழையினாடு சிவனெறியும் வேந்தும் வாழி
நன்மை தருதயிழ் வாழி உயிர்கள் வாழி
நலனோங்கு சேவலொடு மயினும் வாழி
மின்னவிடை வள்ளி தெய்வயானை வாழி
வேலினாடு சன்முகனார் திருத்தாள் வாழி
வன்னமுறு வட்டுர் வன் னியனார் தோட்டம்
வருசின்னாக் கதிர்காமம் வாழி வாழி

லாலி

லாலி ஜெய லாலி

லாலி ஜெய லாலி

சிற்பரனார் நுதல் விழியில் வந்தருளும் தேவா
திசைமுகனுக் குபதேசம் செய்த குரு நாதா
அற்புதங்கள் பல மலிந்த கந்த கிரி வாசா
அரிய மகம் வருமேடம் அடக்கு திறல் வீரா

லாலி.....

தெய்வமகள் குஞ்சரியார் தேஷ மகிழ் மார்பா
திருமறையின் உட்பொருளாம் நண்ணுசிவ பாலா
வெவ்வசரர் வினைகெடுத்த வெற்றிவேல் முருகா
விண்ணவர்கள் துயர் துடைத்த வள்ளி மணவாளா

லாலி.....

அட்ட திக்கும் நினதுபுகழ் வீசுது பார் ஜயா
அழயவர்கள் அருளமுதை மாந்துகிறார் துய்யா
வட்டுநகர் வன்னியனார் தோட்டமுறை வேலா
வளர் சின்னாக் கதிர்காம நாயகனே குமரா

லாலி.....

பராக்கு

பேரார் சரவண மீதினில் உதித்தாய் பராக்கு
பிறங்கும் மலர்ப்பாயல் மிசைத் தவழ்ந்தாய் பராக்கு

பேரார்சர.....

ஏரார்தநும் அறுவர் முகை உண்டாம் பராக்கு
இறைவி தரு வழவேவுடை ஈசா பராக்கு
சீரார் தரு நீபம்புனை சேயே பராக்கு
சிவனார்க்கன்று உபதேசமே செய்தாய் பராக்கு

பேரார்சர.....

வானார்சரர் மாதர் மகிழ் மார்பா பராக்கு
வள்ளிதனை வதுவைபுரி வரதா பராக்கு
காரார் பொழில் சின்னாக் கதிர்காமா பராக்கு
கவினார் தரு வட்டுரேமர் கந்தா பராக்கு

பேரார்சர.....

எச்சரிக்ஞக

கொழுதாகிய அவணாரிருட் பகையே எச்சரிக்ஞக
குன்றவில்லி அன்றுதருங் குருவே எச்சரிக்ஞக

கொழுதாகிய....

மிழயாங்கிரி பொழுதாக வேல் விடுவாய் எச்சரிக்ஞக
மேவும் வினை சுட நூந்தனம் விகிர்தா எச்சரிக்ஞக
அழயார் துயர் நொடி மீதினில் தழவாய் எச்சரிக்ஞக
ஆடும் மயில் மீதில் நடம் இடுவாய் எச்சரிக்ஞக

கொழுதாகிய....

கொழுபோலிடை இருவோர் பயில் குழாக எச்சரிக்ஞக
குன்றம் தொறும் நின்றாடும் குமார எச்சரிக்ஞக
பழியில் உயர் வட்டுரோப் பழும் பதியாய் எச்சரிக்ஞக
பரவு சின்னக் கதிர்காமப் பரமே எச்சரிக்ஞக

கொழுதாகிய....

மங்களாம்

மங்களாம் மங்களாம்

மங்களாம் மங்களாம்

கங்கை யணி வேணிபுனை ஜங்கர்க் குமங்களாம்
களளியொடு கண்ணுதற் கடவுளுக்கு மங்களாம்
தூங்கமுறு வள்ளிதெய்வ யானைக்கு மங்களாம்
தோகை மயில் மீது வரு சண்முகற்கு மங்களாம்
தங்கு சிவ ஞான வடி வேல் தனக்கு மங்களாம்
தாவிவரு சேவலொடு மயிலுக்கு மங்களாம்
பொங்கு திறல் வீரவாகு தேவருக்கு மங்களாம்
போற்று ஞான வைரவ சுவாமிக்கு மங்களாம்
ளங்குமுள திருமுருகன் அடியருக்கு மங்களாம்
இலங்கு சின்னக் கதிர்காம வட்டுரோக்கு மங்களாம்.

சின்னக் கதிர்காம ஆலயஅறங்காவலர்
குகத்திரு. வெ. நல்வேல்நாதன் அவர்கள்

வட்டுக்கோட்டை சின்னக் கதிர்காம ஆலய அறங்காவலர்கள் தாயாரூடன்

நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன இரண்டாவது குருமஹா சந்திநாளம்.
ஸ்ரீஸ்ரீ சோமகந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகளின்

அநூஸர்ச் ரெய்ஜி

வட்டுக்கோட்டை சின்னக்தீர்காமத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப் பெருமானுக்கு மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெறுவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடை கின்றோம் .பழையூடு பெருமையும் வாய்ந்த வட்டுக்கோட்டைப் பதி பல நாற்றுக்கணக்கான வழிபாட்டுத் தலங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட சிறப்பு டையது.

“மருவும் அடியார்கள் மனதில் விளையாடும்
மழுர மகாகதப் பெருமான் கான்.”

என்று கதீர்காம முருகனைப் போற்றும் வகையால் முருகனை யார் மனதில் வைத்து தியானிக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு வேண்டிய வற்றை வேண்டியவாரே வழங்குகின்றான். கலியுகத்தின் தெய்வமாக விளங்குபவன் கந்தப்பெருமான். இவ்வாலயத்தில் வேண்டுவார் வேண்டி யவாறு வேண்டியவற்றை ஈயும்பொருட்டு எழுந்தருளி உள்ளான். முருக னுக்கு நடைபெறும் கும்பாபிஷேகம் ஆலயத்தில் 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நடைபெறும் அபிஷேகமாகும். அதனை செய்விப்பதும், பார்த்துத் தரிசிப்பதும் புண்ணியதைத் தருவ தாகும். அரிதிற் பிறவியாகிய மனிதப் பிறவியை பூரணமாக வாழ்வதற்கு இறையாசி வேண்டும். இறையாசி பெறுவதற்கு ஆலயங்கள் தோறும் சென்று வழிபாடு நடத்தவேண்டும் என்பதை,

“என்பிரானுடைய கோயில்புக்கு ஆலயம் நொழுவது சாலவும் நன்று”

என்று எம் சமயக்கருத்துகள் கூறுகின்றன. இக்கும்பாபிஷேகத்தை நடாத்தும் சிவாச் சாரியார்களுக்கும், ஆலய பரிபாலன சபையினருக்கும், வட்டுக்கோட்டை ளாழ் மக்களுக்கும் இறைவன் ஆசீவதிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு ”

யாழ்ப்பானம்

CHINMAYA MISSION OF SRI LANKA

(Incorporated by Act No: 26 of 1981, of Parliament of Democratic Socialist Republic of Sri Lanka)
 32, - 10TH LANE, COLOMBO 03, SRI LANKA TEL : + 94 11 2591344
 SHRI BHAKTA HANUMAN TEMPLE & ASHRAM, WAVENDON HILLS, RAMBODA, SRI LANKA. TEL : +94 52 2259645.
 web: www.chinmayalanka.org email: info@chinmayalanka.org

ஆஹிச்சைய்தி

சின்மையாமிசன்

9 செட்டித்தெரு ஒழுங்கை,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

வடடுக்கோட்டை மேற்கு சின்னக்கதிர்காம முருகன் கோவில் நவகுண்ட மஹா கும்பாபிழேகம் நடைபெறுவதும் இக் கும்பாபிழேக மலர் வெளிவருவதும் சிறப்பிற்குரிய விடையங்கள். சமூக மையங்களாகிய ஆயைங்கள் தங்கள் ஆண்மிகப் பணிகளைச் செய்வதற்கு முன்னுதாரணமாக இவ்வாலயம் திகழுவேண்டும்.

ஸமுத்திற்குப்பெருமை சேர்க்கின்ற கதிர்காம அமைப்பிலேயே இவ்வாலயம் அமைந்திருப்பதும் வாய்க்கடிப் பூசைகள் நடப்பதுவும் சிறப்பாக இருக்கின்றது. எல்லாம்வல்ல முருகப்பெருமானும் குருதேவர் சுவாமி சின்மையானந்தரும் ஆசீர்வதிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

“இன்பமே சூழ்க எல்லாரும்வாழ்க”

இறைபணியில்

ஜாக்ரத சைதன்யா
 வதிவிட ஆச்சாரியார்
 சின்மையாமிஷன்

Resident Acharyas: Br. Dashan Chaitanya, Br. Jagat Chaitanya and Bramachari Mahima Chaitanya
 Committee: Mr. S. Mahenthiran (President), Mr. S. Balasubramaniam (Vice President), Mr. Laseeha Sulayudu (Secretary) Mr. M. Gopakrishnan (Treasurer),
 Mr. T. Someswaran, Mr. P. Vimlaeniran, Mrs. M. Mody, Mrs. S. Duraiswamy, Mr. C. Rajadurai, Mr. S. Rajendran, Mr. K. Nadesan, Mr. S. Selvaraj, Mr. S. Venkateswaran, Mr. T. Parthiban, Mr. K. Keertheswaran, Ms. Sumathy Subramanyam, Mr. Arun Jayaprakash, Mr. K. Prabakaran, Ms. Kalai Amirthalingam

விந்து தர்ம தரங்கினி தர்மசபா

உருக்கியவழை விளையகர்துவன்றான்

வட்டுக்கோட்டை

எந்தாளிதம் 17.11.2014 கார்த்திகை மாதம்

இடிசிச்செய்தி

“ஸ்ரீ ஸாதா ப்ரேயேக ஏத்தனை”

சிவார்ணி ந. பிரசார்தக் குருக்கள்

உருக்கியவளை மஹாகணபதிப் பிள்ளையார்

திருக்கோவில்
வட்டுக்கோட்டை

இப்புவுலகில் ஸகல ஆண்மாக்களும் பிறந்து உழல்கின்றன அவை பசுக்கள் எனப்படும். இவ் ஆண்மாக்கள் இகபர சுகங்களை அடைவதற்காகவே திருக்கோவில்களும், திருக்கோவில் வழிபாடுகளும் தோன்றின. வேதசிவாகமங்களின் பிரகாரம் சிற்பசாத்திர லெக்கணங்களுக்கு அமைய ஆயைங்கள் நிர்மாணிக்கப்படுகின்றன. அங்ஙனமே தெய்வத்திறு மேனிகளும் ஆயைத்தி னுள் நிறுவப்படுகின்றன. ஜீவகலை, மந்த்ரசக்தி ஆகியவற்றைத் திருவருவத்திலே கல்பிப்பதற் காக அருவருவமாக இருக்கக்கூடிய கும்பத்தில் ஆவாஹனம், அர்ச்சனை, ஆகுதிகளால் வழிபாடு செய்து, அம்மந்தர தீர்த்தத்தை தெய்வத்திறு மேனியிலே அபிசேகிப்பது மஹாசாந்தியாகும்.

பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறைநிகழும் இம்மஹாசாந்தியானது வட்டுக்கோட்டை மேற்கு ஸ்ரீ சின்னக்கதிர்காம ஸ்வாமி திருக்கோவிலிலே மிக உயரியமறையில் நிகழ்ந் திருப்பது தலத்துக்கும், ஊருக்கும், புனிதத்தையும் தெய்வீகத்தையும், மேன்மையையும் தர வல்லதாகும். பேரருள்நிறைந்த மீ மஹாசாந்தியை நிகழ்த்துவித்த ஆலை மேலாளர்கள், அடியார்கள் அனைவருமே பெரும் பாக்கியசாலிகள். அவர்கள் அனைவருக்கும் தெய்வீக பேரருட்பேறு கிடைக்க கந்தவேளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன். மேலும் மஹாசாந்தியை ஓட்டி மலரும் சிறப்பு மன் பக்தர்களுக்கு ஆண்மீகச் சிற்தனையை ஊட்டும் மரராக உயர்வற அமைவதற்கு கிறையருளை நினைந்து ஆசிக்கிறேன். அன்பொடு வாழ்த்துகிறேன். வாழ்க சீர்மியாவரல்லாம்.

“ஸ்வஸ்திகம்”

இல. 7 கார்த்திகேய வித்தியாலை வீதி,
வட்டுக்கோட்டை.

சிவார்ணி ந. பிரசாந்தக் குருக்கள்

வட்டுக்கோட்டை.

தீர்க்க துரிசனம் மனவளக்கலை மன்றம்

அருள்மிகு வள்ளியின் தோட்டம் சின்னக் கதிர்காமம் வட்டக்கோட்டை ஆஸயத்தின் 2015ம் ஒண்டு மன்மத வருட கும்பாயிழேக மகோற்கவுத்திற்கு எது குடும்பத்தினரதும் மனவளக்கலை மன்றத்தினர் சார்பிலும் எங்களது வாழ்ந்துக்கண்ண தொயிப்படுத்துகின்றோம். தமிழ்க் கடவுள் முருகப் பெருமானின் அருள் பெற்று இரைக்கையில் வாழும் அனைத்து மக்களும் சாந்தியும் சமாதனமுமாக வாழ வாழ்ந்தி இந்தக் கட்டுரையை சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

பக்தி மார்க்கத்தில் நாம் அனைவரும் இறைவனின் குழந்தைகள் என்கிறார்கள். ஞான மார்க்கத்தில் நாம் அனைவரும் சொருபங்கள் என்கிறார்கள். அருட்ந்தை அவர்கள் இறைவனினையின் தன்மாற்றமே அனைத்து பொருட்களுக்கும் உயிரினங்களுக்கும் அறிவும் மனிற்கள் இறைவனின் நந்தவனந்தில் புத்த உயிர்த்த பூக்கள் எங்கிறார்.

சிற்கிள்கும் ஆற்றல்மேலோக்கிய இன்றைய விஞ்ஞான உலகில் வசதிகளுக்கும் வாய்ப்புகளுக்கும் உள்ளவர்கள் தானே அதிக வாழ்கிறார்கள் அப்படி இருந்தும். எல்லாம் வல்ல இறைவனின் குழந்தைகளாகவும். இறைவனின் தானே அதிக வாழ்கிறார்கள் அப்படி இருந்தும் என்ன மனிதனுக்கு ஏன் ஆயிரம் ஆயிரம் துண்பங்கள் வருகின்றது. என்று வினாவின்றார்கள். அதற்கு அம்சங்களாகவும் உள்ள மனிதனுக்கு ஏன் ஆயிரம் ஆயிரம் துண்பங்கள் வருகின்றது. என்று வினாவின்றார்கள். அதற்கு புதில் கூறுமுடிவுக்கில்லை பதில் நெரின்தவர்களிடம் கேட்க வேண்டும்.

மனிற்கிள் துன்பமில்லாமல் வாழ வேண்டும் என்பதற்காகவே வேதங்களும். உபநிதாங்களும். இதிகாலி ஸ்கங்கும். பூரணங்களும். அகமங்களும். நீரிவமுவா நூங்களும் எழுந்தப்பட்டன என்னும் மனித வாழ்கையில் நாளங்கு நாள் மனிதனேயை குறைந்தும். அமைதியின்மையும். மகிழ்ச்சியின்மையும். சூடும்பதிலிருக்க சமுதாயத்திலும் நிலவுவதை நாம் பார்க்க முடிகிறது.

பழுத்தோர் எண்ணிக்கை பெருக பெருக வசதிகளும் வாய்ப்புக்களும் கூடுவரவர மனிதனிடம் அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் பெருக வேண்டும் அல்லவா? மாறாக நிம்மதி எங்கே? எத்தனை கோடு பணம் இருந்தாலும் நிம்மதி வேண்டும். வீட்டிலே ஆயிரம் சுதாங்கள் இருந்தும் மனிறிலே நிம்மதி இல்லை என்று மனிதன் அலைந்து திரிகின்றான்.

உலகில் தோன்றிய அனைத்து மகான்களும் யோகிகளும் குானிகளும் இதற்கு எத்தனையோ வறிகளை கூறி உள்ளார்கள். என்னும் துண்பங்கள் குறைந்தபாழன்கள்.

சொந்த குானம் என்பது என்ன? தன்னைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதுதான். நான் யார் என்ற தத்துவம். இதனால் என்ன பயன் என்று திருமூர் சீழ் கண்டவாறு கூறுகின்றார். (தன்னையறிய தனக்கொரு கேட்கின்ற நன்னையறியாமல் தானே கெடுக்கிறான் தன்னை அறியும் அறிகை அறிந்த பின் தன்னையே அரச்சிக்க தானிற்ந்தானே).

நிருப்பு கூறும் அரச்சிந்தல் என்பது அச்த்துவம். ஆத்த துரிசனம். யோகம். தவம். என்று கூறுகின்றார்கள் மகான்கள். அவ்வாறு தவம் செய்வதால் என்ன பலன் கிடைக்கும். “நான் யார் என்ற” தனது செந்த வரலாற்றை நெரின்து கொள்ள முடியும்.

நான் அந்த எல்லாம் வல்ல இறைநிலையில் இருந்து வந்தவன். அந்த பரமாத்மாவின் பின்னமாகிய ஜீவாத்மா பிரேண்ட்துள். பேரூர்வோடும். போர்வரோடும் விளங்கும் கடவுள் என்பபோவனே இந்த உடல்களை. உயிராக இருந்து நம்மை வாழ கூடுகிறான் என்ற தெளிவு கிடைக்கும்.

இதைத்தான் “தவம் செய்வார் தம் கருமம் செய்வார் மற்றவார்” “தவம் செய்வார் ஆசையும் பட்டு எங்கிறார் வள்ளுவர். எனவே தான் மகிழ்ச்சி அவர்கள் நமக்கு தவம் கற்றுக் கொடுத்து நம் குானமாகிய அறிகை அறியச் செய்கிறார்.

நாம் அந்த இறைநிலையில் இருந்து வந்தவர்கள் என்ற குானம் வந்த பின்புதான் நம் வீட்டில் உள்ளவர்கள். சமுதாயத்தில் உள்ளவர்கள். அனைவருமே இறைநிலையின் நிருவருவங்களே என்ற அறிவு நமக்கு வரும். நாம் பிற உயிர்களுக்கு துண்பம் கொடுத்தால் அது அந்த இறைவனுக்கே கொடுக்கும் துண்பமாகும் என்பதனை உணர்ந்து அதன் பின்னர் பிறிடம் அன்பு காட்டும் பண்பு நமக்கு வரும் என்கிறார் மகிழ்ச்சி அவர்கள். இதுவே இன்றைய நேரவையாகும்.

இக்கல்வினையை மனவளக்கலைப் பயிற்சியின் மூலம் மக்களுக்கு கொண்டு செல்வதே எங்களது மனவளக்கலை மன்றத்தினது கடமையாக ஏற்று நாங்கள் தொண்டாற்றுகின்றோம்.

வாழ்க மகிழ்ச்சி அவர்களின் வேதாத்திரியம்
வாழ்க வையகம் வாழ்க வளமுடன்.

தலைவர்
அ.மதுவரர்வீரன்

மனவளக்கலை மன்ற தலைமையகம் கொழும்பு

இல : 53/A , இராமகிருஷ்ணா வீதி வெள்ளவத்தை கொழும்பு.

தொப்பு : 0112363516 . 0115658412 . 0711724467

Email : skysrilanka @vethathiri.edu.in

உ

குகமயம்

வட்டுக்கோட்டையூர் - வன்னியன்தோட்டம்

அருண்மிகு சின்னக்கதிர்காமம் திருக்கோவில்

தலவரலாறு

முருகன் திருப்பதிகளுள் சின்ன கதிர்காமம்

கந்தவேள் கவியுகத்தில் கண் கண் ட தெய்வம் அவன் தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் மற்றும் பல்வேறு பழம் பதிகளிலும் அமர்ந்தருளி அடியார்களுக்கு அருளார் அழுதை வாரிவழங்கி வருகின்றான். ஈழத்திற் பல்வேறு முருகன் திருத் தலங்கள் உள்வேணும் பழமை சிறப்பினாலும் திருவருட் பொலிவினாலும் கதிர் காமக் கந்தன், மாவைக் கந்தன், நல்லைக்கந்தன், சந்திதிமுருகன் ஆலயங்கள் சிறந்து விளங்கின்றன. அவ்வகையில் வட்டுக்கோட்டை மேற்கில் வன்னியன் தோட்டத்தில் அமைத்திருக்கும் சின்னக்கதிர்காமமும் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகின்றது.

கைவம்பயியார் சின்னடியரும் வேல்வழிபாடும்

வாடாச்சிறப்பின் வட்டுரில் வழுமை சான்ற தொல்குடியின் கண்ணே ஆசார அநுட்டான சீலர் சின்னடியார் அண்ணளவாக 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றினார். கீவு குருவிங் க சங்கம வழிபாட்டில் சிறந்து

விளங்கினார். ஆண்டுதோறும் அறுபத்து மூவர் குருடைசை கியற்றி இறுதியில் மகேஸ் வரர் பூசையும் செய்வார். ஆதலின் “நமது சக்தி ஆறுமுகன் அவனும் யானும் பேதமின்றால் நம்போற் பரிவிலன் யான்டும் நின்றான் ஏதமில் குழவி போல்வான்” என்னும் சிவபிரானின் திருக்கூற்றின் படி செவ்வேட்பெருமானைச் சிந்தையிலிருத்தி வழிபட்ட இவர் தமது இல்லத்தில் வேல் ஒன்றையும் வைத்து வழிபாடு கியற்றி வந்தார்.

நாம மந்திர மகிழை

ஒரு காலத்தில் தமிழர் என்ற சொல் சைவ சமயத்தினரை மட்டும் உணர்த்தி நின்றது. ஆதலினால் அவர்கள் தங்கள் குழந்தைச் செல்வங்களுக்கு கிறைவன் திருநாமங்களை வைத்து எப்பொழுதும் திருநாம மந்திரத்தை ஒது மகிழ்ந்தனர். இன்று அந்த நிலை மறைந்து விட்டது. செம்மல் சின்னடியரோவெனின் தமது வழியினருக்கு முருகன் திருநாமங்களை கூட்டி இன்புற்றார். எடுத்துக் காட்டாக செல்லையா, குழந்தைவேலர், குமரேசர், வெற்றிவேலர் முதலியவர்களின் பெயர்களை குறிப்பிடலாம்.

வெற்றி ஓவரைன் திருத்தந்தையார்

கைவம்பயியார் சின்னடியருக்கு மக

கும்யாமிலேக மஸர் ~~~~~
கள் பலர் இருந்தனர். முருகுப்பிள்ளையார், நாகப் பர், விநாயகர், வேலூப் பிள்ளை என்போர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களுள் முருகுப்பிள்ளை என்பவர் சிறந்த இடத்தை வகிக்கிறார். உள் ளன் பு உடையவரே இறைவனைக் காணுவர் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தைக் கொண்டவர். சித்தர் பாடல்களில் சிறந்த பயிற்சி உடையவர். வந்தோரை வரவேற்கும் மாண்பினர்.

“கோயிலாவ தேதடா குளங்களாவ தேதடா
கோயிலு குளங்களுங் கும்பிஞங் குலாமரே
கோயிலு மனத் துள் ளே குளங்களும்
மனத்துள்ளே

ஆவது மழிவது மில்லையில்லையில் லையே”

என்னும் திருப்பாடலை அடிக்கம் பாடிக் காட்டுவார். தனது தந்தையார் பூசித்து வந்த ஞான வேலினை உளமுருகித் தொழுவதை வழக்காற்காக் கொண்டவர். இவருக்கு முன் நாம் குறிப்பிட்ட நான்கு திருக்குமாரர்களுடன் நன்னிப்பிள்ளை, சிவக்கொழுந்து, அமராவதி முதலிய மகளீர் மூவரும் இருந்தனர். இந்த சூழ்நிலையிலே தான் நாம் வெற்றி வேலரைக் காண்கின்றோம்.

வெற்றி வேலரின் னளமைக்காலம்

இரும்பக்கல்வியை முடித்துக் கொண்டு ஆங்கிளங் கற்பதற்காக மானிப்பாயிற் சிறந்து விளங்கிய கிறீன் நினைவுக் கல்லூரியிற் சேர்ந்தார். எதிர்பாராத நிகழ்வுகளால் கல்வியைக் கைவிட வேண் டவந் தது. இளைஞரான வெற்றிவேலர் முந்தைநற் தவுத்தினாலே முருகனைப் பக்தி பண்ணி முந்தையோர் வழிபட்டுவந்த ஞானவேலினை சிறுகுடில் அமைத்து எழுந்தருள்கெய்து வழிபாடு கியற்றி வந்தார். தந்தையார் புதல்வர் செயலைக்கலன்டு கந்தவேள் கருணையை ஒருபழம் வியந்தார். மறுபழம் கல்வியில் ஆர்வாஸ் குன்றிவிடுமோ என்று கவனமையுங் கொண்டார். மகனாரைத்

தண்டிக்கவுன் செய்தார் திருவருட் குறிப்பை யார் அறிவெர்.

பழநியப்பரும் பாதயாத்திரையும்

பண்டைநாளிலே பக்தர்கள் கருணை பொழியும் கந்தவேலை தரிசித்து வணங்க கதிர்காமத்திற்கு பாதயாத்திரை செல்வது வழக்கம். அது கிடைத்தற்கரியபெரும்பேறு என்று கருதினர். நடக்கும் போதல்லாம் “அரோகராக்ககோஷமிட்டு அப்பனை நினைவார்கள். மேலும் இஷ்டசித்திகள் கைகூடுவதற்காக தாம் வைத்த நேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்றி தாம் விரும்பிய பேறனைத்தையும் பெற்று மகிழ்வது வழக்கம் இவ் வகையில் வட்டுகோட்டை மேற்கில் வசித்து வந்த ஆங்கிளம் செந்தமிழ் கற்றுணர்ந்து அரச பணியாற்றிய சிந்தனை செல்வராகியன் சீனியர் பழநியப்பர் குடும்பச்சிதம் கதிர்காமயாத்திரையை மேற்கொண்டு தாம் விரும்பிய பேற்றினை பெறுவதற்காக நினைந்து செயற்பட்டார்.

திருவருட்குறிப்பால் தமது மைத்துன கோத்திரத்தினரான பதினாறு வயத்தைந்த வெற்றிவேலைரையும் தம்மோடு கூடவரும்படி அழைத்தார்.

யாத்திரை மாதக்கணக்கில் பல்வேறு இடையூறுகளையும் சந்தித்து இறுதியில் கதிர்காமம் சென்று நிறைவடைந்தது.

வெற்றிவேலருக்குத் தங்கவேல்

கிடைத்தல்

1915ம் ஆண்டு தீர்த்தோற்சவத்தின்போது பழநியப்பர் அவர்கள் தாம் கொண்டு சென்ற வேலினை கோயில் அர்ச்சகராகிய “கப்புறாளை” யிடம் பழம், பாக்கு, வெற்றிலை மற்றும் பூசனைத் திரவிடங் களுடன் கொடுத்தார். அர்ச்சனைநடைபெற்றது. கற்பூரசோதியின் நடேவில் “கப்புறாளை” விபூதி பிரசாதம் வழங்கினார். இருப்பிடம் செல்ல மூவரும் புறப்பட்டனர். என்ன அதிசயம் “கப்புறாளை”யார்

ஷடோஷ வந்து பழநியப்பரிடம் ஜயே! உங்களுடன் வந்த இளைஞர் எங்கே அவரை அழையுங்கள் என்றார். பழநியப் பர் வெற்றிவேலரைக் கப்புறாளையார் முன் நிறுத்தினார். சிறிது நில்லுங்கள் என்று கூறி விட்டு கருவறையுட் புகுந்து தங்கவேல் ஒன்றை எடுத்து வந்து வெற்றிவேலரைச் சிரசில் விபூதியிட்டு அச்சுவதித்து. இது நீர் விரும்பியதெல்லாம் தரும் என்று சொல்லிக் கையிலே தந்தார். வெற்றிவேலர் அப்போது ஆனந்த கண்ணிர் சிந்திநின்று வேலை வணக்குவதே எமக்கு வேலை என்று திடசங்கற்பம் பூண்டார். கதிர்காமயாத்திரை நிறைவடைந்து வட்டுகோட்டைக்கு வந்து மகேசுவரபூசை இயற்றினார். வெற்றிவேலர் தந்தையாருக்கு அங்கு உடன் பிறந்தாள் நன்னிப்பிள்ளையின் இல்லத்தில் சிறுகுழல் அமைத்து தங்கவேலைத் தாபித்து வழிபாடு இயற்றிவந்தார்.

கதிர்காம வாசமும் அனுபூதிமான்கள்

தொடர்பும்

கதிர்காமவாசம் வெற்றிவேலருக்கு முருகன் மெய்யழியார் பறைன் தொடர்பு கிடைக்க வழிசெய்தது. அருளாசி சடையம்மா மற்றும் குருநாதக்குருக்கள் முதலியோரின் தொடர்பைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடவேண்டும். சடையம்மா அவர்கள் நல்லார். கீரிமலை, தென்னகத்துத் திருச்செந்தூர் முதலிய திருப்பதிகளில் மடம் அமைத்து திருத்தொண்டு புரிதலை வழிக்காறாகக் கொண்டவர். அன்னையின் தொடர்புவெற்றிவேலருக்குத்திருச்செந்தூர் சென்று செந்திலாண்டவைனைச் சேவிக்கும் வாய்ப்பினை தந்தது. மேலும் சங்கீத கதாப் பிரசங்கியார் சங்கர சுப்பையர் தொடர்பும் கிடைத்தது. தெள்ளுதிரை கொழிக்கும் திருச்செந்தூரில் சிலகாலம் வாழ்ந்துவிட்டு வெற்றிவேலர் வட்டார் திரும்பினார். திரும்பியதும் இங்கு இளைஞராகியவிவருக்கு முருகனுடைய பறைன் தொடர்பும் பெருகிற்று.

தங்கவேல் பிரதிட்டையும் குமரேசனும்

காலம் உருண் டோடியது 1921ஆம் ஆண்டில் வெற்றிவேலரின் அண்ணன் குமரேசர் நல்லினை தூண்டதம் இனப்பந்துகளுடன் கலந்து ஆலோசித்துத் தங்கள் தந்தையின் வன்னியன் தோட்ட முதுசொக்காணிச் சொரியல் நிலத்தில் தமது வீடு இருந்த பகுதியில் தங்கவேலை எழுந்தருளி வித்துப் பூசை வழிபாடுகள் இயற்ற வகை செய்தார். வெற்றிவேலர் அரச்சகராக இருந்து நாள்வழிபாடு சிறப்பு வழிபாடுகளை நடாத்தி வந்தார். கதிர்காம வழிபாட்டின் பாங்கில் வாய்க்டிப் பூசை செய்து வந்தார். வெற்றிவேலரின் சிறிய தந்தையாகிய நாகப்பறின் மகன் வல்லிபுரம் என்று அழைக்கப்படும் தம் பு என் பவரும் உதவியாக இருந்து பணிப்பிந்துவந்தனர். கந்தவேள் இங்கு அமர்ந்து அருளாட்சி புரிந்து வருகின்றார். அவரை நாடுவரும் அடியவர்கள் இல்ல சித்திகள் பெற்று இன்புறுகின்றனர். என்னாற்ற நோயாளிகள் குண்மடைந்து வருகின்றனர். ஆண்டுதோறும் கந்தபுராணபடனம் இனிதுற நடந்து வருகிறது. கந்தசஷ்டி இறுதி மகேஸ்வரபூசை முதலியன் தவறாது நடைபெற்று வருவதை னைக் குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியவில்லை. முருகன் ஆலயம் பல்வேறு வழிகளில் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளது.

சின்னக்கதிர்காமத்தின் சீரிய வளர்ச்சி

1931 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 16ம் திகதி சின்னாட்டியார் முருகுப்பிள்ளை தனது ஆதாரத்தை பங்கீடு செய்து வெற்றிவேலருக்குரிய பகுதியை உறுதி சாசனம் செய்து வழங்கினார். இதுவரை காலமும் குமரேசர் பாகத்தில் இருந்து அரச்சிக்கப்பட்ட தங்க வேலினை தமது பாகத்தில் பிரதிட்டை செய்வதற்கு விரும்பினார். சிறிய கட்டடம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அங்கு தங்கவேல் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது. உறவினர் கஞம் மெய் யடியார் கஞம் ஊர்மக்களும் பிறரும் பங்குபற்றினர் அன்று

கும்பாவிழேக மலர் ~~~~~

திருக்கோயிலுக்கு வன்னியன் தோட்டம் சின்னங்கதிர்காமம் என நாமஞ் சூட்டப்பட்டது.

சித்தர் - எந்திரப்பேழை வழங்குதல்

நாளாக நாளாக வெற்றிவேலருக்கு அக்காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டுகிறுந்த குஞ்சப்புரி நவநாதசித்தர் கும்புறப்பிடிட் சுவாமி, சித்தாண்டி ஆணைகுட்டிசுவாபி. பழனிமலை மனோன் மணிச் சுவாமி முதலியோரின் தொடர்பு கிடைத்தது, அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகினார். குஞ்சப்புரி நவநாதசித்தர் மகத்துவம் வாய்ந்த எந்திரப்பேழை ஒன்றைத் தந்து கருவறையின் அடித்தளத்தில் அமைக்கப்பெற்ற நிலவறையில் வைத்துப் பூசிக்குட்படி கூறி ஆசீர்வதித்து அருளினார்.

மேலும் யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார் பண்ணையில் வசித்து வந்த சீனிவாசகம் என்னும் பெரியார் தமிழ் நாட்டிலிருந்து தருவித்த சிவலிங்கத்தையும், மனோன்மணித் திருப்படிவத்தையும் சின்னங்கதிர்காமத்தில் பழனிமலை மனோன்மணிச்சுவாமி அவர்கள் தாபித்தருளினார்.

பிடியரிசித் தொண்டு

முருகபக் தியில் முதிர் ச் சியடைந் த வெற்றிவேலர் ஆலய வளர் ச் சி கண் டு அகமகிழ்ந் தார். தமது ஞாதிகளாகிய வேலுப்பிள்ளை சின்னனையா, வேலுப்பிள்ளை முத்தையா மற்றும் நாகப்பர் மாணிக்கம், நாகப்பர் தம்பு இவர்களோடு முருகுப்பிள்ளை குமரேசுரும் இணைந்து பிடியரிசித் தொண்டு செய்து சின் னக் கதிர் காமத் தில் பிரதி வெள்ளிக்கிழமைதோறும் சிறப்புற அன்னதானம் செய்து மகிழ்ச்சியற்றனர்.

விபர்தமான விளைவு

நாள் கள் வாரங் களாகி, வாரங் கள் மாதங்களாகி, மாதங்கள் வருடங்களாகிக் காலம் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. வெற்றிவேலரின்

இரத்த உறவினர் பலர் திடீரெனக் கோய் வாய்ப்பட்டு “அவச்சா” எய்தினர். ஏதோ எங்கள் தவறுகளால் வேற்பெருமான் எங்களை அறுத்து ஒழிக்கிறானோ என்று உறவினர் கலக்கங்கொண்டனர் செய்வது அறியாது திகைத்து நின்றனர். ஆறுமுகனின் அருளாடலை ஆர்தாம் அறிவர். கருவறையுள் சென்று பார்த்தபோது எந்திரப்பேழையினுள் சிறுவெஷப்பொன்று தென்பட்டது. ஒடோடிச் சென்று தபதிமார்களை அனுகினர். அதற்குரிய ஆக்கப்பணியினை முற்றுவித்தனர்.

கந்தையா உபாத்தியாயரும் தலையாத்திரையும்

கந்தையா உபாத்தியாயர் வெற்றிவேலரின் சிறிய தந்தையாரின் மூத்த புதல்வர். கந்தனைக் கருத்திலிருத்தி வழிபட்டு வந்தவர். “மூர்த்தி. தலம், தீர்த்தம் முறையால் தொடங்கினர்கோர் வார் த்தை சொல் சற் குருவும் வாய்க் கும் பராபரமே” என்னும் தாயுமானவர் வாக்கைத் தாரகமந்திரமாகக் கொண்டவர் 1945கில் தலையாத்திரையை மேற் கொண்ட போது அன்புப்பழும் நீ என்று அம்மை, முருகனை அழைத்த பழநிப்பதியையடைந்தார். அவர் வழிபாடு இயற்றிநிறைவு செய்துவிட்டு பழனிமலை அழவாரத்தில் சிறிதுநேரம் தாமதித்திருந்தார். அங்கு தவக்கோலம் பூண்ட ஒரு மகானைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அவர் உபாத்தியாரைப் பார்த்து “முருகன் தாம் வட்டுகோட்டை சின் னக் கதிர் காமத் தில் பூதமனையில் இருப்பதாகவும் தம்மை தேவமனையில் வைத்து வழிபடும் பழுயும் குறிப்பிட்டான்” என்று சூசகமாக சொல்லியருளினார். உபாத்தியாயர் யான் கிட்ட சித்தி கருதி யாத்திரையை மேற்கொண்டேன் சின் னக் கதிர் காமம் ஆயைத்தை மாற்றி அமைப் பது எனக்கு அரியசெயல்கும். பூசனிக்காயை குருவி சமக்க முடியுமா? என்று தாழ்மையுடன் கூறினார். அடியவர் தொடர்ந்தும் “ஆயைத்தை புதக்கி அமைக்க

உன்னால் தான் முடியும் மறுமாற்றம் பொழியாதே விரைந்து பணியில் ஈடுபெடு என்று வற்புறுத்திக் கூறினார் உபாத் தியாயர் யாத் திரையை முடித்துக்கொண்டு ஊர்திரும்பினார்.

அருள்மிகு சின்னக்கதிர்காமம் திருக்கோவில் மகோற்சவம் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன.

பெரியார் வெற்றிவேலரும்

அனைகத்தொண்டரும்

கந்தையா உபாத்தியாயரும் சின்னக்கதிர்காமமும்

சைவத் திருவாளர் சின்னட்டியரின் புதல்வர்களுள் ஒருவராகிய விநாயகரின் மூத்த திருமகன் கந்தையா உபாத்தியாயர் இவர் இளமையில் தமிழைக்கற்றுப் பெருமையுடன் வாழ்ந்தவர். மருத்துவம், சோதிடம் முதலிய கலைகளில் வல்லவர், குழுகுமியாக குமாரனிட்டில் பக்தி கொண்டு ஒழுகியவர். சின்னக்கதிர்காமக் கட்டடத் திருப்பணியை மேற்கொண்டார். பணிக் குத்தாமே பணம் விட்டதன் றி உறவினர்களும், ஊர்மக்களும் அன்போடு கொடுத்த சிறுதொகைப் பணத்தினையும் பெற்றுக் கொண்டார். நிதி வழங்கியவருள் ஆசிரியர் வி.நா. இரத்தினம், நா.தம்பு (வல்லிபுரம்), வெற்றிவேலர் முதலியவர்களும் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள். நிற்க. மு. குழந்தைவேலு அவர்கள் விநாயகர் சிலாவிக்கிரகத்தையும், நா.சிவசம்பு அவர்கள் வயிரவ சூலத்தையும், ஆசிரியர். வி.நா. இரத்தினம் அவர்கள் கண்டா மணியையும் வெள் ஸியால் அமைந்த கைவேலையும், நா.தம்பு (வல்லிபுரம்) அவர்கள் எந்திரப்பெட்டியை வெள்ளி உலோகத்தினால் புதுக்கியும் உதவினார்கள். 1947ஆம் ஆண்டு சித்திரைத் திருவோலைநாளில் குடமுழுக்குவிழா இனிது நிறைவெற்றது. விழாக் கிரியைகளை அத்தியாசி சாபி முன்னின்று நடத்தினார். ஊரார், அன்பர், உற்றார், உறவினர், அமியார் எல்லோரும் ஆதரவு நல்கிச் சிறப்பிட்தனர். குடமுழுக்கு விழாவைத் தொடர்ந்து பத்தாண்டு காலமாக ஆசிரியர் கந்தையா அவர்கள் கோயிற் கருமாங்களை முன்னின்று நடத்தி வந்தார். வீரது பங்களிப்பு பெரியார் வெற்றிவேலருக்குப் பெரிதும் உதவியாக இருந்தது. கந்தச்சஷி விழா

1957இல் பெரியார் வெற்றிவேலர் கோயிற் பணிகள் அனைத்திற்கும் தம்மை முற்றுமுதாக அர்ப்பணித்துக்கொண்டார். கலியுக வரதனாகிய கந்தவேள் கருணைமழை பொழிந்து கொண்டு இருந்தான். அழயவர்கள் அருளமுதநீரை அள்ளிப்பருகினர். பெரியார் வெற்றிவேலருக்கு அவருடைய ஞாதிகளும் மற்றும் நெருங்கிய உறவினர் களும் உறுதுணைபுரிந்து வந்தனர். அவர்களுள் வே. மாப் பாணசிங் கம், ஆறு. குமாரசாமி, கு. நமசி வாயம், மு. விள் ஞூரா சா, வீ.கோபாலசண்முகம்பிள்ளை, த.பண்டிநாதன், த. சரவண பவன், மு. குகானந் தன், கு.கணநாதன், த.செல்வக்குமரன் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

மாப்பாணசிங்கரும் மகத்தான

சேவைகளும்

மாப் பாணசிங் கர் சைவப் பெரியார் சின்னட்டியரின் மகன் வேலுப் பிள்ளையின் புதல் வர் களுள் ஒருவர். புகைவண் டத் தினைக் களத்தில் உயர் அலுவகைராகப் பணிபுரிந்தவர் முருகனுக்கு வழிவழித் தொண்டாக வாழ்ந்தவர் ஓய்வுதியம் பெரும் முன்னே சின்னக்கதிர்காமம் திருப்பணிகளில் ஆர்வமுற்றிருந்தார். முருகனின் திருவிளக்குப் பிரபை விசிக்கொண்டிருந்தால் தம் வாழ்வும் ஒளி பெற்று ஓங்கும் என்ற கொள்கையுடையவர். ஞாதிகளை ஓன்றியைத்து முருகப் பெருமாளின் பூசை வழிபாடுகள் ஒழுங்கான முறையில் நடைபெற மாதாந்தம் கொழும் பிலிருந்து ஓரளவு நிதியினை அனுப்பி வந்தவர். விவருக்கு உதவிபுரிந்து வந்த கு.நமசிவாயம், வீ.கோபாலசண் முகம் பிள்ளை ஆகியோர்

நும்பாயிலேக மஸர் ~~~~~
 மறக் கழுதியாதவர் கள். இங் கு பொன். சிதம் பரநாதன் அவர்களும். நா.சி.வசம் பு.அவர்களும் நினைவு கூறப்பட வேண்டியவர்கள். நீண்ட காலமாகச் சூரசங்காரத்தின் போது தாளாலயத் தோடு கும்பச் சூரணை ஆட்டுவெது சின்னக்கதிர்காமத்தில் வழக்கமாக இருந்தது. இது மாப்பாண்சிங்கருக்கு மனவேதனை தந்தது. எனவே அரிது முயன்று சூரன் படிமமான்றைச் செய்வித்து உதவினார். மேலும் சின்னக்கதிர்காம நுழைவாயில் முகப்பில் அமைந்திருக்கும் கட்டடம் அவர் பெயரை நினைவுட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

தைப்புசம்.புத்தாண்டு.மகோற்சவம். நவராத்திரி. கந்தசஷ்டி. திருவெம்பாலை முதலியவற்றைச் சிறப்பும் நடத்தி வந்தார். விழாக்காலங்களில் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களைக் கொண்டு சமயம் பேருரைகளையும் ஒற்றுவித்துவந்தார். மேலும் இவருக்கு அரசபணியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றவர்களான பொன்.முத்துவிஸ்கசவாமியும். ஆறு.குமாரசாமியும் பெரிதும் உதவி புரிந்து வந்தனர்.

சின்னக்கதிர்காமமும் கந்தபுராணமும்

நல்வேல்நாதனின் நற்பணிகள்

சின்னக்கதிர்காமம் சீரலாம் பெற்று வளர் ந் து வரும் வேவளையில் 1973 ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 16ஆந் திகதி எங்கள் நல்வேலருக்குக் கோயில் உரிமை தந்தையாரால் உறுதி சாசனம் செய்து தரப்பட்டது. இக் காலத்திலிருந்து இவர் பணி தொடர்ந்து வந்தது. பெரியோர்கள் வழிபாட்டினை நித்தியம். நெமித்தியம் என்று பகுப்பர். முறையே இவற்றை நாள் வழிபாடு. சிறப்பு வழிபாடு என்று கூறலாம்.

சைவ சாத்திராங்கள் நித்தியழுசையை நாளாந்த பகுசகிருத்தியம் என்று குறிப்பிடும். நெமித்தியழுசையை மகாபஞ்சகிருத்தியம் என்று குறிப்பிடும். மகாபஞ்சகிருத்தியம் என்று குறிப்பிடும் மகாபஞ்சகிருத்தியம் வைத்தியம். சோதிடம் முதலிய பல்கலைகளிலும் வல்லவராய கணக்கைப் பெற்ற வைத்தியம் கொண்ட. இராசாப்பரிகாரியாரும்.கந்தையா உபாத்தியாயரும் பயன் சொல்லி வந்தனர். மட்டுவில் பரமுவும் வட்டுக் கோட்டை அண்ணாவியார் முத்துக்குமாருவும் உதவினர். காலம் சௌன்று கொண்டிருந்தது.ஆசிரியர் நாகநாதர் முருகுப்பிள்ளை உடனுதவினர். தொடர்ந்து சரவணமுத்து வேவுப்பிள்ளை ஆசிரியர் மு.ச.வீரசிங் கம் ஆசிரியர் முதலியோரும் புராணபடனத்தில் பங்குகொண்டு உழைத்தனர்.

இந்திர ராகிப் பார்மே வின்பமுற் றினிது மேவிச் சிந்தையி ரினைனந்த முற்றிச் சிவகதி யதனிற் சேர்வர்

அந்தமி வவணைர் தங்க ஈடல்கெட முனிந்த செல்வேற் கந்தவேள் புராணந் தன்னைக் காதலித் தோது

வோரே
(கந்தபுராணம்)

சின்னக் கதிர்காமத்தில் 1928ஆம் ஆண்டு முதல் கந்தபுராணபடனம் சிறப்பு நடைபெற்று வருகின்றது.

முன் னன நாளில் வட்டுவடக் கு பிளவத் தையைச் சேர்ந்த தமிழரினரும் வைத்தியம். சோதிடம் முதலிய பல்கலைகளிலும் வல்லவராய கணக்கைப் பெற்ற வைத்தியாயர் கொண்ட. இராசாப்பரிகாரியாரும்.கந்தையா உபாத்தியாயரும் பயன் சொல்லி வந்தனர். மட்டுவில் பரமுவும் வட்டுக் கோட்டை அண்ணாவியார் முத்துக்குமாருவும் உதவினர். காலம் சௌன்று கொண்டிருந்தது.ஆசிரியர் நாகநாதர் முருகுப்பிள்ளை உடனுதவினர். தொடர்ந்து சரவணமுத்து வேவுப்பிள்ளை ஆசிரியர் மு.ச.வீரசிங் கம் ஆசிரியர் முதலியோரும் புராணபடனத்தில் பங்குகொண்டு உழைத்தனர்.

இக்காலப்பகுதியில் ஜயம்பிள்ளை சதாசிவம்

அவர்கள் பணியும் புலவர்மணி பண்டிதர். கலாபூசணம் க.மயில்வாகனனாரின் பணியும் மறக்க முடியாதவை. குழந்தைவேல் நமசிவாயம், முத்தையா விஸ்ஞாராசா, ஆறுமுகம் குமாரசாமி, தம் பிழுத் து நல் வையா, வேலுப் பிள் வை முத்துத் தம்பி, கலாபூசணம் அ.முருகவேள் - முன் னால் அதிபர் - வைத் தியகலாநிதி நாகரத்தினம் கணேசலிங்கநாதன் முதலிய யாவரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

சின்னக் கதிர்காம புராணப்படன்

சபையின் தோற்றும்

காலவெள் எத் தில் புராணபடனமரபு சிவதந்துவிடாமற் பாதுகாத்தற் பொருட்டும் இளைஞர் களை புராணபடனத் துறையில் பங்குகொள்ளச் செய்யும் பொருட்டும் சபை ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அப் புராணபடனசபையின் தலைவராக கலாபூசணம் க.மயில்வாகனனார், செயலளராக திரு.நா.புவனசுந் தரமும், பொருளாளராக அ.முருகவேளும் ஆட்சி மன்ற உறுப்பினராக ஆயுள்வேத வைத்தியகலாநிதி ந.கணேசலிங்கநாதன் மற்றும் ஆசிரியை ந.கணேசலிங்கநாதன், கு.நமசிவாயம், அரசபணி உயர் அலுவலகர் ஆறு.குமாரசாமி, கதிர்.சரவணபவன் திரு.தி.யோகேஸ்வரன் திரு.க.யோகநாதன் முதனியோரும் இடம்பெற்றனர்.

இல் அமைப்பின் யாவரும் கந்தபுராணப்பயிற் சி பெற்றனர். மேற் படி சபையின் செயற்பாடுகளின் பொருட்டு குறிப்பிடத்தக்க ஒரு தொகை நிதி திரட்டப்பட்டது. இச் சபையினர் கந்தசஷ்டி உற்சவத்தின் 5ஆம் நாள் விழாவை நடத்தி வந்தனர்.

சின்னக்கதிர்காமம் மீள்கட்டுமொண்மும்

குடமுழுக்கும்

எதிர்பாராத வகையில் பாரிய இடப்பெயர்வு ஏற்பட்டது. அறங்காவலர் வெ.நல்வேல்நாதன் உடற் குறைவு காரணமாக தென் னிந்தி நாட்டில் சிகிச்சைபற்று வந்தார். அக்

காலப்பகுதியில் அவர் மகள் தேவமனோகரியும் அவர் கணவர் குபரனும் ஊரை அடைந்து கோயில் அனுவல் களில் ஈடுபட்டனர். திரு.த.ச.சிதானந்தன், திரு.வி.சங்கரசிவம் மற்றும் திரு.மு.சதானந்தன், செல்வி.நா.சிவசம்பு முதலியவர் கள் உதவியாய் இருந்தனர். 2001ஆம் ஆண்டு ஜப்பசி மாதம் அறங்காவலர் ஊர் திரும்பினார். ஆலயம் மற்று முழுதாகச் சேதமடைந்திருப்பதை கண்டு கலங்கினார். புனரமைப்பு வேலைகளை உடனடியாகத் தொடங்க வேண்டும் என்று எண்ணி ஊரிலுள்ள பெரியோர் கஞ்சன் கரை து ஆலோசித் து வெளியூர். உள்ளூர் அன்பர்களுடன் தொடர்பு வைத்துப் பணந்ததிரட்டி ஆலயக் கட்டடத் திருப்பணிகளைத் துணிவுடன் மேற்கொண்டார்.

2001 தே புது நாளீல் புதிய ஆலயம் அமைப்பதற்க்கான கால் கோள் அத் திவாரயிடப் பட்டது இத் திருப்பணி துரிதமாகவும் செம்மையாகவும் நடைபெற வட்டுக் கோட்டை சின்னக் கதிர்காமம் தேவஸ்தான திருப்பணிச்சபையை அறங்காவலர் வெ.நல் வேல் நாதன் அமைத்து அதன் உதவிகாண்டு கருமங்களை பூர்த்தி செய்தார்.

உறவினர்கள், பொதுமக்கள், அடியார்கள் துணையடனும் அவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட நிதியுதவி கொண்டும் யாழ்.மாவட்டத்தில் சிறந்து விளங்கும் சைவக் குருமார்களின் அறிவுரைக்கு அமைய நந்தி (மயில்), புளிப்படம், கொழுமரம் (தம்பம்) ஆகியனவும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு புதுப் பொலிவுடன் விளங்கும் ஆலயம் சபானு வருடம் ஆணித்திங்கள் 3ம் நாள் (18.06.2003) திருவோண நன்நாளில் பிரதிஷ்டா பிரதமகுரு. ஆகம கிரியாயோதி. சிவஹீ சுப்பிரமணிசுந்தராஜக் குருக்கள் அவர்களால் மகா கும்பாபிஷேகம் செய்து வைக்கப்பட்டது.

தற்போதைய புராண படனசபை

முன்னைய புராணபடனசபை பொருளாளர் அமர்முருகவேள் வசமிருந்த புராணபடனசபை நிதியான ரூபா பத்தாயிரம் அறங்காவலர்

நம்யாபிலேக மலர் ~~~~~

நல்வேல்நாதனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு அப்பணம் பின்னர் புனரமைக்கப்பட்ட புராணபடனசபையின் வங்கிக் கணக்கில் வைப்பு செய்யப்பட்டது.

புனரமைக்கப்பட்ட புராணசபையின் செயற்பாட்டை நன்கு கவனித்த கிராமத்துப் பெரியோர்சிலர் இச்சபையில் அங்கத்தவராக இணைந்து மிகுந்த சிரத்தையுடன் பயிற்சிகளில் கலந்தும் புராணபடனத்தில் பங்குகொண்டும் தங்களாற்றலை வெளிக்காட்டி வருகின்றனர். கந்தபுராணப்பாடலை ஒருவர் வாசிக்க மற்றவர் பாடலின் பதவுரையை வாசிக்கும் கிக்காலத்தில் பயன்விரித்துப் பொருள்சால்லக் கூடியோரை சபை கொண்டிருப்பது சின்னாக்கதிர்காமக் கந் தனின் திருவருள் என் றதான் சொல்லவேண்டும். புராணபடனசபை தற்போது சீ.வெற்றிவேலு மற்றும் வே.சிவாயநமதேவி ஆகியோரின் முறையே தலைவர், செயலாளராக கொண்டு சிறப்பாகக் கியங்கிவருகின்றது.

அன்னதான சபை

அறங் காவலர் வெ.நல்வேல்நாதன் ஒப்புதலுடன் உருவாக்கப்பட்ட அன்னதானசபையும் துறித்மாக வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றது. ரூபா இரண்டு இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட தொகையை சேமிப்பில் வைத்துள்ளது. அன்னதான சபையின் நிதிசேகரிப்பிற்குச் சிலர் எதிராகச் செயற்பட்டாலும் சபையைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் ஊக்கத்துடன் நிதிசேகரித்து விழாக்காலங்களில் அன்னதானப் பணியை சிறப்பாகச் செய்துவருகின்றனர்.

நல்வேல்நாதன் ஞாபகார்த்த மண்டபம்

ஆயைத்தில் நடைபெறும் அன்னதான நிகழ்வுகள் போன்றவற்றை செவ்வனே நிறைவேற்ற ஒரு மண்டபம் ஆயைத்தை அண் டிய எல் லைக் குள் கியலுமான விஸ்தீரணத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்ற பேரவா ஆயை முன்னால் அறங் காவலர் குத்திரு.வெ.நல்வேல்நாதன் அவர்களுக்கு

இருந்து வந்தது. அவருக்குப் பின் ஆயை நிரவாகத்தைப் பொறுப்பேற்ற அவரது முத்தமகன் முருகதாசன் அவர்கள் ஆயை வளவின் மேற்குப் பகுதியிலிருந்த இடத்திலேயே அப்பணியை நிறைவேற்றி நல்வேல்நாதன் ஞாபகார்த்த மண்டபமென நாமம் சூட்டி தந்தையாரின் முதலாவது ஆண்டு நினைவுதினம் அமைந்த விகிர்தி வருட வைகாசி திருவாதிரை நன்நாளில் (17.05.2010) முறைப்படி திறப்பு விழாவும், அன்னதான நிகழ்வும் நடாத்தி வைத்தார்.

சித்திரத் தேர்

ஆயைத்தில் தேர்த்திருவிழாவை நடாத்த ஆரம்பித்த காலம் முதலேயே சித்திரத் தேர் ஓன் று அமைக்கப்பட்டவேண்டுமென்ற நினைப்பிலிருந்தார் முன்னால் அறங்காவலர் வெ.நல்வேல்நாதன் அவர்கள். ஆயைத்தை மீள்நிர்மாணம் செய்து குடமுழுக்கு செய்ததன் பின் முதலாவது மகோற்சவத் தேர்த்திருவிழாவின் போது சித்திரத் தேர் அமையாதது அவருக்கு பெரும் மனக்குறையாக இருந்தது. அதனை நிவர்த்தி செய்யும் பணியிலிறங்கிய அவரது முத்த புதல்வரும் தற்போதைய அறங்காவலருமாகிய ந.முருகதாசன் அவர்கள் விகிர்தி வருட வைகாசி திருவாதிரை நன்நாளில் (14.06.2010) அறங்குராப்பண கால்கோள் நிகழ்வை நடாத்தி தேர்த்திருப்பணிகளை ஆரம்பித்து வைத்தார். அதற்கென திட்டமிட்ட கால எல்லைக்குள் தித்திருப்பணியைத் தொண்ட்ரசபையினரின் அனுசரணையுடன் நிறைவு செய்ததனாலேயே தீதேர் வெள்ளோட்டத்தைக் கரவருடம் சித்திரை 31ம் நாள் (14.05.2011) சின்னாக்கதிர்காம ஆறுமுகப் பெருமாள் வள் ளி தேவசேனா சமேதராகச் சித்திரத் தேரில் ஆரோகணித்து அடியார் கஞக்கு நல் அருள் பாலிக்கும் தேர்த்திருவிழாக் காட்சியையும் காணமுடிகிறது.

தொண்ட்ர சபை

கட்டுத்தேரில் எழுந்தருளி சில ஆண்டுகள் அருள் பாலித்த சின்னாக்கதிர்காம முருகன்

அருள்மிகு சின்னக்கதிர்காமம் திருக்கோவில் தற்போது சித்திரத் தேரில் ஆரோகணித்து விதியுலை வருவதில் சின்னக்கதிர்காமத் தொண்டர் சபைக்கும் முக்கிய பங்குண்டு. விழாக்காலங்களில் கோவில் தேவைகளையும் மற்றும் ஒழுங்கு கட்டுப் பாடுகளையும் கவனிப்பதற்கு முன்னைய அறங்காவலர் அமரர் நல் வேல் நாதன் அவர்களால் அமைக்கப்பட்ட இத் தொண்டர் சபையானது ஆயை மேற்கு வீதியில் அழுகான அன்னதான மடத்தை அமைப்பதற்கு புதிய அறங்காவலர் குக்திரு.ந.முருகதாசிற்குப்பவழிகளிலும் உதவியாக இருந்துள்ளது புதிய அறங்காவலர் அவர்தந்தை வழிநின்று ஆயைத்தை சிறந்த முறையில் பரிபாலித்து வருகிறார்

சப்பைரதம்

இதுவரைகாலமும் முத்துமணி களால் இளைக்கப்பட்ட பாவைகளால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற வாடகைக்கு பாவிக்கப் பெறுகின்ற சப்பை ரதம் பாவனைக்கு இருந்தது. 2014 இல் புதிதாக ஆயைத்திற்கான நிரந்தரமான சப்பை ரதம்

அருள்மிகு சின்னக்கதிர்காமம் திருக்கோவில் உருவாக்கப் பெற்றது.

மன்மத வருட நவகுண்ட ட்ச குடமுக்கு விழா

ஜய வருட தைத்திங்கள் 20ம் நாள் 03.02.2015 பூச நட்சத்திரத்தில் பாலத் தாபனம் செய்யப் பெற்று மன்மதவருட சித்திரைத் திங்கள் 8ம் நாள் 21.04. 2015 கார்த்தியை நட்சத்திர திருத்தையெத் திதியில் மீன் கைகள் அமிர்த சித்த யோகமும் கூடிய அதிகாலை 4 மணி தொடக்கம் 5.30 வரையான பிரம்ம முகூர்த்த சுப நல் வேளையில் குடமுக்கு கிடம்பெற்றது. புதிதாக செந்திலாண்டவர் கலைக்கூட சிற்ப வல்லுனர்களால் செய்யப்பெற்ற பாலமுருகன், முத்துகுமார சுவாபி, மகாலட்சுமி ஆகிய மூர்த்தங்களும் பிரதிஸ்தை செய்யப்பட்டது. யந்தர பூசை 48 நாட்கள் ஓமாக்கினி வழிபாட்டுடன் கிடம்பெற்றது.

ஆம்பாம் - 1949

பதிவு இல - J/V44/CC170

நந்திஜி சனசமூக நிலையம்

CHANDIGI COMMUNITY CENTRE

suram

oddai

சின்துபுரம்
வட்டுக்கோட்டை

திராவிடர் தெய்வமாகிய முருகன் குடமுழுக்கு
நம்மவர்க்கு நலன்களை நல்கட்டும்

காப்பாள
Patron

பழந்திராவிடரின் தெய்வமாகிய முருகன் அல்லது வேலங் பிற்காலத்திலே கந்தன் உப்பிரமணியன், ஆறுமுகன் என்றாலும் பெயர்பெறுகின்றான் ஆரியாது நந்தை வழி நாகரிகம் தமிழகத்திலே கலந்து கொச்சாப் பிள்ளைப் பற்பட்ட காலத்திலே இந்த உருமாற்றம் ஏற்பட்டது என்பது ஆராய்ச்சியாளர் முடிவு சிவனின் மகன் என்றும், தேவசேனாபதி என்றும், கார்த்திகேயன் என்றும், ஆயிய ஐதிகம் கூறும், எனினும் பல தமிழ் இலக்கியங்கள் இதே முருகனைத் தாய்வழி உரிமை படியங் திராவிடர் தெய்வமாகக் காட்டுகின்றன இஷ்செப்தி மிக முக்கியமானது என்று நாம் கருதவேண்டும்.

சூப்பு
President

வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவர் என்றும், பலைமகன் மகனே என்றும், இன்னுமயனி சிறுப்பிற பழையோள் குழவி என்றும் திருமுருகாற்றுப்படைப் புலவர் பாடுகின்றார்

உறவுமார்
Vice-President

ஞாம்பூட்சேய் பயந்தமா மோட்டுத் துணங்கையஞ் செல்வி என்ற பெரும்பாணாற்றுப்படை பாடுகின்றது

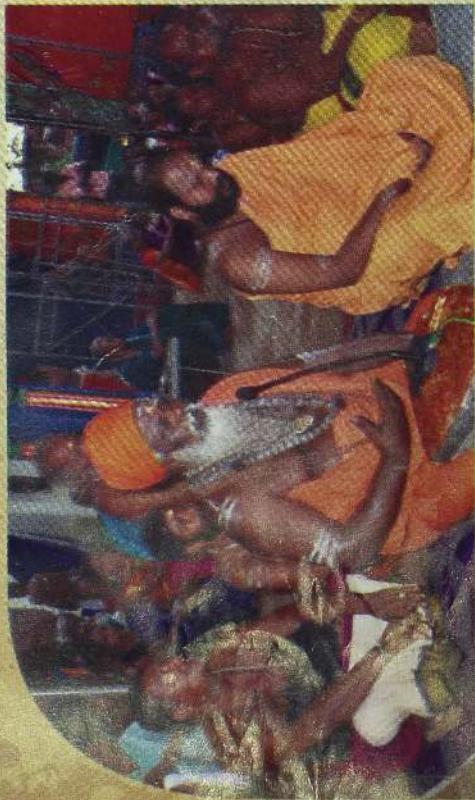
பாரிசூல
Vice-Secretary

இத்தகைய பழைய குரல்களைக் கேட்கும்போது கொற்றவை, செல்வி, பிதலிட பெயர்களுடன் உயரிடம் வகித்த பழம்பெரும் பெண்டதயவத்தின் பெருமிதத் தோற்றும் நமக்குத் தோற்றுகிறதல்லவா,

வினாக்கலை மகன் என்று சொல்லாமல் கொற்றவை சிறுவன் என்று முருகன் நிப்பிடப்படும்பொழுது அங்கு தாய்வழி உரிமைச் சமுதாப உறவுமுறை விவரியது என்று நாம் திடமாக நம்பவாம் தாபக்கு இருந்த முக்கிய தீட்டுத்தம் நாம் உதனாது கொள்ளலாம்

கொற்றவையும், சேயோனும் (முருகன்) மழும்பெருந்தெய்வங்களைக் கிருந்துமையாற்றான் சிவவழிபாடு சிறப்புற்ற காலையில் வொற்றுவை சிவனின் சக்தியான மனவயகணாகவும், முருகன் ஆலமரந்த கடவுளின் மகனாகவும் புதிய உறவுமுறையும் குலமுறையும் பெறுகின்றனர்.

காந்திஜி சனசமூக நிலையம்

GHANDIGI COMMUNITY CENTRE

Sinthupuram
Vaddukoddai

சித்தியாழ்
வட்டுக்கோட்டை

திராவிடர் தெய்வமாகிய முருகன் குடமுழுகு
நம்மவர்க்கு நலன்களை நல்கட்டும்

அப்போன்
Patron

தலைவர்
President

உபதலைவர்
Vice-President

செயலாளர்
Secretary

உபசெயலாளர்
Vice-Secretary

பொறுவளர்
Treasurer

பழந்திராவிடரின் தெய்வமாகிய முருகன் அல்லது வேவன் பிற்காலத்திலே கந்தன், கப்பிரமணியன், ஆறுமுன் என்றில்லாம் பெயர்பெறுகின்றான் ஆரியரது தந்தை வழி நாகரிகம் தமிழகத்திலே கலந்து கலாசாரப் பிள்ளைப்பு ஏற்பட்ட காலத்திலே இந்த உருமாற்றம் ஏற்பட்டது என்பது ஆராய்ச்சியாளர் முடிவு சிவனின் மகன் என்றும், தேவசேனாபதி என்றும், கார்த்திகேயன் என்றும், ஆரிய ஜித்கம் கூறும் எனினும் பல தமிழ் இலக்கியங்கள் இதே முருகனைத் தாய்வழி உரிமை பெறுங் திராவிடத் தெய்வமாகக் கொட்டுகின்றன இச்செய்தி நிக முக்கியமானது என்று நாம் கருதல்வேண்டும்.

‘வெற்றி வெல்போர்க் கொந்தலை சிறுவ’ என்றும், ‘மனையகள் மகளை என்றும், ‘இனிமூலனி சிறப்பிற் பழையோன் குழவி’ என்றும் திருமுருகாந்திரப்படைப் புலவர் பாடுகின்றார்.

‘பைம்பூட்சோய் பயந்தமா மோட்டுத் துளையகையுத் தேஸ்லவி’ என்று பெரும்பாணாற்றிருப்படை பாடுகின்றது.

இத்தனைய பழைய குரல்களைக் கேட்கும்போது கொந்தலை செல்வி முதலை பெயர்களுடன் உயரிடம் வகித்த பழம்பெரும் பெண்ணெய்வத்தின் பெருமிதத் தோற்றும் நமக்குத் தோற்றுகிறதல்லவா?

சிவலூடைய மகன் என்று சொல்லாமல் கொந்தலை சிறுவன் என்று முருகன் குறிப்பிடப்படும்பொழுது அங்கு தாய்வழி உரிமைச் சமுதாய உறவுமுறை நிலையது என்று நாம் திடமாக நம்பலாம். தாய்க்கு இருந்த முக்கிய இடத்தையும் நாம் தெளிந்து கொள்ளலாம்.

கொந்தலைவழும், சேயோனும் (முருகன்) பழம்பெருந்தெய்வங்களாக இருந்தமையாற்றான் சிவவழிபாடு சிறப்புற்ற காலையில் கொந்தலை சிவனின் சக்தியான மலைமகனாகவும், முருகன் ஆலமரந்த கடவுளின் மகனாகவும் புதிய உறவுமுறையும் குலமுறையும் பெறுகின்றனர்.

காந்திஜி சனசமூக நிலையம்

GHANDIGI COMMUNITY CENTRE

Sinthupuram
Vaddukkodai

சிந்துபுரம்
வட்டுக்கோட்டை

அப்பாள்
Patron

சூலவர்
President

சூ. பத்னவர்
Vice-President

செயலாளர்
Secretary

சூ. பதிச்சாளர்
Vice-Secretary

பொறுத்தாளர்
Treasurer

இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியில் நாம் நோக்குகையில் திராவிட வழித்தோன்றல்களாகிய நம்மிடத்திலே திராவிடரின் மூலத் தெய்வமாகிய முருக வழிபாடே முதன்மைபெற்றுள்ளது. பெறுகின்றது. பெறுவேண்டும் என்பது புனராகின்றது எம்மலர் ஊரிலும் சரி. ஊருக்கு வெளியில் உள்ள ஆலயங்களை நோக்குகையில் மற்றைய ஆலயங்களிலும் பார்க்க நம்மலர் சந்தீ முருகன் கதிர்காம முருகன் போன்ற முருகன் ஆலயங்களிலேயே மிகவும் பற்றுடையவர்களாக விளங்குதலைக் காணலாம். இந்தப் பின்னணியிலே பெற்றிவேலர் ஜயா எம்மக்களின் வாழ்வியல் கோவங்களை. வரலாற்றுப் பின்னணியினை மனதிற்கொண்டு முருகன் கோயிலை எமக்கு நிறுவினார். தொடர்ந்து நல்லவேல்நூதன் ஜயா அவர்கள் முருக வழிபாட்டின் மகத்துவத்தைப் பெரிதும் உணர்ந்து ஆலயத்தை வளப்படுத்தினார். கடந்த 12 வருடங்களுக்கு முன்னர் பெரும் குடமுழுக்கை நடத்தியதோடு ஒவ்வொரு பின்னணியினை வெளிப்படுத்தும் வகையில் 'தமிழன் புதைபொருள்' என்றும் நாலெண்ணும் மறுபதிப்புச் செய்து வெளியிட்டார். அக் குடமுழுக்குக்கு வருகைத்தந்த யாழ்ப்பாளப் பல்கலைக்கழக அநூல் துணைவேந்தர் சிந்துவெளி நாகரிகத்துடன் நம்மலர் வாழ்வியற் கோவங்களையும் கலைகளையும் தொடர்படுத்தி உரையாற்றியமையும் நினைவிற்கொள்ளல் வேண்டும்.

இவ்வாறு பண்டைத் தமிழர் மரபினை இன்றும் தாங்கி நிற்கும் நம் மன்னின் நலன்வேண்டி சமய விதிமுறைகளின் சிறு 12 வருடங்களுக்கொரு முறை ஆலயங்கள் குடமுழுக்கு காணல் ஊரிற்கு நலம் நல்கும் என்பதைனக் கருத்திற்கொண்டு முருகதாசன் ஜயா அவர்கள் தம் தாயாகிய கருணாநேவி துணைகொள்ளும் மீண்டும் வேலனுக்குக் குடமுழுக்கு நடத்தி மனம் நிறைவு காணகின்றார். அவர்தம் பணியினை வாழ்த்துவதோடு. ஊவர் குறைகளை. வேண்டுவோர் வினாக்களை வேலன் வேற்றிப்பான் என்பது அறிந்து அவன் பாதம் பணிகளிட்டும்.

திரு. ப. சோழன்
தலைவர்

திரு. க. மணிமார்பன்
செயலாளர்

நேருஜி சுவாசுமாக நிலையம்

NEHRUJEE COMMUNITY CENTRE

பதிவு எண்: Regd No: ~ 431:~19~10~56

Kalainagar
SITHANKERNY

கலை நகர்,
சித்தக்ஞி கேள்வி

27.04.2015

சின்னக்கதிரைக் கந்தனுக்கு பன்னிரண்டில்மீண்டும் குடமுழுக்கு

சைவத்தமிழர் மரபொடு கிணறாந்த கிறைவழிபாடாக முருகவழிபாடு கருதப்படுகிறது. முருகவழிபாட்டுத் தலாங்களில் ஆறுபடை வீடுகள் முதன்மையானவைகளாக விழுங்குகின்றன. ஈழ மணித்திருநாட்டில் அமைந்துள்ள கதிர்காமம் என்னும் முருகவழிபாட்டுத்தலம், ஆறுபடை வீடுகளில் ஜந்தாவதாகிய குன்றுதோறாடலில் ஒன்றாகவும் விளங்குவதோடு, கந்தபுராண ஏம் கூடாசலை அமைந்த இட மென்னும் பெருமையையும் தன்னகத்தே கொண்ட முருகவழி பாட்டுத் தலமாக போற்றப்படுகிறது.

கதிர்காமத்திலுள்ள வழிபாட்டு முறைமையைப் பின்பற்றி ஜந்தடக்கி, வாய்க்ட்டி வழிபாடி யற்றும் முருகன் ஆலயங்களில் வட்டுக்கோட்டைமேற்கு வன்னியன் தோட்டத்தில் அமையப் பெற்ற சின்னக்கதிர்காமம் திருக்கோயிலும் வரலாற்றுப்பெருமையுள்ள ஒன்றாகும். இவ் வாய்த்தில், முன்னாளில் இருந்தே வந்த கதிர்காமவழிபாட்டுமுறை கந்தபுராணகலாசார முறைமைகளுடன் மக்களின் வழிபாட்டொழுக்கத்திற்கும் மதிப்பளித்து மகோற்சவம், கொடியேற்றம், தேர்த்திருவிழா முதலியனவும் இடம்பெற்றுவருவதும் சிறப்பம்சமாகும்.

இந்தவகையில் சிறு ஒலைக்குடிசை மடாலயத்திலிருந்து படிப்படியாக வளர்ச்சி கண்ட இவ்வாலயம் பெரும் இடம்பெயர்வு காலத்தில் சேதங்களுக்குள்ளான போதும் அப்போதய அறங்காவலர் குகத்திரு வெ.நல்வேல்நாதன் அவர்கள் தலைமையில் மீழ்நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு, அழியக்கலைக்கோவிலாக 2003 ஆணி திருவோண நன்னாளில் குடமுழுக்காடி அருள்மைழ பொழுந்து வந்தது.

சைவாலயங்களில் குடமுழுக்கானது பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கொருமுறை நடைபெறும் பெருஞ்சாந்தி அபிடேகமாகும். அதற்கமைவாக இன்றைய அறங்காவலர் குருமணி நல்வேல்நாதன் முருகதாஸ் அவர்களின் தலைமையில் 2015 தெபுசுத்தினத்தில் பாலாபிஷேகம் செய்யப்பட்டு மீண்டும் சித்திரைமாதம் கார்த்திகை நடச்சத்திரத்துடன் கூடிய அட்டியதிருதியையில் மீண்டுமொரு ஏற்றும்பெற்ற திருக்கோவிலாக குடமுழுக்கு காண்கிறது.

இம்முறை புதிதாக மகாலட்சமிக்கு ஒருதிருக் கோவிலும் பாலமுருகனுக்கு ஒருதனிக் கோவிலும் அமையப்பெற்றது வழிபடும் அடியவர்க்கு ஒருவரப்பிரசாதமாகும். முன்னையிலும் பொலிவறும் அருளாட்சியிக்கதாகவும் காணப்படும் சின்னக்கதிர்காமக் கந்தனை கரங்கூப்பி சிரஞ்சுடி வணங்கி நாமெல்லாம் மலைணில் நல்லவண்ணம் வாழ்வோமாக.

“மேன்மைகாள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

திரு. இ. புந்திரதேவன்

வட்டுக்கோட்டை விளையாட்டுக் கழகம்

வட்டுக்கோட்டை விளையாட்டுக் கழகம்

VADDUKODDAI SPORTS CLUB

"பாராதூர் விகார விளையாட்டுத்துறை அமைச்சில் 1981 மாதம் 9 ம் திங்கி பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது" 1984 பாஸ்கூலி 27ம் திங்கி முதல் பயிற்சி நிறையமாகவும் அங்கீரிக்கப்பட்டுள்ளது"

மக்கள் மன்றி, ஸ்ரூப்ஸி ரீதி, அந்தியாக்ஸ் - 030200130014825

மக்கள் மன்றி, ஸ்ரூப்ஸி - 108-2-001-2-0012180

வட்டுக்கோட்டை,
உரை எந்த, வட்டுக்கோட்டை
Vaddu west, Vaddukodai.

0113

ஆய்வு :
Established :- 1960
பதிவு கொடுக்கப் :
Registered No. :- 221104

கட்டுரை :

வட்டுக்கோட்டை விளையாட்டுக் கழகத்தார் ஆசியுரை

"மேன்மைகள் கைவத்தி விளங்குக உலகியல்லாம்"

நாம் வட்டுக்கோட்டை விளையாட்டுக் கழகத்துறை வெற்றிவேற் குழுமங்கள் வண்ணியன் தோட்டத்தரசன் சின்னக்கல்லீர்காமத்தையுள்ளேய "பால் நிலைந்தூட்டும் தாயிலும் ஶாலப் பரிந்து" காத்தோம்பி வருகின்றான். அவன் திருவாருள் இத்தகைது என்று இயங்கும் அளவினாலும் அல்ல.

சிறே சின்னக் கத்திர்காமத்தையன் திருக்கோவிலை பேரேறப் புதுக்கிப் பொலிவுடன் அமைத்து மகாகும்பாபிழேகமும் நடாத்தியுள்ளார்கள். அன்றியும் சிவநெறிச் செய்ய பேஜாங் சீரிய கருத்தோவியங்களைக் கொண்ட செந்தமிழ்நியமலர் ஒன்றினையும் வெளியிடுகின்றார்கள்.

இத்தகு சிவபுண்ணியத்தை இயங்கிய அறங்காவலர் குடும்பத்தினர் அடிநாள் முதல் நன்மனத்தோடு எங்கள் ஷரின் முன்னேற்றத்திற்காக அரும்பாடுபட்டு வருகின்றனர். ஒந்தவகையில் எங்கள் கழகத்தின் வளர்ச்சிக்கும் உழைத்து வருகின்றனர். இவர்கள் பல இலட்சக்கணக்கான பண்ததைச் செலவு செய்து ஆணை அநூல் பெருகவும் ஊர்மக்களின் நலன் ஒங்கவும் மகாகும்பாபிழேகம் செய்திருக்கின்றார்கள். இந்த நல்ல கைங்கரியத்தைப் பரிந்த அறங்காவலர் குடும்பத்தினரை யாம் பாராட்டுகின்றோம். கைவ உலகமும் பெரிதம் பாராட்டும்.

விழா மலர் இனிது மலர்ந்து சிவமனை கழைவும் திருப்பணிகள் மேலும் தொடரவும் கைவத்திருப்பெற்றி நாடெல்லாம் பரவி நலன் விளைக்கவும் சின்னக் கத்திர்காமத்தையன் சீர்ப்பாவி ஆசீர்வதற்கின்றோம்.

"வேண்டத் தக்க அறிவோய ந்
வேண்ட முழுதும் தழுவோய ந்"

சின்னக் கத்திர்கா மத்தா ஜனநினை
உன்னத வாழ்வு தேடி வருமுனை

வட்டுக்கோட்டை விளையாட்டுக்கழகம்
வட்டு - மேங்கு,
வட்டுக்கோட்டை
26.04.2015.

வட்டுக்கோட்டை விளையாட்டுக்கழகத்தார்

வட்டுக்கோட்டை விளையாட்டுக்கழகம்
செயலாளர்
எல்லென்
Secretary

வட்டுக்கோட்டை விளையாட்டுக்கழகம்
செயலாளர்
எல்லென்
Asst. Secretary

வட்டுக்கோட்டை விளையாட்டுக்கழகம்
செயலாளர்
எல்லென்

அருள்மிகு சிள்ளக்கத்திர்காமம் திருக்கோவில்

முந்தர் வழித்தூண்றவர் சங்கம்

வட்டுக்கோட்டை

MUTHAR VALZITHORNTRALAR SANGAM

Vaddukoddai

வன்னியனார் தோட்ட வள்ளலே வரம் தாருமையா!!

எமது முத்தர் வழித் தோண்றவர் சங்கம் அமைப்பு விதிக்லாடன் 06.07.1992 இல் புதுப் பொறிவு கண்டு வீறு நடை போட்டது. ஒக்காப்ப பகுதியிலேயே சீன்னக்கத்திர்காமம் அறங்காவனி, குகர்சணா மணி செயல் வீரர் வெற்றிவேல் நல்வேல் நாதன் யோ அவர்கள் எம் வழித் தோண்றவர் துறைராச சிங்கம் நிர்மல சிங்கம் அவர்களை மலையீசி இவரின் உதவியுள் உடுவில் சாரி அம்மாவின் ஆலோசனைக் கேற்ப கோவிலில் சில திருத்தங்கள் செய்து எட்டாம் நாள் உற்சவத்தினையும் எமது வழித் தோண்றவர்கள் செய்ய வேண்டும் எனக் கேட்டுப் பட்டோலையும் வழங்கினார்கள். இன்முகத்துடன் நிருமல சிங்கம் அவர்கள் ஏற்று ஒப்புதல் வழங்கி 1992ஆம் ஆண்டு முதல் இவ் உற்சவத்தை ஆரம்பித்து வைத்தனர். 23 ஆவது ஆண்டு தற் போதைய மன்மத ஆண்டு குடமுழுக்கு கண்டு 24.05.2015 இல் எமது அமைப்பு விதித் திருத்தத்துடன் எமது சங்கம் இத் திருவிழாவினை ஏகமனதுடன் பொறுப் பேற்றமை குப்பமும் பொருளின் பேரருள் என் சேர்க்குதுக்கிண்஠ோம். எனவே இவ் வரவாற்றும் பதினும் ஒடு முழுக்கு சிறப்பும் எவ் வழித் தோண்றவர் நூஞ் சம் விட்டகாத தொண்றாகும். நாளிலும் உள் நாள் மட்டும் சின்னங் கதிர்காம நாதனை வழுத்தி நல்லருள் பெறு வேங்காக.

வேலும் மயிலும் துணை

இவ்வன்னம்,

முந்தர் வழித்தோண்றவர் சங்கம்,

வட்டுக்கோட்டை.

தொகுப்பாசிரியர் உள்ளத்தில் உதித்தவை

வட்டுமேற்கு வன்னியன் தோட்டம் சின்னங்கதிர்காமத் திருக்கோவில் வரலாற்றுப்பழைமையும் பெருமையும் மிகக்கொன்றாகும். இங்கு

கதிர்காமத் திருக்கோவிலின் பூதனையை நினைவுட்டுவதாக ஜந்தடக்கி வாய்கட்டி அட்சரப்பேழை திருவீதி உலாவருவதற்கும் மற்றும் சனிக்கிழமைகளில் திருமுழுக்குவைபவழும் தீர்த்தோற்சவ நாளில் தளப்பத் தோலையால் மறைக்கப்பெற்று அங்கு இடம்பெறும் தீர்த்தோற்சவம் மகோற்சவபூசைக்காலங்களில் இரவு இடம்பெறும் ஆராத்தி நிகழ்வும் கதிர்காம உற்சவகாலத்தில் வழிவெட்டி விழாவிற்கு அனுப்பிவைத்தலும். பின் தீர்த்தோற்சவநாளில் வழிவெட்டிகளைக் கண்சி அமுதுகாடுத்து கதிரைவாசனை அழைத்தல் போன்ற பாரம்பரியநிகழ்வுகள் இடம்பெற்று வருகின்றன நாம்கண்டு அவனருளைப்பெறுகின்றோம்.

வெவாலயத்தில் தற்போது மூன்றாவது குடமுழுக்கு நடைபெற்றதாக அறிகின்றோம். 12 ஆவது ஆண்டிலே நடைபெற்ற நவகுண்டபட்ச குடமுழுக்கு மிகவும் சிறப்பாக வழக்கம்பரை முத்துமாரி அம்பாள் திருக்கோவில் பிரதமகுரு சுந்தர ஸ்ரீ ரங்கநாதக் குருக்கள் அவர்களால் இயற்றிவைக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னர் இவரது தந்தையார் சிவஹர்ணப்பிரமணிய சுந்தராஜக்குருக்களினால் சுபானுவருட ஆனித் திருவோண நாளில் குடமுழுக்கு நடைபெற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது ஒருமனிதனும் 12 ஆண்டுகளுக்கு மறையே பரினாம வளர்ச்சி பெறுவதாக விஞ்ஞானம் கூறுகின்றது.

இத் திருக்கோவில் காலை நித்திய பூஜை பிரம்ம முகூர்த்தம் என்று சொல்லப்படுகின்ற அதிகாலையிலே வேளை தவறாது பூஜை இயற்றுவது பெரும் பேராகும். மன்மதவருட சித்திரைக் கார்த்திகை நாளில் நடைபெற்ற குடமுழுக்கின் பிரதி மாதமும் கார்த்திகை நாளில் பால முருகனின் திருவீதியுலா வுடன் உற்சவம் நடைபெறுகின்றது. முன்னைய காலங்களில் கதிரைமலை பேரின்பக்காதல் ஓவ்வொருவர் இல்லங்களில் இருக்கும் தற்போது கால வெள்ளத்ததால் கீஃது அள்ளுண்டு போய் விட்டது ஆகையினாலே ஒரு பிரதி மட்டும் 1956, 1965 ஆகிய காலங்களில் வெளியாகியதை இம்மலரில் கிணைத்து உங்கள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் திடழில் கிணைத்துள்ளோம். மேலும் அகத்தியப் பஞ்சகம் முருகனின் அழகைக் கூறுவது மிக மிகப் பழைமையானது. பழைமைமிகு ஆலயங்களில் திருக்கல்யாண நிகழ்வில் படிக்கப்படும் எட்டுக்குடியேசல் இன்னும் கொடியேற்ற நாளில் பாராயணம் செய்யப்பெறும் கொடிக்கவியும் பொருளுடன் கிணைத்துள்ளோம் இம்மலர் வாடாமலராக

மணம் கமழும் என்பதில் ஜயமில்லை.

இருள்மிகு சின்னக்கதிர்காமம் திருக்கோவில்

கலாபூசனாங் களால் உருவாக்கப்பெற்ற உரைமாலை, கந்தபுராண படனசபை கருக்குலையாமல் உருப்பெற்று வளர்ந்து வருகின்றது. தொடக்ககாலத்தில் முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட பெளராணிகர் இணைந்து இருந்தனர் அவர்கள் மூப்பினால் எம்மை விட்டுச் சென்றுவிட்டனர். தற்போது பத்துப் பெளவராணிகரே உளர் இளைய தலைமுறை ஆற்வரலர்கள் இணைந்து செயற்பட முன்வர வேண்டும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நினைவுட்டுகின்றோம்.

தந்தையை விஞ்சிய தனையனாக கப்புறாளை குகத்திரு ந. முருகதாசன் அவர்கள் செயற்பட்டிருக்கிறார்கள் இதுவும் குகப்பரம் பொருளின் கருணையே என்பதில் வியப்பில்லை. செந்தமிழும் சீறப்புமிகு கலைவழவங்களும் மிகுந்த மண்ணிலே செந்தமிழுக் கடவுளாம் சின்னக்கதிர்காமக் கந்தனின் பேரருட் கடாட்சம் எல்லோருக்கும் கிடைக்கப் பிரார்த்தித்து அமைகிறேன்.

"சரவணபவனே என்றும் சங்கரன் சுதனே என்றும்
பரவுவார் துயர் தீர்க்கும் குமரனே சரவணபவ"

வித்தியாகலையைக்,

உடுக்கியவளை வீதி.

வட்டுக்கோட்டை.

இவ்வள்ளைம்

சௌவ்யப்பவர்: அ.து.சடாட்சரசிங்கம்
(தொகுப்பாசிரியர்)

கொழுக்கவி கட்டளைக் கலித்துறை

ஒளிக்கும் இருஞ்கும் ஒன்றே இடம் ஒன்று மேலிடில் ஒன்று
ஒளிக்கும் எனினும் இருள் அடராது உள்ளுயிர்க் குயிராய்த்
தெளிக்கும் அறிவு திகழ்ந்துள தேனும் திரிமலத்தே
குளிக்கு முயிர் அருற கூடும் பழக்கொடி கட்டினானே

1. ஆணவத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் இடம் ஒன்றே
ஞானம் மேலிட்ட காலத்து ஆணவம் ஒளிந்து நிற்கும்
ஆணவம் மேலிட்ட காலத்து ஞானம் ஒளிந்து நிற்கும்
ஒன்றுமேலிட்ட காலத்து மற்றது ஒளிந்துநின்றாலும்

ஞானத்தை ஆணவம் பொருந்தாது பூர்வ வாசனா விஷேषத்தால்உள்ளே கிடந்த சீவருள்ளாம்
சற்று விளங்குமானாலும் (டயிர்)மும் மலங்களிலே மூழ்கிக் கிடக்கு மல் ஸாமல் அது
கொண்டேநிங்கமாட்டாது. இப்படி மும்மலங்களிலே மூழ்கிக்கிடக்கின்றணாலுண்மா அருள் கூடும்
பழக்குத் தீட்சைக் கிரமங்களினாலேமலங்களைப் போக்கத் துவசங்காட்டினேன்.

பொருளாம் பொருளேது போதேது கண்ணேனது
இருளாம் வெளியேது இரவேது - அருளாளா
நீபுரவா வையமெல்லாம் நீ அறியக் கட்டினேன்
கோபுர வாசற் கொடி.

2. பொருளிலே அறியாத பொருளேது. கிரணமாகிய சக்திஏது கண்போல ஆன்மாஏது.
அஞ்ஞானமாகிய சகல கேவலந்தான் ஏது அருளை உடையவனே. வையமாகி மலமாயாதி
கள்மாங்களிலே பொருந்தாமல் ஆன்மாக்களிடமாகப் பொருந்தி இருக்குந்தேவர்ர் அறியக் கோபுர
வாசவிலே கொடிகட்டினேன் .

வாக்காலும் மிகக் மனத்தாலும் எக்காலும்
தாக்காது உணர்வாயிய தன்மையினை நோக்கிப்
பிறித்தறிவு தம்மிற் பிரியாமை தானே
குறிக்கும் அருள் நல்கக் கொடி.

3. வாக்குமனாங்களாலும் ஒருக்காலத்திலும் தாக்காமல் அறிவதற்க் கரிதாகிய தன்மை யுடையவனே
விசாரித்து பார்த்துப் பகுக்குமிடத்து அறிவுக்கு அறிவாய் இருக்கிறதைப் பிரியாமற் குறித்து அருள்
பொருந்தத் தக்கதாகக் கொடிகட்டினேன்

அஞ்செமுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஒுறைமுத்தும் நாலைவுமுத்தும்
பிஞ் செமுத்தும் மேலைப்பெரு எழுத்தும்பேசும் எழுத்துடனே பேசா
நெஞ்சமுத்திப் பேசும் எழுத்துடனே பேசா
எழுத்தினையுங் கூசாமல் காட்டக் கொடி

4. சிவாய நம என்கிற ஜந்தெழுத்தும் ஓம் ஓளம் சிவாயநம என்கின்ற நாலைழுத்தும் ஒக
இப்படி உச்சரிக்கின்ற விதிப்படியே உச்சரித்தும் விதிப்படி உச்சரிக்கின்ற முறைமையைவிட்டுப்
பஞ்சாக்சரத்தினுடைய சொருபத்தை அறிந்து பிஞ்சமுந்தாம் வகரமாகிய பராசக்தியையும்
தன்னுடைய இருதயத்திலே வைக்கில் பேசும் எழுத்தாம் வகரமாகிய சக்தி பேசா எழுத்தாம்
சிகாரமாகிய சிவத்தை இரண்டறக் கூசாமல் அழுத்துவிக்கக் கொடிகட்டுனேன்
குருமூர்த்தி ஜயாவின் உரை

திருவாசம் (திருதச அங்கம்)

சோலை பசுங்கிளியே தூந்தீ பெருந்துணைக் கோன்
கோலம் பொலியும் கொடி கூறாய் ஸாலவும்
ஏதிலார் துண்ணைன்ன மேல் விளங்கி ஏர்காட்டும்
கோதிலா ஏறும் கொடி.

1. பிரம சந்தி
 பண் - மேகராகம்
 புலைனாந்தும் பொறிகலங்கி.....
 நீறு சேர்வதோர் மேனியர் நேரிளை.....

தாளம் - பிரமதாளம்
 வாத்தியம் - சச்சபுடம்
 நிருத்தம் - கமலவர்த்தனம்
 இராகம் - மத்ய மாவதி

2. இந்திரசந்தி
 பண் - காந்தாரம்

பாஷனம் பூத்தினாலும் பவளச் செவ்வாய்.....
 மந்திர மாவது நீறு வானவர்.....

தாளம் - சமதாளம்
 வாத்தியம் - சச்சபுடம்
 நிருத்தம் - புஜங்காஞ்சிதம்
 இராகம் - வேளாவல்லி

3. அக்கினி சந்தி
 பண் - கொல்லி
 மண்ணில்னல்லவண்ணம் வாழலாம்.....

தாளம் - அர்த்தாவரணம்
 வாத்தியம் - உத்கழதம்
 நிருத்தம் - சுவல்தியாநிருத்தம்
 இராகம் - வராளி

4. யமசந்தி
 பண் - கொசிகம்
 உதையுங் கூற்றுக் கொல்லாவிதிக்கு.....
 காதலாகி கசிந்து கண்ணீ மல்கி.....

தாளம் - பிருங்கினீ
 வாத்தியம் - மிளித மட்டயம்
 நிருத்தம் - தண்டபாதம்

இராகம் - குஞ்சரி

அருள்மிகு சின்னக்கதிர்காமம் திருக்கோவில்

5. நிருத்தி சந்தி

பண் - நட்பாடை

நந்தார்ப்படை ஞானன்பசு

உல்லண்டா முலை உமையா.....

தாளம் - மல்லதாளம்

வாத்தியம் - சம்புடை

நிருத்தம் - புஜங்கத்திராசம்

இராகம் - வைரவி

6. வருணசந்தி

பண்- சீகாமரம்

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை.....

கற்ணாத பூங்.....

தாளம் - நவதாளம்

வாத்தியம் - சீம்ஹானந்தம்

நிருத்தம் - குஞ்சிதம்

இராகம் - தேசிகம்

7. வாடு சந்தி

பண் - தக்கேசி

அந்தணாளனுன் அடைக்கலம் புகுத

ஆலந்தான் உண்ட.....

தாளம் - பலிடதாளம்

வாத்தியம் - ஜம்புட

நிருத்தம் - புஜங்கலரிதம்

இராகம் - மகுடராமகிரி

8.குபேர சந்தி

பண் - தக்கராகம்

குஞ்சைப முலை மலை குழலி கொண்ட தவங்கண்டு.....

தாளம் - கொட்டரிதாளம்
வாத்தியம் - பஞ்சமுகி
நிருத்தம் - சந்தியா நிருத்தம்
இராகம் - மாளவி

9. ஈசான சந்தி

பண் - ஈனாபாணி , (ஈதாரி)
தலையே நீவணாங்காய்.....

தாளம் - டக்கரீ
வாத்தியம் - கும்பம்
நிருத்தம் - பிரமரீ
இராகம் - தசாட்சரீ
நாட்டியம் - பூதசாட்டியம்

அகத்தியப் பஞ்சகம்

குகனே வருக களங்க மிலாக்
 கோனே வருக கறையிடற்றோன்
 மகனே வருக மனம் பூத்த
 மலரே வருக வோராறு
 முகனே வருக சிவானந்த
 முதலே வருக வழியாரின்
 அகனே வருக பழனிமலை
 யரசே வருக வருகவே

கந்தா சரணம் அறில் வேற் சொங்
 கரனே சரணங் காமாரி
 மைந்தா சரணங் செந்திருமால்
 மருகா சரணம் வறியேன்றன்
 சிந்தா குலந்தீத் தருள் செய்யுஞ்
 சேயே சரண மெனக்காக்கும்
 எந்தாய் சரணம் பழனிமலை
 யிறைவா சரணம் சரணமே.

சிவமே போற்றி சிற்சபை யோன்
 செல்வா போற்றி கெள மார்ர
 தவமே போற்றி விண்ணுலகத்
 தலைவா போற்றி யென் போல்வார்
 பவமே வொளிக்க வந்தருளும்
 பதியே போற்றி யந் நாளில்
 அவமே பொழுத்த பழனி மலை
 யண்ணா போற்றி போற்றியே

நாதா தருக நல மெல்லா
 நண்பே தருக வுனை வேண்டப்
 போதா தருக மெய்ஞ்ஞானம்
 புனிதா தருக கருணை பொறை
 தாதா தருக கல்வி குணம்
 தயையே தருக கேட்ட வெலாம்
 நதா வெனுமுன் பழனி மாநல
 யிறைவா தருக தருகவே.

கும்யாரிழேஷ மலர்

கூரவேல் வாழி தேவர் தொழுங்
குமரன் வாழி நடன மயில்
சீரமன் வாழி வலனுயர்த்த
சேவல் வாழி வள்ளி தெய்வப்
பேர்மான் வாழி பேசரிய
பெரியோர் வாழி செஞ்சாலி
ஆர் வண பண்ணைப் பழனி மலை
யப்பன் வாழி வாழியவே.

அகத்தியப் பஞ்சகம் அவசியமான ஜந்து அலங்காரங்களைக் கூறுவது. பஞ்சகம் தொண்ணாற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று. கிங்து அலங்கார பஞ்சகம் எனவும்படும்.

மருகுப்பிள்ளை வெற்றிவேலி

ஞம்பாவிலேக மலர் ~~~~~

வட்டுக்காட்டையூர் - வண்ணியன்தொட்டு

அருள்மிகுசின்னக் கதிர்காமும்

செவ்வேள் சதகம்

காப்பு

(கட்டைள கலிந்துகறு)

சீராஞ்சும் வட்டுநகர் ச. னக் கதிர்காமச் செவ்வேள்மேல்
பேராஞ்சும் சதகமும் பாழத்தான் சாத்தியே சேவிக்க
ஏராஞ்சும் ஆனைமுகத் தண்ணால் செல்வக்கணபதியே
நேராக முன்னின்று காத்தருள் நித்தலும் போற்றி போற்றி

நால்

(கட்டைளக் கலிந்துகறு)

பொன்னொளிஞ்சும் செஞ்சடையோன் புத்தேளிர் தந்துயர் தீர்க்க
முன்னுதவு செவ்வேளே முத்தமிழாய் நின்றாய் எங்கோவே
இன்னல்தாம் தொண்டர் எய்தாமே காத்திடவே எண்ணினைந்
வன்னவட்டுர் சின்னக் கதிர்காமம் வந்தாய் போற்றி போற்றி

போற்றுபுகழ் நாரதர் செய்த யாகத்தே போந்தமேடம்
சாற்றுபல தீங்குந்தான் தாராமே ஊர்தி ஆக்கினையே
ஏற்றுபுகழ் வட்டுர் கதிர்காமத் தையா எம்பிறையே
மாற்றுயர்ந்த அன்புப் பழுமைன் றுமையும் சாற்றினரே

சாற்றுவரு கும்பமுனி தாழ்ந்தெ முந்தே தோத்திரிக்க
ஏற்றேந் பிரணவத் துட்பொருளை நன்கு சொன்னாயே
தோற்றுமறு வட்டுரைக் கதிர்காமா துன்பங்கள் தீர்ப்பாயே
நோற்றுறியா ஏழைக்கும் நற்றமிழ் தந்தனை எங்கோவே

கோவே பார்பதம் யாவுமாகி நின்றனை சின்மயனே
தேவே மலரோன்றன் கர்வமது தீர்க்கக் சிறையிட்டாய்
காவோடு புகமலி வட்டுரவாழ் ஜயா கதிர்காமா
ஆவா இளையீஸ்கன் ஆர்தான் ஆணவங்கொன் லைவாரே

அலையின்வாய்த் துரும்பே யொத்தாசை யாம்வெள்ளாம் அழித்தே
உலைவேன் துயரம் தீர்த்திட உள்ளமுந்தான் கொள்கிலையோ

அருள்மிகு சின்னக்கதிர்காமம் திருக்கோவில்
மலையோடு சூர்தழந்த வட்டுரேக் கதிர்காம வள்ளலே
கலைகள் அறுபான் நான்கினையும் தந்ததேநீ காத்தருளே

5

காவாய்ந் என்றே வாசவனும் வாணோரும் கலங்கவே
தேவாதி துயர்தீர்க்க சித்தங் கொண்டேதான் சூர்தழந்தாய்
பாவாணர் வாழ்வட்டுரைப் பதியாய் ஏற்றாய் கதிர்காமா
நாவார யாழும் போற்றிப் பாட எந்தம்முன் வந்தருளே

6

அருளே பொழியும் அமலாவிம் மாநிலம் முற்றுமுய்வான்
மருளே அகற்றும் நெநுநெல்வேல் கைக்கொண்டே தன்னிற்பையே
திருவாரும் வட்டுரேச் சின்னக்கதிர்காமம் மேய எந்தாயே
மருவார் கடம்பா மணிவேல் தாங்கி ஞானந் தருவாயே

7

ஞானத் தனிவேல் தாங்கியேநம் தாயர் இருவருடன்
கான மாமயில் மீதே விவர்ந்து நீடிம் திரிவாயே
மானத் தமிழர் வாழ் வட்டுரோ அருளை தருவாயே
தேனே அழுதேதித் திக்கும்கோ ணேறின்னைப் பணிவோமே

8

பணிவார் தமக்கே இரங்கியருள் பன்னிரு கைக்குன்றே
அணியார் குறமின்னும் வான்மின் உடனாய்ந் பத்தொடையாய்
தணிகா சலனேவந்துநீவட்டு ராங்கண்கோ யில்கொண்டாய்
மணியே நினையாழும் மகிழ்ந்தே பாடும்நல் வகைசெய்யே

9

செய்யெலாம் செந்நெல் விளைவட்டுரேச்செவ்வேளே கதிர்காமா
உப்பலா மென்று பொய்யே பேசியாம் ஈங்கண் உழுலாமல்
மெய்யேபே சித்திரியும் அன்பர்க் கருளே புரிவாய்ந்
ஜயாவே குமரா அழுகா நின்தாள் தொழுகேனே

10

(ஞாலடித் தரவுக் கொச்சகம்)

தாள்வதாழுது மலரோனும் வாசவனும் தரிசிக்க
மீள்வில்லா வெஞ்சுறை வீட்டிடுவோம் எனவுறைத்தீர்
நாளொல்லாம் உடைமப்பணிவோம் நவையான தீர்தராள்வீர்
கோளொன்தான் செயுமையா கதிர்காமக் கொற்றவே

11

கொற்றவனே வட்டுரில் குடிகொண் சுதி
ஏற்றமதில் அனைத்தும்நீ ஆதலினைக் காட் னயே

மற்றும்நின் பேருருவை வானோர்கள் தரிசித்தே
பற்றோடும் சந்தேகம் விடுத்தேதான் பணிந்தனரே

12

பணியேனே தீர்க்கோயில் பற்றுடனே வலம்வாரேன்
மணியோசை எழுப்பகிளேன் கதிர்காமத் தையாவே
தணியாத காதலுடன் கசிந்துருகிப் பாடகிலேன்
நணியேநான் தூகேனே சற்குருவே நன்றுசெய்யே

13

சற்குருவே சாமிநாதா வணனே தியாகேசா
பொற்புறுசீர் படைகட்டே நாயகமாம் வேல்கொண்டாய்
பற்றுற்றே வட்டுரில் கதிர்காமம் புகுந்தாயே
அற்புதனே அழிமைக்கிங் கருளாமை அழகாமோ

14

அழகுபொழி அனையென்னும் அயிராணி அவலத்தை
குழகாநீ போக்குவன்யான் எனமுன்னாம் சூள்புகன்றாய்
தழுளனகண் அசுராதி தாமகல வேல்தொட்டாய்
விழுவுமலிவட்டுரோ கதிர்காமா போற்றி போற்றி

15

போற்றிவரு புவிந்தீ வளிவானாம் பூதாதி
சாற்றுமிரு சுட்ரோடும் இயமானன் தானுமானாய்
கோற்றொழியர் வான்மின்னும் குறமின்னும் உடனாக
ஏற்றமுறுவட்டுரோ ஏழைதன்முன் வருவதென்றோ

16

என்றோநும் தந்தைதான் அகப்பொருண்ணால் எழுதிவைத்தார்
குன்றாத காதலுடன் குறக்கொழியைக் கூடினையே
என்றாதை கதிர்காமா இல்லறமும் சிறந்திடவே
நன்றும்நீ செய்தனையே நாமுமுமை யேத்துகிறோம்

17

ஏத்துகின்றார் அழியரெலாம் இளமுருகா நின்னாடல்
கைக்குமாநீ ஆழத்தான் தேனோடு தினையுண்டாய்
முத்தவனாங் கணபதியும் முன்வந்தே உதவினனே
சாத்துமென்றன் சொன்மாலை சற்குருவே ஏற்றருளே

18

சற்குருவே அன்றோருகால் சயந்தனவன் துயர்தீர்
பொற்புறநற் கணவதிலே புகுந்தவனைத் தேற்றினையே
அற்புதனே செவ்வேளே ஆறுமுகங் கொண்டோனே
நந்பெயர்சேர் வட்டுரோ நான்மலர்கொன் டேத்துவனே

19

ஏத்துவாரே திருத்தாள்கள் இயம்புவரே நின்புகழை
காத்தருளே கதிர்காமா என்றோதான் கரரகுவரே

அருள்மிகு சிவனக்திர்காமம் திருக்கோவில்
நீத்தறியா வானமின்னே குறமின்னே நினையீரோ
சூத்தன்றன் சிவகுமரா வாராயோ என்முன்னே

20

(எண்கீர்க் கழிநெடுள்ளசிரிய விருத்தம்)

சிவனார்த்தம் திருப்புதல்வா சேவற் கொடியா
சேனையோடு குறக்கொடியார் சேரும் அழகா
அவமாயைப் பட்டுழன்ற அமரர் கடம்மின்
அல்லல்கள் தீங்கவந்த ஜயா சேந்தா
நவமான நீபமலர் மாலை சூடும்
நம்பெருமான் கதிர்காம வெற்றிவேலா
தவமான செய்தறியா தமியே முக்கும்
சற்குருவே காட்சிதர நாளும் இலையோ

21

காட்சிதரும் நாளெண்ணிக் கந்தா கடம்பா
கானமயில் வாகனனே ஏந்தன் குமரா
மாட்சியறும் யோகியறும் மாமுனி வோரும்
மற்றோரும் மயங்கிநின்றுன் வரவு காணார்
ஆட்சிசெய்வாய் வட்டுரில் வன்னியம் தோட்டம்
ஆயத்தே எங்குருவே அப்பா வேலா
நாட்டிலுள்ளோர் நகையாமே சாமி நாதா
நல்வதனாக் காட்டியருள் வந்தே போற்றி

22

போற்றிசெய்தே திருமாலார் பெற்றெடுத்த
பூவையர்கள் அயிர்தவல்லி நாங்கை மற்றும்
சாற்றவரு சுந்தரநல் வல்லி மாதும்
செய்தவத்துக் கெங்கோவே மகிழ்ந்து நீடியு
கோற்றொடியார் தெய்வானை வள்ளி யாக்கிக்
குமராநீ ஆங்கவரை வதுவை கண்டாய்
சேற்றுவயல் வட்டுரோர் செய்தவம் தன்னால்
செவ்வேளே ஈங்குற்றாய் தேவர் தேவே

23

தேவர்கள் தொழுதேத்தும் சேனா பதியே
சிவனார்தம் சத்திநீயே சிறுவன் ஆனாய்
பாவிஃயன்றன் பிழையெல்லாம் பொறுத்தே தேவா
பன்னிருகைக் குன்றேயாம் பரமன் சோதி
மூவர்க்கும் கோணாகி எங்கும் நிற்பாய்
மூர்த்திநின்றன் அடியர்தம் அடியர் ஆனோம்
ஏவருமிங் கேத்தவட்டுர் கதிர் காட்டா
எசாநின் திருவுடியென் தலைவைடு ததனே

24

உம்பாரிமேக மலர் ~

தலைதந்தாய் தாழ்த்திநினெனத் தொழுதே யேத்த
 தற்பரனே இன்னமுதே சாமி நாதா
 நிலையான நின்புகழை என்வாய் பேசும்
 நெஞ்சமது நித்தவுமே நினெந்தே உருகும்
 கலைவடிவே கற்றார்க்கும் கல்லா தார்க்கும்
 கருணைபொழி அருண்முகிலும் நீதான் அன்றோ
 மலைவல்லி திருப்புதல்வா வட்டேர்க் கோவே
 வறியேனுக் குபதேசம் வழங்க லென்றோ

25

வறியேமுக் கின்னருா செய் வள்ளற் குமரா
 வட்டேரார் தொழும்புசெயும் வடிவே ஸ்ரூகா
 மறியாடுங் கரதலத்து மங்கை பாகன்
 மண்ணைகத்தோர் இருள்நீங்கி இனிது வாழு
 உயவேயெய் ஆருயிரே கெளரி பாலா
 உமையனுப்பி வைத்தனரே ஈங்குத் தேவா
 திறவேந் ஓடோட் வந்தீர் ஈங்குச்
 சிறியேமை ஆட்கொள்ளாய் கார்த்தி கேயா

26

கார்த்திகேயா குறவள்ளிக் காரி கைக்காய்
 கவினொழுகு வேங்கைமரம் தானு மானாய்
 பார்த்தேதான் வேட்டுவர்கள் பயமு முற்றார்
 பண்ணவனே நீகொண்ட ஆடல் ஒன்றோ
 ஆர்த்தாரும் புகழார்வட் ரூவாழ் ஜயா
 ஆரநிவார் நின்செயல்தான் அற்புதம் அற்புதன்
 தீர்த்தாநீ தெரியாத தொன்று மில்லை
 திருவுடனாய் கல்விநலந் தந்திங் கருளே

27

இங்கமரர் இடர்தீற்க என்றே எந்தாய்
 எருதேறும் அப்பனருள் கோழிக்கொடியாய்
 தூங்கமலி வேற்படையாய் தோன்றால் குகனே
 தோகைமயில் வாகனனே ஈங்குப் புக்காய்
 சங்கைமலி வட்டேரார் தவமே சாமி
 தாயர்கள் இருவருடன் காண்கின் றோமே
 பொங்குமன்பால் புசித்தார் வெற்றி வேலர்
 பூரணனே நின்பதம் போற்றி போற்றி

28

பூரணனே செவ்வேலே போற்றி போற்றி
 புண்ணியர்தம் தேழுனர் போருளே போற்றி
 ஆரணமும் அறியொண்ணா அண்ணால் போற்றி
 அன்பருக்கிங் கண்பனென வருவாய் போற்றி
 காரணவும் பொழில்புடைசூழ் வட்டேர்க் கந்தா

கும்பாரிலேக மலர்
கழந்திடுவாய் கொடுநோய்கள் கெளரி பாலா
பாருலகில் நீயன்றித் துணையார் ஜயா
பச்சைசமயில் ஏறிவந்து ரட்சிப்பாயே

29

பச்சைசமயில் மிக்கஸ்பிள் படைத்த தன்றோ
பாரினிலே அதுகார்வம் கொண்டு நிற்கத்
துச்சமென அதையடக்கித் தோன்றால் ஊர்வீர்
துணையாக வட்டுரவாழ் சோதிருபா
நஶ்சரவைப் பணியாக்கும் நம்பன் மகனே
நாஷவந்து சரண்புகுந்தோம் எங்கள் நாதா
நிச்சயம்நீ எம்மைசையலாம் நாளுங்க காப்பாய்
நெடுவேலா ஆறுபடை வீபா போற்றி

30

(அறுஶீர்க் கழிநெநுழல் ஆசிரிய விஞந்தம்)

நெடுவேலாய் நின்மலனே நெஞ்சிலிடம் கொண்டோனே உமைதன் பாலா
கொடுமேசுரர் குடிவிட்டும் கொற்றமலிப் பெருமானே குமரா கந்தா
நடுமதுரை தென்பாலாம் பராங்குன்றில் நலன்றெனாநீ வட்டுர் வாசா
அடுசெரம் புரிவதிலே யாருந்தான் நினைக்கொப்போ இல்லை இல்லை

31

நினைக்கொப்பே நின்மலனே நீயேதான் செந்துரவாழ் செல்வக் குமரா
மனக்கிணிய பெரியோர்வாழ் வட்டுரேற் கதிர்காமத் தையா வேலா .
வளக்குறமின் மகளோடும் வாண்மீன்னும் இருபுடையும் வந்து நிற்ப
எனக்கிணியாய் ஈங்குற்றாய் ஏழ்பிறப்பும் அழைமையாவோம் இறைவா போற்றி

32

இறைவாநீ ஏழைகள்நாம் இன்புற்று வாழ்ந்திடவே இன்னருள் பொழுவாய்
முறையாலே திருவாவி நன்குடியும் முன்னவனே கோயில் கொண்டாய்
மறைஉணராத் தொழும்பர்தாம் மகிழ்வுடன்செய் புசுனையும் ஏற்பாய் நீதான்
சிறையுடைத்து நீர்பாயும் வட்டுரோர் பேரன்பிற் கட்டுண் பாயே

33

பேரன்பாற் பிரிதிவிநல் லிங்கமதைப் பெருமாட்டி பூசிக் குங்கால்
நீராறும் ஆங்கத்தைக் கொண்டேகா வகையென்னி நேரிலை தமுவ
ஏராரும் தனதுமும்பும் எய்தியநூற் றிருப்பதியாம் ஏர கத்தாய்
கூராரும் வைவேலா வட்டுரோ செவுவேலோ போற்றி போற்றி

34

போற்றவரு குன்றுதொறும் ஒடிவரும் குமரவடி வேலா கந்தா
மாந்றலரை வென்றன்று வானேர்தம் துயர்தீந்தாய் ஆதி மூர்த்தி
சீர்றமிலா உத்தமர்தம் சிந்தைத்தனில் வீற்றிருக்கும் சிவனார் பாலா
வேற்படையை எந்தியவா வட்டுரில் கதிர்காமா வாராய் இன்னே

35

வாராயோ பழமுதிருஞ் சோலைமலைக் கிழவோனே வடிவே கையா

பாராயோ என்னிடைலையைப் பார்த்ததாருகால் இரங்காயோ கார்த்தி கேயா
தேராதார் தமையெல்லாம் தெளிவிக்கும் தேசிகனே திருமான் மருகா
ஊரெல்லாம் ஏத்துவட்டுரீ உபயக்திர் காமத்தே உறையுங் கோவே

36

கோவேழுன் அரிபிரமர் அடிமுடிதான் காணவொண்ணா அழுவின் பிழும்பே
தேவேபின் அருணைகிரி ஆயதென்னாத் தொன்னுால்கள் செப்புங் கந்தா
தேவியர்மார் தம்முடனாய் அங்கிருந்தாய் மும்மலைபோல் சிவன்றன் பாலா
பாவோதி நின்னாதான் பணிந்தேத்த நல்வரந்தான் பாலித் தருளே

37

ஒதியுணர்ந்த உத்தமரும் ஒருபோழ்தில் உன்றன்றனக் காண கிள்ளார்
ஞூதிபரம் பொருளேந் அன்னைவள்ளி தோள்தோய்த்து அருத்தி விஞ்சி
வீதிவழி வானாடு ஏகுந்நாள் தணிகைவரை எய்தி நின்றாய்
நீதியேயெம் வட்டுரின் கதிர்காம நின்மலனே வாராய் வாராய்

38

நின்மலனே நெஞ்கத்தில் நின்றருளும் முருகேசா புவிவா ணர்கள்
அன்போடு சிவபூசை ஆற்றவேண்டும் என்கின்ற அருட்கு றிப்பால்
மன்னுபுகழ் கம்பியனைக் கொண்டேயில் மரபுவழி இயற்று வித்தே
என்றாயே சேஞ்குலூரில் ஈசற்கு வழிபாடும் எடுத்தாய் போற்றி

39

ஈசனவன் திருப்புதல்வா உப்பூரில் தோன்றினையே ஊம னாக
தேசுமலி உருத்திரனாம் திருப்பேரும் தாங்கினையே எங்கள் ஜயா
தாசனவன் நக்கீரன் தந்தவுரை தக்கதெனக் காட்டி நின்றாய்
பாசமிகு வட்டுரோய் எழையெனில் பாடலையும் ஏற்றிங் கருளே

40

(கவிவிருத்தம்)

ஏழைத் தமியேன் இருதாள் பிழித்தேன்
வாழை பூகம் மலிவட் ரூராய்
பீழைத் துயர்கள் தலைகாட் டாமல்
வாழுத் துணைசெய் வாஷவேற் கரனே

41

கரனே அறுமா முகவா முனைநாட்
சரணீ எனவே வருவா னோர்தம்
பரனே வருவட் ரூரார் போற்றும்
அரனே அழுதே வருவாய் மயிலோய்

42

மயிலோய் சரணம் மாமல்ஸி சரணம்
அயில்வேல் அரசே அண்ணால் சரணம்
பயில்வார்க் கருளும் வட்டுர் பகவா

அருள்மிகு சிள்ளக்கத்திர்காமம் திருக்கோவில்
கயிலைப் பொருப்பின் கந்தா சரணம்

43

கந்தனைச் செந்திலாவ் கண்டிக் கடவுளை
மைந்தனை மாதுமை தந்த மணியினை
வந்திடு வட்டுர் வள்ளற் குகனை
சந்ததம் ஏத்தித் தாழ்ந்து தொழுமினே

44

சந்தகம் தாண்மலர் தாழ்ந்து பணிந்திடு
அந்த அருண கிரிக்கும் அருளினை
இந்த அழியனைப் பார்த்தே இரங்கி
வந்திஸ் கருள்தான் வாரித் தருமே

45

வாரியே முன்னருள் சிந்தி வளவனின்
நேரிய கூணையும் நிற்றால் அகற்றினை
வீரியர் சேர்த்து வட்டுர் விமலா
சீரிய நின்செயல் செப்பற் கரிதே

46

செப்பன மென்முலைத் தெய்வப் பிழிதனை
அப்பொழு திந்திரன் தார அணைத்தனை
அப்பனே வட்டுர் வாழ்த்து இறையே
எப்பொழு துமினி ஏத்தித் தொழுவமே

47

ஏத்திடும் என்வாய் வட்டுர் இறைதனை
காத்தருள் கன்னியர் கூட வருகுவை
நாத்திகம் பேசும் நமரும் பணிகுவர்
பூத்திகழ் ஏரார் கெளரிதன் புதல்வா

48

ஏரனி வட்டுர் எந்தலைக் குகனை
நாரனை மருகனை நங்கள் தேவனை
தாரனி மஞ்ஞகுயில் ஊர்த்து தானுவை
ஸரறு தோளனை வாழ்த்துநி இனிதே

49

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க நெஞ்சும்
தாழ்த்த சென்னியும் தந்தவட் ரோட்டா
பாழ்த்த பிறப்பில் பற்றோடு பணிபிள்

55

அறுசீர்க் கழிநெந்தலாசிரிய விருத்தம்

எந்தாய் ஆகி இரந்தீநே
எல்லா உயிர்க்கும் தாயுமன்றோ
வந்தாள் பரமன் அருட்குருவே
வள்ளற் குமரா வழவேலா
நொந்தே மினியே நுவல் கோவே
நூலோ உணரா நுண்ணியனே
கந்தா கடம்பா வட்டுரோ
காரும் காரும் காங்கேயா

காங்கே யாகலி யுகவரதா
கான வள்ளி மகிழ்லீலா
பாங்கார் தேழும் தினைமாவும்
பரமா உண்ணிர் அல்லையோ
நீங்காச் சிறப்பின் வட்டுரோ
நினைந்த வெல்லாம் பெறுகின்றார்
தூங்கார் தூங்கிச் சுகம்பெற்றான்
என்றோ சொல்லீர் எங்கோவே

கோவே தேவர்க் கரியோனே
குடலைப் பொருளாய் நின்றோனே
தாவா வருகூர் கிளையோடே
தந்தை சொல்லாற் தழிந்தோனே
நாவால் புகழ்வார் நன்நெஞ்சீல்
நாளும் அமரும் வட்டுரா
தாவா ரமிலாத் தமியேற்கும்
தந்தாய் அருளீ சாபிநாதா

நாதா கந்தா நல்லூரா
நாடும் பொருளீ யாமன்றோ
வேதா தனைமுன் சிறையிட்டாய்
வீடு செய்தாய் சிவன்வேண்ட
தாதா உலகேழ் தொழுதாயே
தளர்ந்தேன் நின்னை நாயேனும்
காதா லேனும் மடுப்பவருள்
வட்டுர் கதிர் காமவேலா

வட்டுர் அழகா வழவேலா

அருள்மிகு சின்னக்கதிர்காமம் திருக்கோவில்
 வான்மின் குறுமின் மணவாளா!
 சிட்டர் புகழும் செவ்வேளோ
 சிவனார் பூதி அணிவதேனோ?
 கிட்டும் உடலம் விழனதீர்ந்தால்
 கிடைப்பது சாம்பர் என்றற்கோ
 நட்டம் ஆயத் திரிபுதல்வா
 நாஞும் நாஞும் பணிவேனே

55

பணிந்தே அரனைப் பண்ணவர்கோன்
 பாரிற் பூசை புரிதரவே
 அணியார் கடம்பா நீபோந்தாய்
 அமலா நீயும் அசுர்க்கிண்டாய்
 மணியே வட்டுர் வாழ்முதலே
 வாட்டம் ஏனோ தீர்க்ககிளாய்
 தணியா நோய்தான் உறலழுகோ
 தாராய் கடைக்கண் சிறிதேதான்

56

கடைக்கண் வைத்தே காத்தருளி
 கற்பக நாடர் சிறைக்கீண்டாய்
 தடையுள நீங்கி வானோர்கள்
 தற்பர நின்னைத் தழுவுகிறார்
 மடைவழி நீர்பாய் வட்டுரோ
 வற்றா அருளைப் பொழியாயோ
 விடையோன் மகிழும் வேலோனே
 வித்தக சிற்பர தேசிகனே

57

வித்தக சிற்பர தேசிகனே
 விமலை மகனே மாமயிலோய்
 மத்தள வயிறன் சோதரனே
 வானவர் சேனா புதியேயோ
 உத்தமர் வாழ்தரு வட்டுரா
 ஓங்கல் பிளந்த தனிவேலா
 அத்தனு நீயே அன்னையுநீ
 அல்லல் களைய வாராயோ

58

அல்லல் களையு முகமொன்றே
 அரண மோது முகமொன்றே
 கல்வி நல்கு முகமொன்றே
 காதல் புரியு முகமொன்றே
 செல்வ மீயு முகமொன்றே
 தீப்பிணி தீர்க்கு முகமொன்றே

57

எல்லாம் தந்தே ஒடுண்டுவாய்
வட்டுரீ ஈசா இனியீங்கே

59

ஈசா முருகா இமையோர்தம்
இடர்கள் களையப் போந்தாயே
தேசார் வள்ளி தெய்வானை
தேழி அடைந்தார் இருபுறமும்
நேசா எங்கள் கதிர்காமா
நிதமும் அருளைப் பொழிகின்றீர்
வாசக் கமலம் அலர்வாவி
வட்டுரீ அரசே ஈங்கினிதே

60

(இவறு - இறுசீர்க் கழிநெந்திலாசிரிய விருத்தம்)

ஈங்கினிக் கதிர் காமா
ஏழையேம் புன்மை தீப்பாய்
ஓங்குமெய் ஞான சோதி
உற்றுழி உதவி தாராய்
பாங்குறு மங்களை ஏறிப்
பாவையர் இருவ ரோடும்
ஓங்குமெம் இச்சை தீர்க்க
ஈங்குவந் துறுவ தென்றோ

61

என்று கொல் விழியும் என்றோ
ஏங்கியே வானோர் எல்லாம்
நன்றிது நன்றே என்னா
நயந்துமே தொழுது நிற்ப
குன்றோடு அச்சரைக் கீண்டாய்
குமரனே வைவேல் தொட்டே
அன்புசெய் வட்டுரீக் கோவே
ஏற்றுகம் போற்றி போற்றி

62

போற்றியோம் பூதம் ஜந்தாய்
புகல்கதிர் திங்க ஸோடும்
சாற்றிய மானன் மற்றும்
தகுவடி வெட்டும் கொண்டாய்
கோற்றோடி தெய்வ யானை
குலவிடு வள்ளி கூட
வீற்றருள் வட்டுரீ விளித்தா
வினையனேன் காண வாராய்

63

வருதிநீர் யென்றே வேலா
 வழியெலாந் தேடி நின்றோம்
 பருகிடும் அமுதம் நீயே
 பாலனென் றிகழ்ந்த கூர்க்கும்
 அருளினை அலையோ அருள்தான்
 ஒரு மாமுகத் தையா
 உருகிடா வினைய ஞேற்கும்
 உன்னருள் தானு முண்டோ

64

தானவர் செய்து நின்ற
 தவறுகள் தீர்த்தாய் எந்தாய்
 ஏனவர் தவத்தை யென்னை
 எங்கணும் நின்றே அருள்வை
 வானவர் ஏத்து வள்ளால்
 வறியார் நின்னால் மகிழ்வார்
 ஞானமுங் கல்வியும் நல்காய்
 நாயினேன் தொழுவன் நன்கே

65

தொழுகுவன் குகனே வேலா
 துணைமலர்ப் பாதம் போற்றி
 எழுதரு மாவைக் கீண்டாய்
 எடுத்துமே வழவேல் விடுத்தே
 பழகிடா வினையேன் அல்லற்
 படுத்தலும் இனிதே பகராய்
 குழகனே குமரா வட்டுர்க்
 கொற்றவா கூறாய் இனியே

66

குமரனே அண்டம் யாண்டும்
 சென்றுமே அருளைப் பொழிவாய்
 அமரரும் நின்னை ஏத்தி
 ஆனந்தம் உற்றே நிற்பார்
 தமரமும் முழங்கு வட்டுர்த்
 தலைவனே ஞான வேலா
 நமர்கள் காண மாமயில்
 நம்பிநீ வந்திங்கு) அருளே

67

வந்துமே வாகுபிள் தொடா
 வரதா வைவேல் காட்டே
 முந்துமத் தாரகன் சிங்கன்

முதுகார் யாகையும் மாய்த்தாய்
எந்தமை என்றும் வாட்டும்
இழிகண்ம் யாகைவயும் தீர்ப்பாய்
முந்துநல் வட்டுர் கிரைவா
முருகனே போற்றி போற்றி

68

போற்றிநின் பாதம் போற்றி
புங்கவர்க் குவாழ்வு தந்தாய்
நீற்றுடன் கண்டிகை மறவா
நேயர் வெற்றி வேவலர்
ஒற்றுநற் தவத்தால் ஈங்கண்
அமர்ந்தாய் நம்வட் ரோ
நாற்றிசை புகழ்கதிர் காமா
நம்பா நின்றாள் போற்றி

69

நம்பனை நான்மறை நாதனை
நல்லைவாழ் ஞானக் கொழுந்தை
தும்பிக்கை யான்றன் தம்பியை
தோகைமயில் வாகனன் றன்றனை
இம்பரில் கண்கண் டதேவை
எங்கள் வட்டுர் ஏந்தலை
நம்பியே தொழுமின் நமரே
நல்வரம் தருவான் அவனே

70

(எழுச்சிக் குழினெழுதலாசிரிய விழுத்தம்)

தருவன் முருகன் தனமும் தவமும்
தந்தை குருவாய் நின்றோனே
உருகும் அடியர் உள்ளா ஸிகையில்
உற்றாங் கிடார்கள் தீர்ப்பானே
மருவும் மலரும் நிறையும் வட்டுர்
மன்னும் சின்னக் கதிர்காமன்
பருக்க் அருளைப் பவநோய் அகலும்
பாடிப் பாடிப் பணிவோமே

71

பாடிப் பணியும் அடியர் எல்லாம்
பக்க மொங்கும் நிற்பாரே
கூடிக் கூடித் தாளாங் கொட்டி

கும்பிட் டிடுவார் ஒருபாலே
தேழிச் சூர்மா மழியச் செருக்கெய்
தேவா வட்டுரீக் கதிர்காமா
நாஞ் நின்னை நாஞும் பணிவோம்
நம்பி என்பால் வாராயோ

72

நம்பி முருகா நாட்டி னுள்ளோர்
நாஞும் அறநெறி நனிபேண
பம்பும் தெய்வ யானை வள்ளியை
பாணிக் கிரகம் செய்தாயே
உம்பர் நாட்டுன் இன்ப மெல்லாம்
உண்டிங் கென்னக் காட்டுனைநீ
செம்பொன் மேனி வட்டுரீச் செல்வா
சேவிக் கிண்றோம் திருவடியே

73

திருவடி மீதில் அன்பு செய்வேன்
போல நன்கு நடிக்கின்றேன்
குருபர வட்டுரீக் குமரா கந்தா
குற்றம் எல்லாம் குணமாமே
ஒருபொழு தேனும் உருகி ஸெந்து
ஒல மிடநீ வையாயே
அருள்புரி அமலா அண்ணால் கோவே
அப்பேரூபு றெய்தல் பெரும்பேறே

74

பெருகுந் தேனும் தினையும் கொண்டே
குறமின் குழழுத்தே ஊட்டுடநீ
அருமை அருமை என்றே அழகா
அயின்றாய் என்பர் குறக்குழியார்
மருவார் நீபத் தொடையாய் வட்டுரீ
மகிபா எங்கள் வாழ்முதலே
உருத்தான் தெரியாக் காலந் தொட்டே
உற்றேன் சீர்கள் அழியேனே

75

சீர்மலி செல்வச் சந்நிதி தேவா
சேந்தார்க் கின்னருள் பொழிவாயே
கார்மலி அவுணக் கடலைக் கடந்தே
கற்பக நாடர்க்கு வாழ்வளித்தீர்
வாருறு பூண்முலை வான்மின் குறமின்
வைகும் வட்டுரீக் கதிர்காமா
ஏருறு மாங்கனை ஊர்தி எந்தா
ஏழேழ் பிறப்பும் போற்றுவனே

76

போற்றவன் நின்னைப் புரந்தரன் மருகா
பொல்லா அவுணாக் கிளைகடந்தாய்
நாற்றிசை யாண்டும் நாரணன் நான்முகன்
ஞானியர் நின்று தொழுதழுவே
சிற்றம் தணிந்தாய் பாலா தேவர்
சிறையில் இருந்தும் நீங்கினாரே
தோற்றம் நடவும் ஈரு மில்லாய்
சோநி வேலா காத்தருளே

77

வேலோடு மஞ்ஞை ஊர்ந்திடேஸ் குகனை
குன்றுதோ றாடிடேஸ் குமரவேளை
மூலமாய் நின்ற எங்களின் மூர்த்தியை
முப்போதும் ஏத்தித் தொழுபின்னே
சாலவே அவன்றன் தண்ணை தன்னை
தக்கவா றுகண்டே அறிந்திடபின்
மாலோடு பிரமன் அறியா வள்ளலின்
மலரடி தலைமேற் கொள்வோமே

78

மலரடி சென்னி சூடி முருகா
வானோர் ஈங்கண் உய்ந்தனாரே
பலரடி போற்றி இன்னல் தீர்ந்தார்
திருவடி தணையும் அடைந்தனரால்
நலமலி வட்டுர்க் கதிர காமா
ஞனப் பழந் நவிலாயோ
வலமலி வேலோய் தஞ்ச மென்று
வந்தேன் காத்தருள் செய்யுமையா

79

ஜயா விமலா அன்பர்க் குதவும்
இரு மாழு கத்தோனே
பொய்யா யினவே போய்த்தான் அகல
புரிபுன் னைகதான் செய்வாயே
துய்யா பன்னிரு கையா எங்கள்
தோகை மார்கள் உடனாக
மைய்யா மயிலில் வட்டுர் வருவாய்
வினைகள் தீர்த்தே அருளாயே

80

அனுமிகு சின்னக்தீர்காமம் திருக்கோவில்
(கலிந்துகற)

அருளும் அன்பும் அறமுந் தருவன் அடியார்க்கே
வருகுஞ் சரியும் குறமின் கொடியும் உடனாக
பெருமான் மயிலின் மிசையே அமர்ந்து பெரிதாக
வருவன் வட்டுரீச் சின்னங்க கதிர காமம்மே

81

கதிர காமம் கைவேல் கொண்டே அமர்வோனே
முதிரும் அன்பால் தேவர் வேண்ட முன்னாளில்
அதிகம் வரங்கள் தந்தே அவர்தந் துயர்தீர்த்தாய்
இதமொன் றில்லேன் எளியேன் கவலை தீராயோ

82

தீரா அவுணர் இருளும் தீரக் குணபாலின்
வாரா நிற்கும் பரிதி நீயே வட்டுரா
காரார் அவுணர் கோனுங் கண்டு களிக்கத்தான்
சீரார் விசுவ ஏழபம் எடுத்தாய் செவ்வேளே

83

வேளே எங்கள் விமலன் புதல்வா வட்டுரா
தாளே துணையேன் றிருப்பேன் அதுவும் தவமன்றே
நீள நிலைந்த முனிவன் புதல்வர்க் கருள்செய்தாய்
நாளே தழியேற் கருளும் காலம் நாயகனே

84

காலம் தோறும் கைமலர் கொண்டு பூசித்த
பாலன் தனக்காய் எமனை அட்ட பரமேசன்
ஞாலம் வாழ்த்த தந்த வழிவேல் நாயகனே
கோலம் பொலியும் வட்டுர் குமரா காத்தருளே

85

குமரா கொடிய சமரம் நிகழும் காலத்தே
அமரர் தலைவன் மஞ்ஞஞ ஆகிச் சுமந்தாரே
தமரம் முழுங்கும் வட்டுர்க் தலைவா நாளேல்லாம்
நமர்கள் உளத்தே சுமக்க அருணீ பொழிகின்றீர்

86

பொழியும் கருணை முகிலே எங்கள் வட்டுரா
விழிகள் ஆறாய்ப் பெருக வினைநோய் தீரன்றே
தொழுவார் விழுவார் துவள்வார் நீயுங் காணாயோ
வழிவே றில்லை தஞ்சம் முருகா வாராயே

87

வாராய் நீபத் தொடையல் புணையும் வழிவேலா
சீரார் வட்டுரீச் சின்னங்க கதிர காமாநீ
பாராய் அடியர் பரவும் பரியே இனிதேதான்
தீராய் எங்கள் வாட்டம் எல்லாஞ் செவ்வேளே

88

செவ்வேள் நீடியும் ஒளாகவைக் கருள எண்ணீரினின்றே
செல்வி பார்த்துச் சுட்ட பழுமும் தந்தாயே
அவ்வியம் இல்லேன் நின்றான் அழைம தன்னையுமே
தெய்வர் தூற்றா வகையருள் வட்டுரத் தேவதேவே

89

தேவா போற்றி திருமால் மருகா போற்றிபோற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே சின்னக் கதிரகாமா
கோவே கீரன் ஆற்றுப் படைதான் கேட்டாயே
நாவால் பாடி வழுத்த நடவருள் செய்யாயே

90

(எண்சீர் ஆசிரிய விருத்து)

நல்லருளே புரிந்தருளும் குமரா போற்றி
நம்பினார்கள் கெடுவதில்லை நான்மறைத் தீர்ப்பு
வல்லசூர் கிளைமாள வழிவேல் தொட்டாய்
வட்டுரில் வன்னியனார் தோட்டம் அமர்ந்தாய்
கல்நெஞ்சும் கசிந்தாருக வைப்பாய் போற்றி
காட்டாத வெல்லாமும் காட்டி நிற்பாய்
எல்லைசீர் ஆடல்கள் செவ்வாய் போற்றி
ஈசனுக்கும் குருவாகி நின்றாய் போற்றி

91

குருவாகி நின்றருளும் கோவே போற்றி
கோதையர்கள் தம்மோடும் வருவாய் போற்றி
திருவாரும் வட்டுநகர்த் தேவா போற்றி
தீருக்கைவேல் கொண்டருளும் சிவமே போற்றி
மருவாரும் நீப்மணி மகிபா போற்றி
மாதுமையார் கூறுகின்ற பழந் போற்றி
கருவாதை நீக்கியருள் கடவுள் போற்றி
கங்கையணி பரமனருள் கந்தா போற்றி

92

கந்தவேளின் கழுவினைகள் தொழுகேம் வாரீர்
காவலனார் வெற்றிவேலர் காட்டும் அன்பில்
முந்தவேதான் கட்டுண்டு வட்டுர் அமர்ந்தாய்
முன்வந்து அருள்மழை பொழுகி றானால்
சிந்தையிலே உளதாய அழுக்கைத் தீர்த்து
சேவித்து நல்லறத்தை நன்கு பேணி
எந்தநாளும் பிறர்க்கின்னா செய்யா நின்றால்
இராங்குவானே எம்மீசன் போற்றி போற்றி

93

எம்மானும் உடம்பிடியை ஏந்தி நின்றான்
 எவராலும் வெற்கரிய வெஞ்சமர் உடனாய்
 மம்மர்செய் கிரவுஞ்சம் தனையும் தீர்த்தான்
 மாற்றலர்கள் தம்மையை பணிய வைத்தான்
 பம்புமிசை வட்டுரில் வந்த மர்ந்தான்
 பணிவார்க்கிங் கருள்வானே போற்றி போற்றி
 சும்புவினான் மகனாலனே அவனும் தானே
 சாற்றுமயவன் திருக்கோலம் போற்றி போற்றி

94

போற்றியெங்கள் குமரவேளே புலவோர் உய்ய
 போரியற்று காலத்தில் அனலோன் றானும்
 ஆற்றலுடை கோழியென கொழியில் நின்றே
 கூவித்தான் பகைவரையும் அஞ்ச வைத்தான்
 மாற்றரியா இந்திரமா ஞாலத் தேரை
 மாற்றலர்பால் செல்லாதே தடுத்து வைத்தாய்
 சற்றுவயல் வட்டுரோ கதிர் காமா
 சிறியேமைக் காத்தருள வாராய் போற்றி

95

வாராயோ வட்டுரில் கதிர் காமா
 வறியேங்கள் செப்புமுரை கேட்டல் வேண்டும்
 நேராக நீநெஞ்சில் இருத்தல் வேண்டும்
 நீராடுநற் பூக்கொண்டு தொழுதல் வேண்டும்
 சீராகும் பாமாலை சாத்த வேண்டும்
 செயலெல்லாம் பிறர்க்குநலம் பயத்தல் வேண்டும்
 பாரோர்கள் யாவருந்தான் பண்பு மிக்க
 பல்லாண்டு பல்லாண்டு வாழுல் வேண்டும்

96

வேண்டும் நீ பூதராடும் வீர வாகு
 விருப்பினாடு பின்னேயும் போந்து நிற்ப
 ஈண்டிவரும் அபுணவிழுள் இருந்தே ஓட
 இளவளநல் ஞாயிரன நிற்பாய் போற்றி
 ஆண்டருநும் வட்டுரோ கார்த்தி கேயா
 ஆறுமுகம் படைத்திட்ட ஜயா முருகா
 மாண்டகுநல் மயிலேறி தாயர் தம்முடன்
 வந்திங்கண் இன்னருள்தான் தாராய் போற்றி

97

வந்திங்கண் கடைக்கண்டான் பாராய் போற்றி
 வட்டுரில் சின்னக்கதிர் காம : போற்றி
 முந்தியசீர் ஆறுபடை வீடு உடையாய்
 முனிவனுக்குத் தமிழ்சொன்ன முதல்வா போற்றி

சிந்தை மகிழ் வள்ளியொடும் சேனை மகிழும்
சிவசுப்பி ரம்மண்ய தேவா போற்றி
நந்துமமை ஆடகொண்ட நாயகா போற்றி
நாடோரும் நின்புகழே நவில்வேன் போற்றி

98

நவில்வர்தாம் திருத்தொண்டர் நாளும் நின்புகழ்
நாயினோனும் கேட்பேன்றான் மனமும் குழப்பேன்
கவிமாலை அணிவித்தோர் களித்து நின்றார்
கதிர்காமா யானும்தான் ஏதோ முயன்றேன்
நவமான செய்திகடாம் ஒன்றுட இல்லை
நல்லோர்கள் இதனையுமே இகழ்ந்து தள்ளார்
உவகைகொண்டு மூழ்கிநின்று திளைக்க அருள்வாய்
உமையாள்தன் திருப்புதல்வா அருள்வாய் போற்றி

99

உமையாடன் திருக்குமரா போற்றி போற்றி
உத்தமர்கள் வழுத்துவட்டுர் வேலா போற்றி
இமையோரை இன்புறவே வைத்தாய் போற்றி
ஏறுமயில் ஏறியென்முன் வருவாய் போற்றி
எனைவருத்தாங் துன்பங்கள் தீர்ப்பாய் போற்றி
அற்புதடேன் ஆரமுதே போற்றி போற்றி
சுமையான மிடிமுற்றம் நீக்குவாய் போற்றி
தோன்றாலென் முன்வந்தே யருள்வாய் பொன்னே

100

இயற்றியவர்
வட்டுக்கோட்டைட்டுர்
புலவர்மணி, கலைவாரிதி, கலாபூஷணம், பண்டிதர்
திரு.க.மயில்வாகனனார்

அருள்மிகு சின்னக்கதிர்காமம் திருக்கோவில்

மனோன்மணி பூசை

ஹரி ஓம் மனோன்மணி அற்புதப் பொருளே
 ஆதியே பரையே சோதியே சடரே
 ஹரி ஓமென்னும் அஷ்ரத்தாதி
 ஸ்ரீரி ஓமென்னும் சிற்பரத்தாளே
 உருவடிவான வுத்தமக் கொழுந்தே
 அருவடிவான ஆதியனாதி
 ஓங்கிரோமான ஓங்காரீங்கிலியே
 ஆங்கிரோமான ஆதியனாதி
 புவனாப் பதியே போற்றி சிவயநம்
 சிவயநம் வென்று சிந்தித்த போக்கு
 அபாயமனுக்கும் மறுகோணத்தி
 சற்கோணத்தி சற்பாணித்தி
 சொற்பவனத்தி சுஷ்சமனுபி
 திரிபுரபவா திகழூளிபவா
 பரிபுரபவா பவனோளிபவா
 சயிவொளிபவா சரணைபவா
 அயிலொளியான அகாரரீங்கிலியோ
 பராபரப் பொருளே பளிங்கொளியாளே
 நிராதரமான நிஷ்களனுபி
 சவ்வாங் கிலியும்யவ்வுமானவளே
 யவ்வும் உவ்வும் சவ்வுமானவளே
 வாசி யென்னும் வளரோளிக் கொளுந்தே
 பூசனை புரியும் புவனாப் பதியே
 கிரியுங் கிலியுங் சங் வங் அங்குச
 ஆர்ப்பனத்துச் சியமுத வர்ச்சனி
 இறியும் இறீயும் நீயுமானவளே
 ரீங்காரத்திலிருக்கும் வடுகா வங் யங்
 வடுகா பங் வங் ஆபத்தாரனா

பஞ்சாட்சரத்தின் பழம்பொருளாதி
 நெஞ்சாட்சரத்தே நிறைறந்திருப்பவனே
 பிரிவிரையில்லாப் பெண்ணூக்கரசே
 பூவார் குழலே புவனப் பதியே
 சிவாமென்னும் தெரிசனப் பொருளே
 சாற்றும் பொருளே சவுந்தரியானே
 யேற்றும் அடியார்க் கிருதயத்தில் லைமுதாப் பொருளே
 அவ்வுயிரானே யவய சாட்சி அபிரத வர்ச்சினி
 செய்வினை தீர்க்கும் திரிகோணத்தி
 ஜய்யும் கிலியுமன்பத் தோர் ரட்சரமும்
 துய்யும் சவ்வுமாய் தோன்றி நின்றவனே
 பேய்னாகிலும் பெற்றருள் பிள்ளையை
 தாயே காக்கத் தானுனக்கே பாரம்
 யானின்னுடையான அருவுருவானே
 சரணங் சரணம் நுமல்தே சரணம்
 புவன சவுந்தரி போற்றி நுமல்தே
 உருவுஷவாய் உபதேசங் கொடுத்துன்
 திருவடி தந்தருள் சிவசிவ சரணம்

அகவல் முற்றும்

அகத்தியர் ஆக்கிய அமாவாசி முதற் பெளர்ணை வரையில் மனோன்மணி பூசை சோடச விருத்தம்

காப்பு

அம்மாவாசி தானான ஆளுபத்தாயே
அகண்ட பரி பூரணியே யமலசக்தி
நம்மாலே பாடறியேன் நினது பேரில்
நாவிலே வந்தருள் செய் நாயேனுக்குத்
தம்மாலே சோடச தோத்திரம் விளங்க
தயவு செய்து நின் பாதத்திற் றறிப்பாய்தேவி
சும்மாநீ இருக்காதே கண்பார்த் தாள்வாய்
சோதியே மனோன்மணியே சுளினை வாழ்வே

நூல்

பிரதமையிற் பிரவிஷட்யாய் கலைவேறாகிப்
பின்கலை விட்டிட கலையிற் பிறந்த கன்னி
உறவாக விரவியை விட்டகலா நின்ற
உமையவளே என்பிறவி ஒழியச் செய்வாய்
இரவாத வரத்துடனே யெமவர மெட்டட்டுஞ்
சிந்திக்க எனக்குத் தந்து சுருதியிலே
வந்தருள் செய் அடியேனுக்கு
சோதியே மனோன் மணியே சுளினை வாழ்வே

துதிகை யெனு முபயமெனும் கிடை பின் எனன்றும்
சுவர்கமெனும் நரகமெனும் சொல்ல கேட்டு
மதுர வியாய் அடி முழியாய் உடலுயிராய் பெண்ணாய்
வாழ்வாகித் தாழ்வாகி வழங்குந்தாயே
விதி துலைந்து வினை துலைந்து வெட்கங்கெட்டு
வீங்புய்ய ஆகை துக்கம் விட்டே யோடச
சுதன் முகம்பார் மதி முகத்தாய் கூட்சாக்கங்கள்
சோதியே மனோன்மணியே சுளினை வாழ்வே

திருதிகையிற் சத்தமற்று சுத்தமாகிச்
சிற்சொருபன் தனைச் சேர்ந்த தெளிவே கண்ணே
உறுதியுடன் உனதுபதகமலச் சிந்தை
உறவு செய்வாய் உம்பரையே உமையே தாயே
அறுதியாய் இகுத்தாசை அகன்று ஞான
வான்நீகுத் தாசையதாய் .அடியேனுக்குச்
சுருதியிலே வந்தெனது துயரம் தீர்ப்பாய்
சோதியே ய மனோன்மணியே சுளினை வாழ்வே

சதுர்த்தியிலே நாதவிடை வாமபூஷ
 தரவேனும் தயவாக வழியேன் செய்ய
 மதித்த படி வரந்தரவா வாலையம்மா
 வான்வெளியே வாசியே மெளனத்தாயே
 பதித்து முன்றன் பத்தி வென்றன் சென்னிதன்னே
 பருதி மதி அகன்றாலும் அகாலாமற
 துதித்தபடி நின் சரணமெனக்கிங் கீந்து
 சோதியே மனோன்மணியே சுளினை வாழ்வே

- 4

பஞ்சமியிற் பெற்றெடுத்தாய் சேயேன் தன்னை
 பால் கொடுத்தாய் பதநடனம் செய்தாயம்மா
 கொஞ்சமொரு காரியத்திற் தயக்ககு் செய்து
 குளிப்பயிரும் கூரைமேலே ஏறுமோ தான்
 துஞ்சமென நினதழாள் சார்ந்த மைந்தன்
 சாக்கிரத் துட்டாளி ணைக்குட்டா னேதானோ
 துஞ்சியும் துஞ்சா திருக்க வழி தந்தாய் நீ
 சோதியே மனோன்மணியே சுழினை வாழ்வே!

- 5

சண்டியனும் சடாவரத்துட் சதாசிவத்துட்
 சைதன்ய போதகத்துட்டானே நின்றாய்
 அஷ்டத்திக்குன் அன்பர்களும் பெரியோர் வானோ
 அயணரியும் மான் முதலோரட் சித்தர்கள்
 கிட்டுமோ வழனைத் துதிக்கப் புலையேனுக்குத்
 கிடைத்துவன் முன்னுடைய கிருபையம்மா
 சுட்டியுடன் ரவிமத்தியும் தரித்து நின்றாய்
 சோதியே மனோன்மணியே சுளினை வாழ்வே

- 6

சத்தமியாஞ் சபையுள்ளே கடலேழ் சூழச்
 சப்தரிஷி சப்த கன்னி தணிந்து போற்ற
 அத்த இடப்பாகமதாய் முக்கோணத்து
 அமர்ந்திருந்த பேரின்பவாதித்தாயே
 இத்தணைநாள் படுத்துயரங் காணாதாள் போல்
 இருந்து விட்டால் ஆர்த்தீர்ப்பார் என்ன காண்பார்
 பாருக்கத் தமிரவி கலந்து வெழியொழியாய் நின்ற
 சோதியே மனோன்மணியே சுளினை வாழ்வே

- 7

அருள்மிகு சின்னக்கதிர்காமம் திருக்கோவில்

அஷ்டபியு மஷ்ட கில அஸ்டனாக மஷ்டகிரி
அஷ்டகஜ மஷ்டபாவாள் இஷ்டமுடனஷ்ட
துர்க்கியஷ்ட கும்பமேற்றமா அஷ்டவயிரவரும் தானாய்த்
திஷ்டமுட ணன்பவர்களும்
பெரியோவானேய் செல்விழே
அஷ்டத் திக்கிற்றெவிட்டாத் தேனே
துஷ்டருக்கு மிஷ்டருக்குந் தானாய் நின்ற
சோதியே மனோன்மணியே சுளினை வாழ்வே

- 8

நவமியிலே நவரத்தின கிரீடம் கூட்டி
நவகோடி நாதருணைப் பணிந்து போற்றத்
தவம் பெருகமொரு நான்குபாலு மீந்து
தற்காத்தாய் பிள்ளைகளைத் தயவுவைத்துச்
சிவனாளியும் சிவபதமும் அர்ச்சித்தார்கள்
சிவகாமி நினதுடைய செயலினாலே
சுவையியனக்கு மப்படியே தருவாயம்மா
சோதியே மனோன்மணியே சுளினை வாழ்வே

- 9

தசமியிலே சாக்கிரத்துக் கப்பாவேறிச்
சிலம்பொலியில் நினதுடைய திருத்தாழ் சேர்த்து
நிசமாக ஸ்தாலகுட்சமத்தோ டொன்றி
நீஷ்களத்தில் நினானு மொன்றேயாகி
அசையாமல் ஆனந்தமயமாய் நின்றஞபி
அறிவொளியாய் வரமருள்வாய் அகண்டஞபி
சுசிகரமாய் பிள்ளைமுகம்பார்ததெடுப்பாய்
சோதியே மனோன்மணியே சுளினை வாழ்வே

- 10

ஏகாதேசியா மிதானத்துக் குள்ளே
இருந்துடனை மயிர்பாலமேறிக்கண்டு
சாகாத்கால் வழியே ஓழிசென்று
தப்பாமல் பிடித்தபின் பிங்கெங்கே போவாய்
வேகாத தலையைவிட்டு வெளியிறபோக
வேறுகதியெனக்கல்லால் உனக்கெங்குண்டு
தோகாய் நீ எனதுளிருந்து தென்னெங்காப்பாய்
சோதியே மனோன்மணியே சுளினை வாழ்வே

- 11

துவாதேசியாய் இருந்த விடைபின்மையஞ்
 சுனைகடந்து வனல் கடந்து துவாத சாந்தங்
 துவாதேசியான பன்னிரண்டு மொன்றாய்ச்
 சுருதி முழுத்திடமெனக்குச் சொல்லுமம்மா
 துவாதேசி கேசரத்துள்ளாடி நின்ற
 சுந்தர சௌந்தர சொருபத்தாயே
 துவாதேசியாடுங்கி நின்ற மூலங்கானச்
 சோதியே மனோன்மணியே சுளினை வாழ்வே

-12

திரியோதேசியாயிருந்த விடை பின்மையஞ்
 சேர்ந்து வர வாதாரந் தன்னிலேறிக்
 குறிப்பறிந்து மாக்கினையைக் கடந்து மேவி
 குரு பதத்திற்குருவலாக விளங்கு மன்னை
 அறிவை யறிவாறிந்த அனுப்பிவித்தே
 அறிவொடுஸ் மாருரைப்பாரரன் பாகத்தி
 துறவியிலே மனமிருக்கத் துணையை செய்யாய்
 சோதியே மனோன்மணியே சுளினை வாழ்வே

-13

சதுர் தேசியான தொரு நாள்காய் நின்ற
 சப்பறையே சிற்பறையே சற்கோணத்தின்
 குதித்தோடிப் போகாம் வெட்டில் சேர்ந்து
 கும்ப சந்திற தம்பனமாய் குழியைனைப்
 பதித்தத்திலே சேர்த்துனது பாதும் சேர்ப்பாய்
 பராபறையே அம்பறையே பண்புள்ளாலே
 துதிக்கறியாள் பாலகனைப் காப்பாய் காப்பாய்
 சோதியே மனோன்மணியே சுளினை வாழ்வே

- 14

கனல்கோடி ரவிகோடி சாந்திகோடி
 கண்கொள்ளா விழிகோடி மின்னல்கோடி
 அனல்கோடி முழுகோடி வனந்தங்கோடி
 அண்டயோசனை மூன்றுல்சங்கோடி
 புனல்கோடி வினையோடி தற்பரமும்கோடி
 புருவமையத்தழியில் சிறு பெண்ணாய்த்
 முனைகோடியாம் வாலம்பிகைகறங்னின்
 முடிவணங்கித் திருவாழயைக் கும்பிட்டேன்.

- 15

இம் முருகா
கதிர்காம மாலை

சிவசக்தி ஜயசக்தி முருகா - ஓம் சுத்த
சிவசக்தி ஜயசக்தி கதிர்காம முருகா

கதிர்காம மாலையைச் சூட்டி - முருகா
கருணையை வேண்டிக் கருத்துருக்கி நின்றோம்

(சிவ....)

அதிர்சக்தி வேலப்ப சரணாம் - எங்கள்
ஆர்வக் கொழுந்தே அழகான முருகா

(சிவ....)

ஆனந்த மயிமீது வருவாய் - மலை
அருவிபோல் ஆழத் தவழ்ந்தோழு வருவாய்

(சிவ....)

வான மின்போல வருவாய் - எங்கள்
வாழ்வுப் பயிருக்கு மழை போல வருவாய்

(சிவ....)

ஓம் சுத்த சிவசக்தி குகனே - எங்கள்
உள்ளத் துழிப்பிலே தூள்ளி நீவருவாய்

(சிவ....)

நாம் வேறு நீவேறிலாதே - எமது
நல்லூயிர்க் குயிராக உள்ளவா வாவா

(சிவ....)

நமனை உதைத்தவன் பிள்ளாய் - எழையை
நாசப் படுத்தும் பகை தலைக்கிள்ளாய்

(சிவ....)

அமரர் படைக்குத் தலைவா - ஆசை
ஆணவுப் பேயை அடக்க நீ வாவா.

(சிவ....)

அவமான சிந்தைக ஸின்றி - என்றும்
அதிகாம நோயின்றி எழிலோங்க வருவாய்

(சிவ....)

சிவமான நவமான வாழ்வை - கிங்கு
திரு வேங்க நாட்டுவாய் திருமாலின் முருகா

(சிவ....)

ஆங்கார வேதப் புலவா - எங்கு
உள்ளத்தில் சிவஞான வெள்ளடைய வாவா

(சிவ....)

நம்பாரிஷேக மலர் ~~~~~

ஓங்கார வேதப் புலவா - எங்கள்
உள்ளத்தில் சிவஞான வெள்ளமாய் வாவா (சிவ....)

கைவற்ற கனிபோல உதவி மனக்
கவலையை மாற்றும் கருணைக் கதிரே (சிவ....)

சைவந் தழழுத் தோங்க வாவா முருகா
சன்மார்க்க யோகஞ் செழித்தோங்க வாவா (சிவ....)

உலகாக விளையாடு முருகா - அன்பர்
உளமான சோலையில் உலாவிடும் முருகா (சிவ....)

கலையாக வளர்கின்ற முருகா - சக்திக்
கனாக நிலவிடும் கதிர்காம முருகா (சிவ....)

ஜயசிவ முருகா

ஜயசிவ முருகா! ஜய சிவ முருகா!
ஜய சிவ முருகா! ஜய சிவ முருகா!

மங்கல மான மலர்வனச் சோல்
தங்கிடு முருகா சொங்கதீர் முருகா (ஜய சிவ....)

பூந்திரு வழகிற் பொலிந்திடும் - முருகா
தீந்தமிழ் எனவே தித்திக்கும் அழுதா (ஜய சிவ....)

இயற்கையிற் கோயில் எழுந்தருள் முருகா
செயற்கருஞ் செயல்களைச் செய்திரு முருகா (ஜய சிவ....)

விண்மணி யிரவை மயிலெனக் கொண்டென்
கண்மணிக் கொளிரும் கவிண்மணி முருகா (ஜய சிவ....)

பூந்திரு வழக்கிற பொலிந்திடும் முருகா
தீந்தமிழ் எனவே தித்திக்கும் அழுதா (ஜய சிவ....)

இயற்கையிற் கோயில் எழுந்தருள் முருகா
செயற்கருஞ் செயல்களைச் செய்திரு முருகா (ஜய சிவ....)

விண்மணி யிரவை மயிலெனக் கொண்டென்
கண்மணிக் கொளிரும் கவிண்மணி முருகா (ஜய சிவ....)

பசு மரம் உனது பசுமயில் போலும்
தினைத்திசை கண்டுளந்தினைத்தேன் முருகா

(ஜய சிவ....)

பொன்மணிச் செல்வம் பொங்கிட நாஞ்சும்
என்மனக் கோயில் இலங்கிடு முருகா

(ஜய சிவ....)

எண்ணிய நல்வினை இனிதுனக் கூடத்
திண்ணிய துணைசெய் புண்ணிய முருகா

(ஜய சிவ....)

மாணிக்கக் காங்கை வளமெனப் பொங்கிக்
காணக்கன் குளிரும் காருண்ய முருகா

(ஜய சிவ....)

அணிமணித் திருகும் ஆணிப்பொன் முத்தும்
திணியின மேனித் திருவளர் முருகா

(ஜய சிவ....)

நோய் நொழியின்றி நூறாண் டிருக்கத்
தூயநல் ஓடலத் துலக்கிடு முருகா

(ஜய சிவ....)

துண்பத்தைத் தூரத்திற் துயர்களை விலக்கி
அன்பரைக் காப்பாய் அருட்பெரு முருகா

(ஜய சிவ....)

மருத்தியிர் கொண்ட அரக்கரை நொருக்கி
அறத்தினைக் காப்பாய் ஆண்மைகொள் முருகா

(ஜய சிவ....)

குறுகிய மனதைப் பெருகிய தாக்கிச்
சிறுமையைத் தீர்ப்பாய் சீரிய முருகா

(ஜய சிவ....)

செவ்விய துவ்விய திருநெறி காட்டித்
திவ்விய சிவனந் திகழுச் செய் முருகா

(ஜய சிவ....)

ஈசனைக் காட்டும் தேசஸு வழியே
நேசரை நடத்தும் காகினி யரச

(ஜய சிவ....)

மரகதப் பச்சை மயிலெனு மலயின்
கிரமிசைத் திகழும் சிவகுக முருகா

(ஜய சிவ....)

இடைபாங் கலையை இருபூரங் கொண்டே
சுட்டவிடு சுமுமுனைக் கொட்டு ஆ முருகா

(ஜய சிவ....)

வள்ளிதெய் வாணை வலமிடம் பொருந்தும்
ஒள்ளிய சிவக்கனால் உருவெனு முருகா

(ஜய சிவ....)

முத்துமுத்தாகச் சித்தர்கள் சூட்டும்
முத்தமிழ் மாலை மொய்த்த பொன்னழகா

(ஜய சிவ....)

முப்பொரு ஞண்மை மொழிந்திடும் வாயா
எம்பொரு ஞக்கும் உட்பொருளாவாய்

(ஜய சிவ....)

சாதி மதஞ்செய் சண்டைகளின்றி
மேதினிக் குண்மை விளக்கிய முருகா

(ஜய சிவ....)

சுத்தசன் மார்க்கச் சுயநிலை யொன்றே
சுத்திய மென்னச் சாற்றிய முருகா

(ஜய சிவ....)

ஒத்துள மொன்றி உலகுமுன் ணேறும்
சுத்தான்ம யோகந் துலக்கிய முருகா

(ஜய சிவ....)

பாவங்க வின்றிப் பரிசுத்த மாகித்
தேவர்கள் போலத் திகழ்ச்செய் முருகா

(ஜய சிவ....)

நாற்பெரும் பேறும் நானிலத் திருவும்
நாற்சிவ சாதன நன்மையுந் தருவாய்

(ஜய சிவ....)

மாயத்தைப் போக்கி மனதினை யடக்கித்
தூயசிந் போதம் துலக்கிடும் முருகா

(ஜய சிவ....)

பின்னிய வலைபோல் இன்னுயிர் தளைக்கும்
அன்னிய வலையை அறுத்தெறி முருகா

(ஜய சிவ....)

வீரத்தை யூக்கி வெற்றியைத் துலக்கி
நேரத்தைப் பயன்பெற நிகழ்த்திடு முருகா

(ஜய சிவ....)

வேற்றுமை நீக்கி ஒற்றுமை யாக்கும்
ஆற்றலத் தாராய் போற்றிய முருகா

(ஜய சிவ....)

இல்லையென் பார்க்கும் இதயத்திலிருக்கும்
எல்லையில் அறிவே எழில் பெறுகுகளே

(ஜய சிவ....)

குமரா கழகா குருவே அருவே
அமரா அழகா அருளே முருகா

(ஜய சிவ....)

மட்டமையை மாற்றி வறுமையைப் போக்கி
அழிமைசெய் யில்லை அகற்றிடும் அரசே
அழிமி விருந்தென் ஆருயிர் மகிழும்
கடமை செய்திடவே கருணைசெய் முருகா

(ஜய சிவ....)

(ஜய சிவ....)

கல்வியுங் கலையும் காசினிப் புகழும்
செல்வமுந் திருவூற் நல்கின முருகா

(ஜய சிவ....)

இல்லற மாகிய நல்ல மோங்கச்
செல்வரை நல்காய் செவ்விய முருகா

(ஜய சிவ....)

உன்னத மான உரைநலம் புணையச்
சன்னத வாக்கைத் தந்தருள் முருகா

(ஜய சிவ....)

எந்தெந்த வுயிரும் சொந்தநல் ஓயிர்போல்
சிந்தைசெய் ஒருமை செழித்திடச் செய்வாய்

(ஜய சிவ....)

எந்தெந்த நாடும் சொந்த நாடாகத்
தந்தருள் சமரச சாதனை முருகா

(ஜய சிவ....)

எம்மத நலமும் எம்மத நலமாம்
சம்மத மருளாய் சுத்தியச் சுட்டே

(ஜய சிவ....)

மனமொழி மெய்யின் மாசறு தூய்மை
தினமெமக் கருளாய் திவ்விய முருகா

(ஜய சிவ....)

மன்னுயி ரெல்லாம் தன்னுயிராரும்
இன்னுயிர் பணிநலம் எந்திடு முருகா

(ஜய சிவ....)

உயிர்த்தொகை யெல்லாம் ஒருகுல மாகப்
பயில்வழி காட்டாய் பக்குலக் கருவே

(ஜய சிவ....)

நேரிய தொழில் நிறைவூரச் செய்தே
சீரிய சீவனஞ் செய்ப்புரி முருகா

(ஜய சிவ....)

பண்ணலத் தொழில்களைப் பயனுறுத் துண்ட
இன்னல்செய் பிழின்னி இலையெனச் செய்வாய்

(ஜய சிவ....)

இருளர சொழிந்தே இன்னுயிர் மகிழும்
அருளர அறவே அருள்புரி முருகா

(ஜய சிவ....)

- தாரணி வாழ்வில் விற்ணவிந் தோங்கும்
பூரணச் சக்தியைப் பொழித்து முருகா (ஜய சிவ....)
- மதிரவி நடுவே வயங்கிடுந் தீயில்
உதிபரம் பொருளே ஒம்சிவ முருகா (ஜய சிவ....)
- யோகமும் போகமும் ஒத்தொளிர் வாழ்வை
கேகமா யருளாய் வித்தக முருகா (ஜய சிவ....)
- உருகிடு மடியார் உளங்கரி உரப்
பருகிடும் தேனும் பாலுண்ணருளே (ஜய சிவ....)
- எல்லா உகும் ஏகமாய் வாழ
வல்லநன் னிலையை வளர்த்திவருளாய் (ஜய சிவ....)
- சுத்தசன் மார்க்கச் சித்தரை பேயிற்ற
உத்தம நல்லிடம் உதவிடு முருகா (ஜய சிவ....)
- பறம்பொருட் சக்தி பாரத சக்தி
நிரந்தரம் பரவும் வரந்தரு முருகா (ஜய சிவ....)
- சீபெறு முருகா செயம்பெறு முருகா
நேர்வரு முருகா நிலைதரு முருகா (ஜய சிவ....)
- போர்தரும் உலகிற் பொறுமையை நிறுவச்
சேர்தவ சக்தியைச் சீவடி வேலோ (ஜய சிவ....)
- போக்கும் வரவும் புரிநர வுயிரின்
ஏக்கம் தவிர்ப்பாய் எழிலார் முருகா (ஜய சிவ....)
- குதலை பேசும் மதலைப் பருவம்
முதலே உன்னிசை மொழிந்தேன் முருகா (ஜய சிவ....)
- கிண்கிணிச் சதங்கை கிளர்நடைச் சேய்க்குந்
தண்முக மளித்த சண்முக துரையே (ஜய சிவ....)
- பையற் பருவம் தையவந் தென்னுள்
உய்யைப் புகுந்தாய் தூய்யநல் ளொளியே (ஜய சிவ....)
- புள்ளிக் குதலாப் பள்ளிப் படிப்பைக்
கிள்ளையென் நேறும் சன்னையைத் தீர்த்தாய் (ஜய சிவ....)

மெள்ளவந் தென்னை அள்ளீக் கலந்தே
உள்ளத்தி அறிவாய் ஓளிர்சிவ முருகா

(ஜய சிவ....)

கற்றதை மறக்கக் கல்லாக் கல்வியை
உற்றிறனக் களித்தாய் நற்றவக் குருவே

(ஜய சிவ....)

அறியா விழினும் புரியா விழினும்
அறிவாய் என்னுள் அமர்ந்தனை முருகா

(ஜய சிவ....)

பொன்வலை பெண்வலை மன்வலை தவிர்த்தே
உன்வலைப் பிழித்தனை என்னையும் ஜயா

(ஜய சிவ....)

காமத் தீயிற் கரியா துயிருன்
நாமத் தேனை நயத்தாய் சிவமே

(ஜய சிவ....)

காதற் பருவம் கணலிடும் போதே
மாதறைத் தாயென வணங்கிடச் செய்தாய்

(ஜய சிவ....)

யோகத்தில் உயிர்த்தே யோகத்தில் உலவி
யோகத்திற் பணிசெய வருவினை சிவமே

(ஜய சிவ....)

சிக்கின்ற சிக்காப் பக்குவ மருளிப்
புக்குன தருளிந் சொக்கிட வைத்தாய்

(ஜய சிவ....)

குருவா யிருந்தும் உருவா யிருந்தும்
அருவா யிருந்தும் அருளிய சிவமே

(ஜய சிவ....)

மோனக் குகையில் யானெனை வைத்தே
ஞானப் பொலிவுற நாட்டிய சிவமே

(ஜய சிவ....)

சுத்த சுதந்தர சமரச யோகச்
சித்தறை யாக்கும் சக்தியை நல்காய்

(ஜய சிவ....)

உலகுகா ஸயத்தில் உயிர்க்குல மொன்றி
நலமுற ளாழும் புலமையை யருளாய்

(ஜய சிவ....)

அன்பரு எழுதம் அழகுடன் பொலியும்
இன்பமே சூழ்க் எல்லாரும் வாழ்க்

(ஜய சிவ....)

ஜயசிவ முருகா ஜய சிவ முருகா
ஜய சிவ முருகா ஜய சிவ முருகா...

தண்டாயுத பாணி துணை

தண்டாயுத பாணி துணை

யுண்டு மனமே - சிவ

சக்தி கனல் பொழியும்

(தண்டா...)

அனுபல்லவி

கண்டால் ஒரு தரம்

விண்டால் அவரோளி

அண்டா தினித்துயர்

பண்டார முருகன்

(தண்டா...)

அனுபல்லவி

நெஞ்சமவரில் வைத்து

நேசம் பதித்துருகித்

சரவணபவவனை

(தண்டா...)

அஞ்சி நடு நடாங்கி

வஞ்சப் பகை விலகும்

செஞ் சொலும் செல்வமும்

திருவுடன் பெருகிடும்

(தண்டா)

தாங்கமும் பச்சையும்

தழழுத்துவளத் துலங்கும்

மாங்கலப் புன்னைகை

பொங்கிடும் வாழ்வினில்

செங்கதீர் போலினை

திகமும் சுத்தானாந்தம்

ளங்கும் பரமனாருள்

இலகி நலம் வளரும்

(தண்டா...)

உ

சிவமயம்

கதிரமலை போன்பக் காதல்

விநாயகர் துதி
வேதக்கதிரைமலை வேலைரத் தெண்டனிட்டு
காதல்சொல்லத் தந்திமுகக்கற்பகமும் காப்பாமே

சுப்பிரமணியர் துனை
சீராருந் தென்கதிரைச் செவ்வேள ருளாலே
பாராருங் காதலிசை பாடத்துணிந்தேனே
தோத்திரமாங் காதல்தனிற் சொற்பிழைகள் குற்றமெல்லாந்
தீர்த்தருளச் சல்லமுகனைத் தெண்டனிட்டுக் கொண்டேனே

சிவயெருமான் துதி
சங்கத் தமிழ்தெரிந்து தாரணியிற் காதல் சொல்லத்
திங்கட் சமிலமுடித் தேவுமருள் தந்திடுமே

உமாதேவியார் துதி
பன்னுதமிழலே பரிந்துஷயேன் காதல்சொல்ல
வன்னையுமை யென்னைவளர்த்த தாதரவுசெய்திடுமே

திருமால் துதி
தீதகற்றும் தென்கதிரை செவ்வேளருளாதனால்
காதல் சொல்லச் சொங்கமலக் கண்ணைருள் தந்திடுமே

பிரமன் துதி
பரமர்த்திருத் தமிழாற் பாருலகிற் காதல் சொல்லப்
பிரமன் கருணைவள்ளம் பெருவினை தீர்த்திடுமே

வள்ளிநாய்சியார் துனை
நாவாலிசைந்தன்பு சொல்ல நாய்ஷயேன் கூறுதற்கு
தெய்வானைத் தாயார் திருக்கண்ணருள் தந்திடுமே

ஒக்குமி துதி

பண்புடையவேலர் திருப் பாராட்டுக் காதல்சொல்லத்
தண்கமலப் புமகளுந் தன்கருணை தந்திடுமே

சுரஸ்வதி துதி

கதிரைக் குருபரனைக் கைநொழுது காதல் சொல்ல
மதுரக் கவிக்கிரச வாக்குதவும் நாமகளே

நிருவேல் துதி

பார்த்தெனியேன் சொன்ன தமிழ்ப்பாவிலுள்ள குற்றமெல்லாம்
தீர்த்திரக்கஞ் செய்யுந் திருக்கை வேலாயுதுமே

மயில் துதி

கற்றறியா மோடன்களித்துரைத்த வின்சொல்தனில்
குற்றமெல்லாம் பார்த்தெடுத்துக் கொத்துமயில் வாகனமே

சேவல் துதி

வேளை தனிலுதவும் வேலர் திருக்காதல் சொல்லக்
கோழிக்கொழியறிந்து கூவிக்களித்திடுமே

தேவர் துதி

அனைத்துயரையும் பரக்குமாறுமுகன் சேவஷைய
மனத்திருத்து காதலெனில் வானவர் கொண்டாடுவரே
காலித்துத் தேவர் தொழுங் கந்தரதுகாதல் சொல்ல
பூதலத்து தெய்வமெல்லாம் போந்துநன்மை தந்திடுமே

அவையாடக்கம்

திருமால் மருகனாஞ் செவ்வேளைப் பாடுதலால்
பெரியோ ரிகழாமற் பேரறிவென் றெண்ணுவரே

நால்

சீரின்ப மூர்த்தி தருஞ் செவ்வேள் பாடல் தனைப்
பேரின்பக் காதலென்று பேருலகோர் பேசுவரே

பெருவாசகமென்னு மிப்பேரின்பக் காதல் தன்னைத்
திருவாசக மெனவுந் தேனெனவுஞ் செப்புவரே

ஆரணாஞ்சேர் தென்கதிரையற்புதனைப் போற்றிசெய்து
காரணாஞ்சேர் பேரின்பக்காதல் தன்னைக் கூறலுற்றேன்

பிறந்த பிறப்பெல்லாம் நன்பேதலித்துச் சண்முகனை
மறந்து மறந்துபட்ட மாற்றமிங்கு சொல்லவுற்றேன்

சென்மமெடுத்தெடுத்துச் சென்ற பிறப்பெல்லாம் நான்
கன்மவினை மூழிக்க கண்கலக்கப் பட்டு விட்டேன்

அன்பார்தாமு தென்கதிரை யாஸ்தவரை போற்றாமல்
வன்பாகுந்துன்ப வலைக்குள கப்பட்டு விட்டேனே

கூந்தமலர்த் தென்கதிரைக் கந்தனை நான் போற்றாமல்
பந்தவினை தந்ததொல்லைப் பாசத்திற் பட்டுவிட்டேன்

திருத்தாங் கதிரைமலைச் செவ்வேளைப் போற்றாமல்
வருத்தி வறுமையினால் வாட்டபிங்கு சொல்லுற்றேன்

விண்ணோர் தொழுங்கதிரை வேலவரைப் போற்றாமல்
மல்லோசை கொண் உலகில்வாழ்வை மதித்துவிட்டேன்

தேவானைபாங்கன் திருவழையைப் போற்றாமல்
மாபாவியாகி வருநருகுக் காளானேன்

கர்க்குங் கதிரைமலைக் கந்தனை நான் போற்றாமல்
நீர்க்குமிழி வாழ்வை நிலையாமென் றெண்ணி விட்டேன்

நாயகமாந்தென்கதிரை நாதனைநான் போற்றாமல்
மாஞானவாழ்வில் மனஞ்சலித்து நின்றுவிட்டேன்

திங்கள் முடியோனுதவுஞ் செவ்வேளைப் போற்றாமல்
மாங்கையர்கள் மாயவலையிலகப்பட்டு விட்டேன்

சிங்கார அலங்காரச் செவ்வைனை நான் போற்றாமல்
வெங்காமவெள்ள விரகவலைப் பட்டுவிட்டேன்

விண்ணோர் தொழுங்கதிரை வேலவரைப் போற்றாமல்
புண்ணாலமுந்தும் புழுக்கூட்டடை நம்பிவிட்டேன்

காணக் குறத்தி கணவனை நான் போற்றாமல்
எனமுற்ற சென்மத் திடரிலகப்பட்டு விட்டேன்

மஞ்சார் மலாழுகவள்டளி ம ஏவாளனைநான்
நெஞ்சார வாழ்த்துகின்ற நேயத்தை விட்டு விட்டேன்

தேவர் தொழும் தென்கரை செவ்வேளைப் போற்றாமல்
தாவுகிரகப்பகையாற் றத்தனிக்கப்பட்டு விட்டேன்

குமரகுநபரனைக் கும்பிட்டு வாழ்த்தாமல்
திமிரக் கொடும்பிணியாற் றேகமெலிவானேனே

வீறுபெறுந் தென்கதிரை வேலவரைப் போற்றாமல்
நாறுபுழுப்பொதிந்த நாடுடலை நட்பிவிட்டேன்

முவுலகுந்தொழுந்தென்கதிரை முருகணைப்போற்றாமல்
தாவும்பலபிணியாற் றத்தனிக்கப் பட்டுவிட்டேன்

தோத்திரஞ்செய் தாறுமுகத் தூயோனைப் போற்றாமல்
பீத்தற் துருத்திதனைப் பேணி வளர்த்துவிட்டேன்

சித்திரவேலாயுதன் சேவஷையப் போற்றாமல்
சற்றுமறிவில்லாக் கரு பறவை போலானேன்

சிரேந்துதென் கதிரைச் செவ்வேளைப் போற்றாமல்
பார்வேந்தர் செய்யும் பருவிலங்குக் கஞ்சிவிட்டேன்

தேவக்கதிரைமலைச் செவ்வேளைப் போற்றாமல்
பாவப்புழுவுடலைப் பாவித் திருந்துவிட்டேன்

வாயாத் தென்கதிரை வள்ளலைப் பாராட்டாமல்
தாயிலில்லாப் போற்றத்தனிக்கப் பட்டுவிட்டேன்

அருந்தியுடன் தென்கதிரை யண்ணலைப் பாராட்டாமல்
துருத்திக்கிரைதேடித் தொல்லைவுலைப் பட்டுவிட்டேன்

வாழுக்கதிமலை வள்ளலை நான் போற்றாமல்
வேழும்பு சித்த விளாங்கனிபோலானேனே

வீரமுற்ற சூரைவன்ற வேலவரைப் போற்றாமல்
நேரமற்று வீணாய் நெநுங்காலம் போக்கிவிட்டேன்

தேசம்புகழ் கதிரைச் செவ்வேளைப் போற்றாமல்
ஆசையன்னும் பாசவுடலஞ்சிக்கன் துஞ்சிவிட்டேன்

சேந்து சிறு தொண்டனுடன் செவ்வேளைப் போற்றாமல்
பாந்தள் வாய்ப்பட்ட பசந்தேரை போலானேன்

மட வல்விழும் பூங்கடம்ப மார்பனைப் பாராட்டாமல்
விடமருந்து செங்கமலம் போலே மெலிவானேன்

குண்டெறிந்த செவ்வேள் குமரனைப்பா ராட்டாமல்
கண்றிளாந்த வாப்போற் கதறிக் கலங்கி விட்டேன்

எங்கோன் கதிரமலை யேந்தலை நான் போற்றாமல்
வெங்கண்ணிராகு தெட்ட வெண் கதிரை போலானேன்

விரைகமமுந் தென்கதிரை வேலவரைப் போற்றாமல்
இரவலர்கள் சொற்பதைக்கு ஏங்கிமிக கெஞ்சிவிட்டேன்

ஏற்றிக் கரங்குவித்து எங்கோவைப் போற்றாமல்
ஆற்றிற்றுரும்பா யலைந்துமெலி தானேனே

வள்ளிமணவானன் மலர்ப்பாத்ததைப் போற்றாமல்
கொள்ளித் தலையிற் குறுகெறும்பு போலானேன்

ஆறுமுகன் செவடியை யன்பினுடன் போற்றாமல்
குறைவழிப்பட்ட சுழல் சருகு போலானேன்

கலைபயிலுந் தென்கதிரைச் கந்தனைப் பாராட்டாமல்
உலையில் மெழுகாகி யுருடுருகி விட்டேன்

முத்திதருந் தென்கதிரை முருகனைப் பாராட்டாமல்
பக்தியறிவில்லாப் படுபொவியானேனே

பழிகள் தலையனையாய்ப் பாகங்கள் பஞ்னையாய்
விழிகள் துயின்றலைந்து விட்டேன் சிலகாலம்

அறத்தை விடும்பாமல் ஆறுமுகனைப் போற்றாமல்
மறத்தை மனத்திருத்தி வாழ்ந்தேன் சிலகாலம்

விண்வாழ்வை நம்பி விரும்பி யீடேறாமல்
மண்வாழ்வை மகிழ்ந்தேன் சிலகாலம்

பித்தாய்ப் பிதற்றிப் பெருந் தமிழா ராய்ந்தவர்போற்
சக்திகறிக் கழித்தேன் சிலகாலம்

மந்திரங்கள் தந்திரங்கள் சாயமருந் தான் கள்ளத்
தந்திரங்கள் கற்றுச் சலித்தேன் சிலகாலம்

கன்னல் வயற்றெறன் கதிரைக் கந்தனை நான் போற்றாமல்
அன்னதுண்டு யின்னதுண்டென்றும் மறந்துவிட்டேன்

மாயத் துருத்தி வளர்ப்பதற்கே யெண்ணொமெண்ணிக்
காயம் பண்ணிக் கழித்தேன் சிலகாலம்

எள்ளாவும் தர்மபியற்ற மனமில்லாமல்
கள்ளவினைமூடி வழிகாணாமல் நின்றுவிட்டேன்

தவிபேகிர விடாமல் தான் மறுகியாசை கொண்டு
கவுண்ணிக் கழித்தேன் சிலகாலம்

வைப்பான தேவவாப்பொ ல்லாந் தான்கடந்து
சொப்பாயம் பண்ணி யுனைந்தேன் சிலகாலம்

ஆசையென்னுாவ் கல்லாலடைத்து கஞ்சைப் பூட்டி வைத்து
தேச வாசாரமாய்த் திரிந்தேன் சில காலம்

புல்லறிவைக் கொண்டு புலைகொலை யில்லாதவராய்
நல்லறிவை மீறி நடந்தேன் சிலகாலம்

தீதகற்றும் தென்கரைச் செவ்வேளைப் போற்றாமல்
பாதகத்துக் கன்னையாபோற் பாலமிது வாழ்ந்திருந்தேன்

பேய்க்கோலங் கொண்டு பெருவாழ்வுக் கொப்புவித்து
நாய்க்கோலமாகி நடந்தேன் சிலகாலம்

எத்திசையும் போற்று கவி ரீசனைப் போற்றாமல்
குத்திரங்கள் கற்றுக் குரைத்தேன் சிலகாலம்

நலஞ்சேரும்தென்கதிரை நாயகனைப் போற்றாமல்
மனம் போன வழியே போனேன் சிலகாலம்

பரனைப் பாராபரையைப் பங்கையக்கலன் ணாளையுமையை
பாகனைச் சிறிது மனங் காணாமல் நின்றுவிட்டேன்

மறையை மறையவரை மாதவத்தை வெண்ணீர்றை
முறையைத் திறம்பி மொழிந்தேன் சிலகாலம்

கோயங்கனல் புவிவான் நொட்டவளி யாலெத்துத்
காயமிது மாயமெனக் கண்டுமின்னம் வேறுபட்டேன்

அனுள்மிகு சிள்ளக்கத்திற்காமல் நிறுக்கோவில்

துஞ்சுவதும் துஞ்சுவடல் சோருவதும் துஞ்சுவுயிர்
அஞ்சுவது கண்டுமின்ன மாசைவலைப் பட்டுவிட்டேன்

ஆடுவது வீணாயலையவுடல் மன்னாரிக்கப்
போடுவதாங் கண்டுமின்னம் புத்திகெட்டு நின்றுவிட்டேன்

வாசலெல்லாஞ் சேர்த்தடைத்துவாய் பற்றி வையமிட்டு
பூசவெல்லாம் கண்டு மின்னம் புத்திகெட்டு நின்றுவிட்டேன்

வாசக் கதிரைமலை வள்ளலை நான் பாராட்டாமல்
காயக்கடுவேடர் சொன்ன கட்டளையில் நின்றுவிட்டேன்

கட்டிப்பிழத்திறுக்கிக் காவலிட்டு வாதபித்தம்
உடிக் கெடுப்பதாங் கண்டுள்ளறிந்து வேறுபட்டேன்

கூழியிருந்துண்டு சுகி கொண்ட கள்ளச் சண்டனைக் கண்
டோடுவதாங்கண்டு மாசை வலைப்பட்டுவிட்டேன்

சுற்றைவரும் பார்த்திறுக்கத் தோன்றாமல் மெள்ளவுயிர்
அற்றதையும் கண்டு மின்னமாசைவலைப் பட்டுவிட்டேன்

காட்டில் நரியோடு கழுகு கருநாய் விரும்பும்
ஒட்டை மலைக் கூட்டை யுதுவமன்று நம்பிவிட்டேன்

சலமும் பல நரம்பும் தங்குமுதிரக் குடலும்
மஸமும் பொதிந்தமன்னுடலை நம்பிவிட்டேன்

காலன் விரும்புங் கடும்பாசந்தான் விரும்புஞ்
குலம் விரும்புங் கள்ளச் சுதாடலை நம்பி விட்டேன்

நாய்விரும்பு மோரி நரிவிரும்பும் பாறு கோடி
பேய்விரும்பு மிவுவுடலைப் பேணிவளர்த்து விட்டேன்

ஓங்கு பக்டேறி யுறுமறலி கண்ட தற்கு
நீங்க வழிகாணாமல் நின்று தடுமோறிவிட்டேன்

சந்மதலர்த் தென்கதிரை வேலவரைப் போற்றாமல்
புத்தி விரிந்தலைநடத்து பெணேனிக் காலமெல்லாம்

மெய்யாரும் தென்கதிரை ஓவலவரைப் போற்றாமல்
ஜயோ வீணாய்யலைந்தே கூக் காலமெல்லாம்
கோலமெல்லாங் கெட்டுக் குலைந்து தடுமோறிந்று

காலமெல்லாம் வீணாய்க் கழித்து மனஞ்சலித்தேன்

ஆனங்கதிரைரமலை யற்புதனைப் போற்றாமல்
நாளொல்லாம் வீணாய் நலமற்று யிருந்துவிட்டேன்

ஆதுலனாக வருளாண்டவனைப் போற்றாமல்
பாதசனான சென்மப் படுபாவி நானானேன்

வாழனேன் தென்கதிரை வள்ளலை நான் போற்றாமல்
இடுனேனோடி யுலைந்ட னுலகமெல்லாம்

உலைந்து நான் கதிரைரமலை யுத்தமனைப் போற்றாமல்
அலைந்தேனுலகமெல்லா மாங்குமற்றே ஸிங்குமற்றேன்

எதிராகமுவுகி விம்மை மறுமைக்குமிளாங்
கதிர்காமமென்று மனங்கண்டு திடங்காண்டேனே

மதுரக்கவிக்கிஶைய வாழ்த்து கதிர்ச்சுரடை
கதிரைக் சகினியெனவிங் கண்டுதிடங் கொண்டேனே

ஆரணங்கள் போற்றுமலை யன்பரைமீடேற்றுமலை
காணங்காட்டு கதிர்காம மாமலையே

முத்திகாடுக்கும் மலை மூவுகும் போற்றுமலை
சித்திபொருந்தும் தென்கதிரை மாமலையே

மூவாடுகழிந்தேத்துமலை முப்பத்து முக்கோடி
தேவர் தொழுமுதேத்துமலை தென்கதிரைமாமலையே

இந்தவுல கெல்லாம் ஏழைகழை ஈடேற்றக்
கந்தவேள் வந்துறையுங் கதிர்காம மாமலையே

தெள்ளுதயிழ் வளர்சும் தேவசந்தானம் வளரும்
வள்ளிக் கொடுவளரும் வாழ்மதுரை மாமலையே

பாவக்கொடி வளருங் பாவலரை யீடேற்றும்
தேவக்கிரிவளரும் தென்கரை மாமலையே

மேவுமயில் வளரும் வேலாயுதம் வளருஞ்
சேவற்கொடுவளரும் தென்கதிரை மாமலையே

விண்டலத்தோர் போற்றி வியந்துதினம் பூசை செய்ய

~~~~~ அநூன்மிகு சின்னக்கதிர்காமம் திருக்கோவில்
மண்டலத்தோர் போற்றும் வளர் கதிரை மாமலையே

தலமெல்லாமோதும் தலங்களொல்லாம் போற்றி செய்யும்
சாலமெல்லா மோங்குங் கதிர்காம சன்னிநிதியே

வேகச்சனி முகடி வொங்கலியாங் குற்றத்தினால்
காத்த தொண்ணேகளா கதிர்காம சந்நிதியே

அவலப்புலன்களடக்கி யன்பரீடேறக்
கவலைத்துயர் கொல்லுங் கதிகாம சன்னிதியே

முத்திதரும் தென்கதிரை முருகர் மலர்ச் சேவாஷைய
சித்தத்திருத்தி மனம் தேற்றி யறிந்தேனில்லை

வானுந்துதென்கரை வள்ளலை நான் போற்றி செய்து
ஆனந்தத்தேனை மிகயள்ளி யூட்கொண்டே னில்லையே

ஆறைமுத்தை நேசித்தே திருந்திச் சேவை செய்து
குறமாதுபாலைக் குடிக்க வறிந்தே னிலையே

மாஞ்சிக்கக் கொங்கை தனில் மாஞ்சி நீராழியுள்ளம்
காஞ்சிக்கை கொண்டுறஞ்சக் காயமெடுத் தேனிலையே

தெண்டனிட்டுப் பன்னிலைகச் செவ்வே டிருப்பதியை
கண்டு தரிசித்துக் கசிந்துருகினேனிலையே

வாழுங்கதிரைரமலை வள்ளலைநான் போற்றி செய்து
நீழும் பவக்கடலை நீக்கவறிந்தேனிலையே

தக்கபுகழ்தென் கதிரை சண்முகனைப் போற்றிசெய்து
மிக்கவினைகட்டறுக்கும் வழியறிந்தேனிலையே

சொல்லற்றிரவு பகற்றுயோனைப் போற்றிசெய்து
செல்வத்தினி விருக்கச் செய்தியறிந்தேனிலையே

அன்ன மிரவோர் கட் கருந்திக் கதிரை நகர்ச்
சன்னிதியை நோக்கிக் தலைப்பண்ணினே நிலையே

சண்டன் கொடுகாலன் தண்டமுடன் வந்தனுகி

கும்யாபிழேக மஸர் ~~~~~

யண்டியிர்கவர்போ தானதுலைன காணேனே

வெட்டும் பகடேறி வெங்கூற்றன் வந்துயிரைக்
கட்டும்பொழுது வழிகாணுமிடங் காணேனே

காலனைக் கண்டஞ்சிக் கலங்கி விழு மன்னேரம்
வேலும் மயிலும் அல்லாமல் வேறு துலை காணேனே

நாடனேனுன் கருதை நம்பினேனுன் பாதத்தைத்
தேடனேனுன் பதியைத் தென்கதிரை வேலோனே

நொந்தாடியேன் சிந்தைநாடாங்கும் போதென்முன்னே
வந்துதவவேணுமினி வாழ்கதிரை வேலவனே

காக்கப் பாரமுமக்குக் காத்திரட்சித்தென்குறையை
தீாக்கக் கடனுனக்குத் தென்கதிரை வேலோனே

சாக்கப் பாரமுமக்குக் காத்திரட்சித்தென்குறையை
தீாக்கக் கடனுனக்குத் தென்கதிரை வேலோனே

வாச்சியமாம் மாமறைக்கும் மாமுனிவர் தங்களுக்கும்
காட்சிதந்து வீடேற்றுங் கதிர்காம வேலோனே

ஆரணமா யாரணத்துக் கப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
காரணமாய் நிற்பதுவுங் கதிர்காம வேலோனே

வித்தாய் விளக்காளியாய் வேகமுமாய்ச் காலமெல்லாம்
சித்தாய் நிறைந்ததுவுந் தென்கதிரை வேலோனே

முச்சுராய் முத்தொழிலாய் மூவருமாய்
மெச்சுராய் நிற்பதுவும் வீரவடி வேலோனே

எட்டெடமுத்தாய் யஞ்செமுத்தாய் யிரெமுத்தாய் பேரமுத்தாய்
வட்டெடமுத்தா நிற்பதும் வன்ன வழவேலோனே

அருவாய்ப் பலவருவா யற்புதமாய் தற்பராய்
குருவாகி நிற்பதுவுங் கோலவடி வேலோனே

பண்ணிசையாய் பேராளியாய் பல்வுயிருக் காதறவாய்
கண்ணொளியாய் நிற்பதும் கதிர்காம வேலவரே
மண்டலமாய்த் தண்டுனலாய் வாகனமாய் மாருதமாய்
விண்டலமாய் நிற்பதுவும் வீரவடி வேலவரே

தக்கபுகழ் வாசமுமாய்த் தாணோடுக்கத் தோற்றமுமாய்
மிற்கக்கத்திர் காமநகர் வீற்றிருக்கும் வேலவரே

வெள்ளிக் கதியரைமலை வீற்றிருக்குந் தெவ்வுயிர்க்கும்
எள்ளுக்கு ளொண்டைண்போ லிருந்தருஙும் வேலவரே

அனுவுக் கணுவா யண்டபரி பூரணமாய்
நினைவுக் கணுவாகி நிற்பதுவும் வேலவரே

மந்திரமாம் ஞான மருந்தாய் மறைக்கொழுந்தாய்
சிந்தரமாய் ஞாலச்சிறப்பதுவும் வேலவரே

ஒளியாய் வெளியிருவா யுற்பரமாய் நிற்பரமாய்
வெளியாய் நிறைந்தவு மாறுமுக வேலவரே

எடுத்தவுலகமெல்லாந் தன்செயலே தத்துவமாயய்
யடுத்து நிறைந்தவு மாறுமுக வேலவரே

காய்ச்சிய பால் நெய்போற் கலந்து கலந்தே கரந்து
வாய்ச்சியமாய் நிற்பதுவும் வன்னவடி வேலோனே

தானையுலகமெல்லாந் தன்செயலே தத்துவாமாய்
ஆன திருவிளையாட் டாடுவதும் வேலவரே

புங்கவர்க ளொண்ணிய பூச்சக்கர வானமெல்லாம்
சௌக்கோல் நடத்துவதுந் தென்கதிரை வேலவரே

அல்லவுறாமலருந்தவரை யீடேற்றிப்
பல்லுயிர்க்கெல்லாம் பழபழுக்கும் வேலவரே

வீற்றிருக்குந் தொண்டருக்கு மெய்ஞானத் தேவள்ளி
தேறியாட் கொள்ளுவதுந் தென்கதிரை வேலவரே

குருடர் விளிதெரியக் கூண்முடவர் கால்விழுங்க
மருடரிருள்தீர் வரங்கொடுக்கும் வேரவரே

கூணர் செவிடூர் கொலைஞர்பிணி யாளாங்கத்
தூனர் பிரகத்தி துயரறுக்கும் வேலவரே

துலங்குமறைப் பொருளைச் சொல்லாத நான்முகனே
விளங்கிலிட்டு வைத்ததுவும் வீரவடி வேலவரே

சிந்தைக்குமடங்காத தேவமறைப் பொருளை
தந்தைக்குபதேசுஞ் சாற்றுதுவம் வேலவரே

தானவர்ச்டானைத் தலைமையறுத் கம்பலத்தில்
வானவரை மீட்டதுவும் வாழ்க்கதிரை வேலவரே

பன்னுதமிழ் வாணர் பரவேசிக் காதாவாய்
அன்னக் கொடிவீசி யமுதளிக்கும் வேலவரே

பாவேது முன்செயல்காண் பல்லுயிரெலாயியங்கி
யாடுவது முன்செயல்காண் ஆறுமுக வேலவரே

எடுப்பதுவு முன்செயலே யில்லையென்னாதேற்பவற்குக்
கொடுப்பதுவு முன் செயல்காண் கோலவடி வேலவரே

அளிப்பதுவு முன்செயல் காலையாயா மேற்றார்க்குபின்றி
விளிப்பதுமுன் செயல்காண் வீரவடி வேலவரே

காட்டுவதுமுன் செயல்காண் காரணமுன் செயல்போற்
கூட்டுவது முன்செயல்காண் கோலவடி வேலவரே

முத்தொழிலும் நீக்குறைண மூவுலகும் நீக்குறைண
தத்துவமும் நீக்குறைண சண்முகவேலாயுதனே

விழித்தயனென் சென்னிதனில் வீண்கீற்றுகிறினைக
அழித்தெழுதுவேணுமினி ஆறுமுகவேலோனே

துன்பவெழுமுத்தெல்லாந் சிடைத் தழித்தேன் சென்னியிலே
யின்பபெயமுத் தாய்நீ யெழுதுகதிர் வேலானே

அலையுமெழுமுத்தெல்லா மழித்துநான் ணீடேற
அலையாவெழுமுத்தெழுது மாறுமுக வேலோனே

வியயக்குமெழுமுத்தெல்லாம் விரித்துத் துடைத்தழித்து
நயக்குமெழுமுத்தெழுதுவதும் நற்கதிரை வேலானே

மந்திரமுந்தேவு மருந்துமென தாருயிருஞ்
சிந்தையும் நீயெனக்குத் தென்கதிரை வேலவனே

காலன் வருங் கோலம் கண்டஞ்சு அப்போதும்
சிந்தையும் நீயெனக்குத் தென்கதிரை வேலோனே

அறிரண்டு தோனு மழுசிய வேலாயுகமும்
ஏறுமயில்வாகனனு மென்றனுயிர்த்துணையே

பற்றாப்பகைகளைல்லம் பற்றறுக்கு முன்னுடைய
வெற்றிவேலாயுதமும் வீரமயிலுந் துணையே

வேகமுள்ள தாதர்வரும் வேளையில் வேலாயுதமும்
தோகைமயில் வாகனமும் துணையாய் வெளிப்படுமே

சாந்தனையும் காயந் தளம்பாமற்றாரணியிற்
வேந்தர்பகை சுழாமல் வேலுக்கடைக்கலமே

கலிபாற் பிணியாற் கடுங்கோளின் வெம்பகையால்
மெலியாமல் தென்கதிரை வேலுக்கடைக்கலமே

படையாற்கொடு பிணிபாற் பல்வகையாற் பல்லுயிராற்
மிழியால் மெலியாமல் வேலுக்கடைக்கலமே

தேனே மதுரமொழித் தெள்ளமுதே தேவர் தொழும்
மானே மரகதமே வள்ளியம்மை நாயகியே

கான்மேவுசோலைக் கதிரமலைக் கற்புதமே
மானீன்றெடுத்தகுற வள்ளியம்மை நாயகியே.

பார்புரக்கும் வேலரிடப் பாகமதில் வீற்றிருக்கும்
வார்புரக்கும் கும்பதன வள்ளியம்மை நாயகியே

வினிக்கும் பொருளொலைவக்கு வேலவரீக்குமுள்ளவர்க்கு
வழிக்குத் துணையெனக்கு வள்ளியம்மைத் தாயாரே

அறந்தவமில்லாத் பொல்வாபரச னென்றனைநீ
மறந்துவிடாதையம்மா வள்ளியம்மைத் தாயாரே

கனதுயரந் துண்பக்கலையெல்லாந் தீரவுந்தன்
மனதிரங்க வேணுயினி வள்ளியம்மை தாயாரே

மருந்தும் புவியிற் சனங்களை யீடேற்றுகின்ற
திருந்துன் விரக்கமம்மா வள்ளியம்மைத் தாயாரே

சற்றிரக்கம் நீயள்ளித் தாராமற றள்ளிவிட்டால்
மற்றிரக்கமாருமுண்டோ வள்ளியம்மைத் தாயாரே.

நெஞ்சமருள் கொண்டுலையும் நீட்டுரம் நீதியில்லா
வஞ்சனைனைக் காருமம்மா வள்ளியம்மை தாயாரே

தஞ்சமனக்கினியுன் தாளினையே தஞ்சமம்மா
மஞ்சார் குழலாளே வள்ளியம்மை நாயகமே

ஹத்தைச்சிலப் பிண்ணியகலூறுபடா வண்ணமெனைப்
பாத்திரக்கஞ் செய்யுமம்மா வள்ளியம்மை நாயகமே

தொலையா மனக்கவலைத் துண்பமினித் தீவதற்குன்
மற்றியை தெண்டனிட்டேன் வள்ளியம்மை நாயகமே

என் தாயும் நீயேதான் என்னுயிர்க்காதாரமும் நீ
வந்தாரவு செய்யும் வள்ளியம்மை நாயகமே

வான்மருவு தேவகுல மாமணியே மாதவமே
தேன்னைய மென்மொழியே தெய்வயானைத் தாயாரே

பாருமம்மா நீயிரக்கம் பார்த்தனது துண்பமெல்லாம்
தீருமம்மா தென்கதிரைத் தெய்வயானைத் தாயாரே

கிரும்பனைய நெஞ்சனியா ஸீடேற நீகடைக்கண்
திரும்பம்மா தென்கதிரைத் தெய்வயானைத் தாயாரே

சரிக்கும் புகழ்க்கதிரைச் சண்முகன் பாதஞ்சேர்ந்
திருக்கு மணிமயிலே தெய்வயானைத் தாயாரே

வருந்தும் பிணிகளைல்லா மாற்றியென்னைக் காருமம்மா
திருத்தாங்கதிரைரமலைத் தெய்வயானைத் தாயாரே

ஏர்கொடுத்து நன்மைகொடுதின்னலறவொன் கதியின்
சீகொடுக்கும் தொண்டருக்குத் தெய்வானைத் தாயாரே

சன்மவழிமறித்துக் காவலிட்டுத் தயாரித்து
நன்மை வழியாக்கி நடத்தும் வேலவரே

குறமான் கொழுநன்குரைகழுல் செந்தாமறை நான்
மறவாதிருக்க வரந்தரும் வேலாடுதமே

மண்டலம் நீக்கிவளி வான்டாங்குமப் பொழுது
கண்டஞ்ச லென்றென்னைக் காக்கும் வேலாடுதமே

கொலையாய் நமனுயிரைக் கொள்ளைகொள்ளு மப்பொன்று
இலையாய் முடியுமுன்னே யீடாடும் வேலாயுதமே

பாவக் கொழையப் படராமல் வேரறுத்துக்
காவற்குடிலைவத்துக் காக்கும் வேலாயுதமே

அருக்கண்பதி குகனமா ஸந்தணன் வெஞ்சிற்றமுடன்
நெருக்கும் பகைகளைல்லாம் நீக்கும் வேலாயுதமே

வெள்ளிசனி ராகு கேது மிகக் கொடுங்கே திலைவகள்
கள்ளஞ் செய்யும் பகையைக் காக்கும் வேலாயுதமே

கண்மவினை பூண்டுவழி காலக்ட்டாய் பின்தொடரும்
சென்மவியாதி யெல்லாம் தீர்க்கும் வேலாயுதமே

பொருந்து முடலெடுத்துப் புதலத்தி லாருயிர்க்கும்
வருந்து மிடுக்கணைல்லா மாற்றும் வேலாயுதமே

சுற்றுகிரகப் பகைகள் சூழ்ந்து வருவேணையிலே
மற்றும் புரட்சி யெல்லா மாற்றும் வேலாயுதமே

இலங்குசனி யட்டமத்தில் லேழைரயில் வந்தாலும்
கலங்காமலென்று மென்னைக் காக்கும் வேலாயுதமே

விண்ணாட்டிற் காயம் வெண்கலத்தி லென்மீதிற்
கண்ணாட்டம் பாராமற் காக்கும் வேலாயுதமே

சேரார்புவியிற் பிறந்துமழும் மானிடர்க்குத்
தீராவியாதியெல்லாந் தீர்க்கும் வேலாயுதமே

அலகை பரிபிரதி யானபெல்லி சூனியங்கள்
கலிகள் நலியாமற் காக்கும் வேலாயுதமே

கணைதெரு நாமகளுங் சுஞ்சமலர்மாது மென்முன்
நிலையாய்க் குழியிருக்க நிறுத்தும் வேலாயுதமே

தன்னைமறந்தாலும் தவத்தை மறந்தாலுமினி
யுன்னையறவே னுயர்வடி வேலாயுதமே

கோலம்பெறு பதினோர் கே புருத்திரர்கள்
சீலம் பெறுவழியாய்ச் சேர்ந்தவேலாயுதமே

பாரக்கிரவுஞ்சாங்க பருவரைகள் தூளிபடச்
குரைப்பிளாந்து தொலைக்க வேலாயுதமே

அரனும் திருமாலும் மயன்வச்சிராயுதனும்
வரமார் விபதூர்களு மாற்றிய வேலாயுதமே

பரமர் சூலாயுதமும் பங்கையன் தெண்டாயும்மும்
வரமால் சக்கராயுதமு மாறுவேலாயுதமே

தீயகொடும் பாவியும்யான்செப்பிய விண்ணனந்பமதைத்
தூயவடி வேலர்முன் சொல்லுமயில் வாகனமே

தங்குமிரக்கந் தருசுமயம் பார்த்திருந்து
தொங்கலொதிக்கிமெல்லச் சொல்லுமயில் வாகனமே

அமைந்து விழுமாலும் வாலாயும் வேலர்முன் போய்ப்
பணிந்து தொழுதுசொல்லும் பச்சைமயில் வகனமே

அழுதழுதானுரைத்த வெல்லாம் வேலவர்க்கு
தொழுதுனின்று மெல்லமெல்லச் சொல்லுமயில்வானக

காதலித்துப் புதைத்திற் கன்மவினைக் கூடைதுதுப்
பேதலித்தேனென்று சொல்லிப்பேசு மயில் வாகனமே

துருத்தி யெடுத்தழுவுந் துன்பயிது தாங்கவொன்னா
பெருந்தவசமைப் பாரமென்று பேசுமயில் வாகனமே

இறக்கப்படுமாவா லெய்திமைவி வற்றாடியேன்
துலக்கப்படும் கதையைச் சொல்லு மயில் வாகனமே

காவரன்று சொல்லு சடைபோகக் காக்கிரக்கம்
பாவரன்று சொல்லுமயினிப் பச்சைமயில் வாகனமே

விழித்துன்பக் கீற்றெழுத்தை வேலர்திருக் காலாலே
யழித்தெழுத வேணுமென்று அறையும்மயில் வாகனமே

நின்றாழியாடி நினைத்தொதுக்கி வேலருடன்
மன்றாழிச் சொல்லிவிடும் வண்ணமயில் வாகனமே

பாரமித்துன்பம் படமுழியாதென்று சொல்லிச்
குரைவென்ற வேலருடன் சொல்லுமயில் வாகனமே

அல்லல் படுங்கவலையாறமனத்துன்பமெல்லாஞ்
சொல்லி முடியாதனவுஞ் சொல்லுமயில் வாகனமே

காத்தருள வேணுங்கவிவறுமைத் துன்பமெல்லாம்
தீர்த்தருளவேணுமென்று செப்புமயில் வாகனமே

வேந்தர்டுக்கண் மிகுபயமாய் யஞ்யஞ்சிச்
சேர்ந்து தயங்குவதுஞ் சொல்லுமயில் மயில் வாகனமே

தொண்டு தொட்டு ஒழுமுகன் தூயமகன் சேவை செய்து
தெண்டனிட்டேனன்று திடஞ்செய்யு மயில் வாகனமே

இனப்படுவததெல்லா லெய்திமெலி வற்றாற்யேன்
துன்பபடுவதையும் சொல்லுமயில் வாகனமே

வகைவகையா நானுறைத்த வாசகத்தை வேலவற்குத்
தொகையாகச் சொல்லிவிடுந் தோகைமயில் வாகனமே

காண்வரும் பொழுது சண்முகனைத் தொண்டனிட்டு
கொண்டுவரவேணுமினிக் கோதுமயில் வாகனமே

காவுவினை மூடாமற் சுஞ்சலையிஞ்சாமலைனை
மேவுசிறகாலொதுக்கும் வீரமயில் வாகனமே

வீறிட்ட சென்மமொ மேலிட்டு முன்வினைறைச்
கூறிட்டெடுத்தெடுத்துக் கொத்து மயில் வாகனமே

பாரவினைத் துன்பம் படமுடியா நென்று சொல்லிச்
சூரைவென்ற வேலருடன் சொல்லுமயில் வாகனமே

பரந்த தலங்கள் பருவரைகள் தூள்படுத்தும்
வீரதந்துவம் பொருந்தும் வெற்றிமயில் வாகனமே

வருமிடா வாகனமும் வளருமன்ன வாகனமும்
பொருக்குட வாகனமும் போற்றுமயில் வாகனமே

மயில்வாகன முரைத்த வாசகத்தைத் தான் கேட்டு
மயில்வேலாரன்குறை தீர்தாண்டமை கொண்டாரே

இரக்கந் கருங்கதிரை யொகோனைப் போற்றிசெய்து
காக்கும் பெரும்பிறவிக் கடலைக்கடந்து விட்டேன்

சதிக்குங் கதிரைமலைக் கந்தரை நான் போற்றி செய்து
சதிக்கு மியமதண்டம் தண்டிலிலகி விட்டேன்

சித்திக்கு மெஞ்ஞானச் செவ்வேளைப் போற்றி செய்து
முத்திக் கரைகேணி முன்னிறித்திக் கொண்டேனே

கைகுவித்துப் பன்னிருதோட் கந்தரை நான் போற்றி செய்தே
யைரையுங் கட்டிமறித் தாழையிட்டுக் கொண்டேனே

கைகுவித்துப் பன்னிருதோட் கந்தரை நான் போற்றி செய்தே
யைரையுங் கட்டிமறித் தாழையிட்டுக் கொண்டேனே

கட்டியமுன் வினையைக் காஞ்சுரப்புற்றை யெல்லாம்
வெட்டிவெளியாக்கி வழிவேறே திருப்பி விட்டேன்

இன்பமுடன் தென்கதிரை யொங்கோனைப் போற்றி செய்து
துன்பமெல்லாந் தீாத்துச் சுகம் பெற்றிருந்தேனே

கொம்பை முலை வள்ளிகொளுநலை நான் போற்றி செய்து
இம்மை மறுமைக்கு மினியசுகம் பெற்றேனே

குன்றெறிந்த வேலோய் நின்கோலமலச் சேவுகள்
என்றும் மறவாமலிருக்க வரந்தராயோ

நிருமித்தமையெல்லாம் நிட்டுரெனந்தனுள்ளம்
பருவப் பழமாய்ப் பழக்கவருந்தருவாய்

கிப்பிறப்பிற் செப்பமொழிந்தெப்பிறப்பிற் போனாலும்
அப்பிறப்பு முன்னடிமையாக வரந்தருவாய்

மீழையத் துயரால் மெலியாமலைப்போதும்
அடிமைக்குடியாக வாண்டிரக்கஞ் செய்வாயே

பேரின்பக் காதல் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

கணபதி துணை

கதிரமலை பேரின்பக் காதல்

சீர் விளங்குங் கதிரமலைக் குமரேசரிரு பதமென் சென்னி சேர்த்தி
பேர்விளங்கும் காதலிசை பாடுதற்கு ஐங்கரத்தோனும் பிழை கங்காளன்
தார்விளங்கும் சபையோனும் உமையவஞும் சலசமானும்
கார்விழங்கும் மறையனும் கலைமகஞும் வழவேவூங் காப்புத்தானே

சீராரும் தென்கதிரை சைல்லனருளாலே
பேராருங் காதலிசை பொற்புடனே பாடுதற்கு
வேதக் கதிரமல் வேலவரைத் தெண்டனிட்டு
காதல் சொல்த தந்திமுகக் கற்பகமுங் காப்பாமே

சங்கத் தமிழ் தெரிந்து தாரணியிற் காதல் சொல்ல
திங்கட் சடைமுடித்து தேவனருள் தந்திடுமே
பன்னு தமிழாலே பரிந்து அடியேன் காதல் சொல்ல
அன்னையுமை என்னை வளர்த்து ஆதரவு செய்திடுமே
தோத்திரமாங் காதலிசை சொற் பிழைகள் குற்றமெல்லாம்
தீர்த்தருளச் சண்முககணத் தொண்டனிட்டுக் கொண்டேனே
பரவுந் திருத்தமிழால் பாருலகிற் காதல் சொல்ல
பிரமன் கருணைவெள்ளாம் பெய்து விணை தீர்த்திடுமே
தெள்ளு தமிழாலே சிறந்தமிழேன் காதல் சொல்ல
வள்ளியம்மைத் தாயார் மகிழ்ந்திரக்கஞ் செய்திடுமே
நாவுக்கிசைந்த புன்சொல், நாளிலத்தில் ஓதுதற்கு
தெய்வயானைத் தாயார் சிறக்க நன்மை தந்திடுமே
பண்புறையும் வேள்திரு பாராட்டுக் காதல்சொல்ல
தென்பயிலும் பூமகழும் சீராட்டுச் செய்திடுமே
கதிரைக் குருபரனைக் கைதொழுது காதல் சொல்ல
மதுரக் கவிக்கிசைசயை வாக்குதவு நாமகளை
பார்த்தமிழேன் சொன்ன தமிழ் பாவினுள்ள குற்றமெலாம்
தீர்த்தல் தன்னைக் காக்கும் திருக்கை வேலாயுதமே
கற்றறியா மோடன் கசித்துரைத்த காதல் தன்மேல்
குற்றமெல்லாம் பார்த்தெடுத்து கொத்துமயில் வாகனமே
ஏழைக்கினி, தாயுதவு எம்பிரான் காதல் சொல்ல
கோழிக்கொடி மகிழ்ந்து கொண்டாட்ட செய்திடுமே
அனைத்துயிரல்லாம் புரக்கும் ஒழுமுகன் காதல் சொல்ல
மனத்திலிருள் அகற்றும் வள்ளியம்மை நாயகமே

கும்பாயிலேக மஸர் ~
 காதலித்துக் தேவர் தொழும் கந்தருடைய காதல் சொல்ல
 புதலத்திற் தெய்வமெல்லாம் போற்றி நன்மை தந்திடுமே
 சீரின்ப வாழ்வுத்தரும் செவ்வேளைப் பாடுதற்கு
 பேரின்பக் காதல் என்றும் பேருலகோர் பேசுவரே
 திருமால் மருகணாம் செவ்வேளைப் பாடுதற்கு
 பெரியோர் இகழ்ச்சி சொல்லார் பேரறிவென் ரோதுவரே
 பெரிதாய்க் காதல் தன்னை பேரின்பக் காதலென்னும்
 திருவாசக மெனவும் தேவாரமுமென்று ஒதுவரே
 ஆரணாம் வாழ்த்தாங் கதிரை அப்பணை நான் போற்றி செய்து
 காரணமாய்ப் பேரின்பக் காதல் தன்னைப் பாடலுற்றேன்
 பிறந்த பிறப்பெல்லாம் நான் பேதலித்துச் சண்முகனை
 மறந்து மறந்து பட்ட மாட்டாங்கு செப்பலுற்றேன்
 செனனமெடுத் தெடுத்து சென்ற பிறப்பெல்லாம் நான்
 கண்மலினை வாலமுதும் காரணத்தை கூறலுற்றேன்
 பரணைப் பராபரனை பங்கயக் கண் நான்முகனை
 ஜங்கரனைச் சிறந்து மனம், காணாமல் நின்றுவிட்டேன்
 அன்பான தென்கதிரை ஒண்டவெணைப் போற்றாமல்
 வன்பாவியாகி வலுநரகுக் காளானேன்
 கந்தமலைத் தென்கதிரை கந்தனை நான் போற்றாமல்
 மந்தவினைத் தொந்தவலை பாசமதிற் பட்டுவிட்டேன்
 திருந்துங் கதிரமலை செவ்வேளைப் போற்றாமல்
 வருந்தி வறுமையினால் மாட்டாங்கு பட்டுவிட்டேன்
 விண்ணோர் தொழுங் கதிரை வேவைரைப் போற்றாமல்
 மண்ணாசை கொண்டுகைல் வாழ்வை மதித்துவிட்டேன்
 தெய்வானை பங்கன் திருவடியைப் போற்றாமல்
 மாபாவியாகிப் பெருநரகுக் காளானேன்
 காங்குங் கதிரமலைக் கந்தனை நான் போற்றாமல்
 நீர்குமிழி வாழ்வை நிறையாமென் றெண்ணி விட்டேன்
 நாயமாந் தென்கதிரை நாயகனைப் போற்றாமல்
 ஈனமுற்ற சென்மத்தில் இடர் இடுக்கண் பட்டுவிட்டேன்
 மஞ்சார் மயில்வாகன வள்ளி மணவாளனை நான்
 நெஞ்சார வாழ்த்துகின்ற நேசத்தை விட்டுவிட்டேன்
 தேவர் தொழும் தென்கதிரை செவ்வேளைப் போற்றாமல்
 நாறும் புழுப் பொதிந்த நாடிடலை நம்பிவிட்டேன்
 குமர குருபரணை கும்பிட்டுப் போற்றாமல்
 திமிர கொடும்பிண்ணியால் செனனம் எழுந்துவிட்டேன்
 மூவர் தொழும் தென்கதிரை முருகனை நான் போற்றாமல்
 தாவுஞ் சனிப்பகையால் தத்தளித்துக் கொண்டேனே
 தோத்திரஞ் செய்து அறுமுகத் தோன்றலைப் போற்றாமல்
 பீத்தத் துருத்திதன்னைப் பேணி வளர்த்தேனே
 சித்திர வேலாயுதன் தன் சேவழியைப் போற்றாமல்

அருள்மிகு சின்னக்கதிர்காமல் திருக்கோவில்
 மற்று மறுவில்லாத மரப்பாலைவக் கொப்பானேன்
 சீரவேந்தன் தென்கதிரை செவ்வேலைப் போற்றாமல்
 பார்வேந்தன் தன்னிடத்தில் பருவிலங்குக்கு அஞ்சிலிட்டேன்
 தேவன் கதிரமலை செவ்வேலைப் போற்றாமல்
 பாவப் புழுவுடலை பாவித்து இருந்துவிட்டேன்
 புல்லறிவைத் தான் நினைந்து பொய்களைவத் தான் விரும்பி
 நல்லறிவைத் தான் மறந்து நடந்தேன் இக்காலமெல்லாம்
 போத்ததை உற்றறியா புல்லறி நாயேனை
 பாகத்துக் கண்ணமுலை பாலருந்தியே வளர்ந்தேன்
 பேய்க்கோலங் கொண்ட பேய் வாழ்வுக்கு ஏமலித்து
 நாய்க் கோலங் கொண்டேன், நடந்தேன் இக்காலமெல்லாம்
 எத்திசைசுயம் போற்றும் கதிரேசனை நான் போற்றாமல்
 சூத்திரங்கள் கற்று நிலைகுலைந்து விட்டேனே
 நலஞ் சேரும் தென்கதிரை நாயகளைப் போற்றாமல்
 புன்போம் வழிவழியே போயுலைந்து போனேனே
 மறைய மறையவரை மாயவனை ஜங்கரனை
 மிரையத் திறம்பேசி மோசம் அதாய்ப் போனேனே
 தீய நரகமதில் சென்னித்த இவ்வுடம்பை
 காயமிது மாயமென்று கண்டுபிடித்தேனே
 துஞ்சும் உடலை சுடுவதாங் கண்டு கொண்டு
 அஞ்சியமுது ஆசை வலைப்பட்டு விட்டேன்
 ஆடுவதும் வீணாய் அலையுமுடல் மண்ணரிக்க
 போடுவதுங் கண்டுகொண்டு புத்தி கெட்டுப் போனேனே
 வாசக் கதிரமலை வள்ளலை நான் போற்றாமல்
 காயக் கபடர் சொன்ன கட்டளையில் நின்றுவிட்டேன்
 கட்டிப் பிடித்திறுக்கி கடுவெலிட்டு வாதபித்தம்
 ஓட்டியெனைக் கெடுக்க ஒழிந்து வேறு கெட்டேனே
 சுற்றத்தார் பார்த்திருக்க தோராமல் மெள்ள உயிர்
 அற்றதைகண்டு மின்னம் ஆசை வலைப்பட்டு விட்டேன்
 காட்டில் நாய் ஓரி கழுகு பலதும் விரும்புமிந்த
 ஓட்டை மலக்கூட்டை உதவுமென்று நம்பிவிட்டேன்
 சலமும் பலநரம்பும் தாங்கும் முதிரச் சடத்தை
 உலையாமல் என்றும் உதவுமென்று நம்பிவிட்டேன்
 காலனுடை கையில் கடும் பாசந்தான் தூக்கி
 சூலத்தாற் குத்தும் சூலகாயத்தை நம்பிவிட்டேன்
 நாயடனே ஓரி நற்சரவந் தான் விரும்பும்
 பேய்விரும்பும் இவ்வுடம்பை பேணி வளர்தேனே
 ஓங்கும் பகடேறி உறுமறவி தெண்டனி
 நீங்கவழி காணாமல் நின்று தடுமொறுவ ட
 கந்தமலர்த் தென்கதிரை கந்தலை நான் போற்றாமல்
 புந்தி மிக நொந்தலைந்து போனேன் இக்காலமெல்லாம்

மெய்யாகத் தென்கதிரை வேலனைப் போற்றாமல்
 ஜயோ வீணாய் அலைந்தேன் இக்காலமெல்லாம்
 கோலமெல்லாம் கெட்டு குலைந்து தடுமாறி நொந்து
 காலமெல்லாம் நொந்து கலங்கி மனம் சலித்தேன்
 ஆளுங்க திரமலை அற்புத்ததைப் போற்றாமல் இந்த
 நாளெல்லாம் வீணாய் நயமற்று இருந்து விட்டேன்
 பாதகம் நான் ஆனேன் படுபாவி நான் ஆனேன்
 ஆதுலன் நான் ஆனேன் அறுமுகனைப் போற்றாமல்
 ஓடினேன் ஓடி உலைந்தேன் உலகமெல்லாம்
 வாழினேன் தென்கதிரை வள்ளலை நான் போற்றாமல்
 ஓடினேன் ஓடி உலைந்தேன் உலகமெல்லாம்
 வாழினேன் தென்கதிரை வள்ளலை நான் போற்றாமல்
 அலைந்தேன் உலகமெல்லாம் அங்குமற்றேன் இங்குமற்றேன்
 உலைந்தேன் கதிரமலை உத்தமனைப் போற்றாமல்
 எதிராக மூவுலகில் இம்மை மறுமைக்குமிடம்
 கதிர்காமம் என்று திடங்கொண்டு மனங்கண்டேனே
 மதுரக் கவிக்கு இதமாய் வந்து கதி சேருமிடம்
 கதிரைக் கிரியனவுங் கண்டு பிடித்தேனே
 ஆரணாங்கள் போற்றுமலை அன்பரை ஈடேற்றுமலை
 காரணாங்கள் காட்டும் கதிர்காம மாமலை
 முத்தி கொடுக்கும் மலை மூவுலகோர் போற்றும் மலை
 சித்தி கொடுக்குமலை தென் கதிர மாமலையை
 இந்த உலகிலுள்ள ஏழைகளை ஈடேற்றும்
 கந்தவேள் போற்றும் கதிர்காம மாமலையை
 வேகச் சனியனுக்கு வேண்டிதோர் வாகனமாம்
 காகத் தொனிகேளா கதிர்காமச் சந்நதியில்
 அவலப் புன் அடக்கும் அன்பர்களை ஈடேற்றும்
 கவலைப் பிணியடக்கக்கும் கதிர்காமச்சன்னிதியில்
 முத்திதரும் தென்கதிர மருகனை நான் போற்றிசெய்து
 சித்தமுருகி மனம் தேற அறிந்தேன் இல்லையே
 வாணொத்த தென்கதிர வள்ளலை நான்போற்றிசெய்து
 ஆனந்தத் தேனையும் நான் அள்ளி உட்கொண்டேன் இல்லையே
 ஆறெழுத்தை நேசி அகம் திருத்திப் புசைசெய்து
 கூறரிய ஆண்பாலைக் குஷக்க அறிந்தேனிலையே
 மருவித் துதித்த மார்வளத்தின் கதிராபுரியை
 தெரிசித்து தெண்டனிட்டு செனன மெடுத்தேனில்லையே
 மாணிக்கக் கொங்கைதனில் மருவி நீராட வெள்ளம்
 காணிக்கையிட்டு இறைஞச் காயமெடுத்தேனில்லையே
 தெண்டனிட்டுப் பன்னிருகை செவ்வேள் திருப்புத்ததை
 கண்டு தெரிசித்திட நான் காய மெடுத்தெனிலையே
 வாழுங் கதிரமலை வள்ளலை நான் போற்றி செய்து

நீஞும் பாவக் கடலை நான் நீங்க அறிந்தேனிலையே
 சொல்லுற்று இரவுபகல் தூயேனைப் போற்றிச்செய்து
 செல்வத்தில் நானிருக்கச் செனனம் எடுத்தேனிலையே
 அன்னம் இரப்பவர்க்கு அருளாங் கதிர்காமத்தாசு
 சன்னதியைத் தெண்டனீடு தபசபண்ணினேன் இல்லையே
 சண்டன் விடுங்காலம் தண்டமிட வந்தனுகி
 அண்டியுபிர் கவர போதாற்றுந் துணை காணேனே
 வெட்டுங் கிடாவெறி வேங்காத்தன் வந்தனுகி
 கட்டும் போதென்னுயிரை காக்குமிடங் காணேனே
 காலனைக் கண்டஞ்சி கலங்கி விழும் அந் நேரம் உன்
 வேலும் மயிழும் அல்லால் வேறுதுணை காணேன் ஏ
 நாடுனேன் உன்னருணை நம்பினேன் உன்பத்தை
 தேழுனேன் உன் பதியை தென்கதிர வேலவனே
 நொந்தழேயேன் சிந்தை நூடங்கு போல்
 எந்தன் முன்னே வந்துதவ வேணுமினிவாழ் கதிர வேலோனே
 காக்கக் கடனுக்கு காத்திரட்சித்து என் குறையை
 தீாக்கப் பரம் உனக்கு தென்கதிர வேலோனே
 விண்ணுலகில் தேவர்கட்கும் மேதினியில் உள்ளவர்க்கும்
 கண்கண்ட தெய்வம் கதிர்காம வேலோனே
 பொய்யான கள்ளம் பொருந்தும் கலியுத்தில்
 மெய்யான தெய்வம் விளங்கு கதிர வேலோனே
 வாட்சியமாய் நான் மறைக்கும் மாயந் தனக்கும்
 காட்சிகொடுத்து ஈடேற்றும் கதிர்காம வேலோனே
 வித்தாய் விளக்கொளியாய் வேதமுமாய் எக்கலைக்கும்
 சித்தாகி நிற்பதும் தென்கதிரை வேலோனே
 முச்சுடராய் முத்தொளியாய் முக்கணமாய் மூவருமாய்
 மெய்ச்சுடராய் நிற்பதுவும் வீர வழவேலோனே
 அற்புதமாய் ஆரணமாய் எவ்வுயிர்க்கும் மாதாவாய்
 கற்பகமாய் நிற்பதும், கதிர்காம வேலோனே
 எண்ணும் எழுத்தெல்லாம் எள்ளுக்குள் எண்ணையைப்போல்
 நன்னை நிறைந்திருக்கும் நற்கதிர வேலோனே
 காச்சிய பாலுள் நெய்போல் கலந்து கலந்து நிறைந்து
 சூட்சயமதாய் நிற்பதும் சுடரெறிக்கும் வேலோனே
 தானாயுலக மெல்லாம் தன் செயலே யல்லாது
 தேனேபோல யவருடைய திருவிளையாட் டிரிந்தென்
 புதலத்தோர் யாவர்க்கும் புச்சக்கர வாளமெனக்
 காதலித்துக் கோல்செலுத்தும் கதிர்காம வேலோனே
 துண்பவெழுத்தும் தொலைத்தத்தியேன் சென்னியிலே
 இன்ப எழுத்தாக ஏழைக்கு எழுதிவிடு வேலோனே
 அல்லற்படுமெந்தன் அருந்துயரை ஈடேற்றி
 வல்லுயிர்க்கும் எந்தனுக்கு பழயளக்கும் வேலோனே

குருடா விழிதெரியா கூன்முடவர் தான் நடக்க
 மருஞம் இருள்தீர் வரங்கொடுக்கும் வேலோனே
 கூனர் குருட்டி குறைக்கால் பிணி ஊனர்
 மானம் அழிந்தோர்க்கும் வரங்கொடுக்கும் வேலோனே
 பண்ணு தமிழ் வாணர் பரதேசிக் காதரவாய்
 அன்னக்கொடி வீசி அமுதிடும் வேலோனே
 பாடுவதும் உன் செயல்தான் வல்லுயிர் எல்லாம் பிழைத்து
 ஆடுவதும் உன் செயல்தான் அறுமுக வேலோனே
 எடுப்பதுவும் உன் செயல்தான் இல்லையென்று ஏற்பவற்கு
 கொடுப்பதுவும் உன் செயல்கான் கொற்ற வடிவேலோனே
 முத்தொழிலும் நின் செய்கை மூவரும் நீதானேயல்லால்
 தத்துவமும் நின் செயல் தான் சண்முக வேலாயுதனே
 விழித்தளியேன் சென்னியிலே வீண் கீற்றுக் கீறினாத
 அழித்தமுதிக் காத்திடும் நீர்வேலோனே
 மந்திரமுந் தேவும் மருந்தும் எனக்கே உதவார் உன்
 சிந்தனையும் நின் செயல் தென் கதிரை வேலோனே
 காலன் வரும்பொமுது கண்டு அஞ்சும் வேலௌயிலே உன்
 வேலுக் கடைக் கலங்காண் வெற்றி வடி வேலோனே
 ஆறிரண்டு கையும் அழகிய வேலாயுதமும்
 ஏறுமயில் வாகனுமும் எந்தன் உயிர்த் துணையே
 பற்றும் பகைகள் எல்லாம் பற்றறுக்க உம்முடைய
 வெற்றி வேலல்லாது வேறுதுணை காணேனே
 வேகமுடன் தாதர் வரும் அந்த வேலௌயிலே உன்
 தோகை மயிலல்லாது துணையொன்றுங் காணேனே
 சாந்தனையும் காயம் தளம்பாமல் தாரணியில்
 வேந்தர் பகை சூழாமல் வேலுக் கடைக்கலமே
 நலியாற் பிணியாற் கடும் கோபந் தன் பகையால்
 மெலியாமல் உம்முடைய வேலுக் கடைக்கலம்
 படையாற் றுயரால் பகைகுஞ்களால் வல்வினையால்
 பிழியாம் ஒன்றுடைய வேலுக் கடைக்கலமே
 தேனே மதுர மொழித் தெள்ளாமுதே தேவேர் தொழும்
 மானே யெனக் கிராங்காய் வள்ளியம்மை நாயகமே
 காருலவு சோலை கதிரமலைக் கற்பகமே
 வானுலவுங் கும்பதன் வள்ளியம்மை நாயகமே
 அறந் தவம் இல்லாத பொல்லாப் பாதகளென்று எனை எண்ணிலி
 மறந்து விடாதே யம்மா வள்ளியம்மை நாயகமே
 கணதுயரம் துண்பம் கலக்கமெல்லாம் திறப்பதற்கு உன்
 மனதிரக்கம் வேணுமம்மா வள்ளியம்மை நாயகமே
 நெஞ்சுசம் வேறாயலையும் நெட்டுரம் நீதியில்லான்
 வஞ்சன் எனக் காத்தருஞம் வள்ளியம்மை நாயகமே
 உள்ளத்தும் சடைப்பிணியால் ஊறுபடா வண்ணமெல்லாம்

வளர்த்திரக்கம் செய்யும் வள்ளியம்மை நாயகமே
 தொலையா மனக் கவலை துண்பமெல்லாம் தீர்வதற்கு
 மலரடியைத் தெண்டனிட்டேன் வள்ளியம்மை நாயகமே
 கந்தருடை காதல் சொல்ல வான்மருவும் தேவருய்யவாழ் மணியைத் தேவருக்கு
 தேனிரச மொழியாலே தெய்வானை நாயகமே
 பாரம்மா நீடுமென்னை பார்த்து எனது துண்பமெல்லாம்
 தீர்ம்மா தென்கதிரை தெய்வானை நாயகமே
 இரும்பரன் நெஞ்சலைண்யாய் நீ எடேறக் கடைக்கண்
 திரும்பம்மா தென்கதிரை தெய்வானை நாயகமே
 பேரறிவினாறி பிறந்தழலும் மானிடர்க்கு
 தீராத வியாதியெல்லாம் தீர்க்கும் வேலாயுதமே
 கலைசேரும் நாமகஞம் கஞ்சமலர் மாதும் என்முன்
 நிறையாய்க் குடியிருத்தி நிறுத்தும் வேலாயுதமே
 பாரிற் பல பொருளும் பாலமுதும் பூச்சிணமும்
 சீருந் தனமும் தினந் தரும் வேலாயுதமே.
 தன்னை மறந்தாலும் தவத்தை மறந்தாலும் இனி
 உன்னை மறவாமல் உருக்கும் வேலாயுதமே
 கோலப் பதினொரு கோடி யுருத்திரர்கள்
 கோலம் பெறுவடிவாய் கூட்டிய வேலாயுதமே
 பாரத் தளங்கள் பருவரைகள் தூள்படுத்தி
 சூரசங்காரம் தொலைக்கும் வேலாயுதமே
 அரனுந் திருமாலும் அயனும் வச்சிராயுதமும்
 வரமும் அழி வீரர்களை மாற்றிய வேலாயுதமே
 பரமன் சூலாயுதமும் பங்கயன் வச்சிராயுதமும்
 அரியுடைய சக்கராயுதமும் மாற்றிய வேலாயுதமே
 தீய கொடும் பாவியும் யான் செப்பிய விண்ணப்பமதை
 தூய வடிவேலவாழுன் சொல்லும் மயில் வாகனமுமே
 தங்கும் சமயம் தருஞ் சமயம் பார்த்திருந்து
 தொங்கல் ஒதுக்கி நின்று சொல்லு மயில்வாகனமே
 துணிந்து மதியால் சொல்லாதே வேலவரை
 பணிந்து தொழுது சொல்லும் பச்சை மயில் வாகனமே
 அழுதமுது நான் வருந்தும் அல்லவெல்லாம் வேலவர்க்கு
 தொழுது நின்று மெல்ல மெல்ல சொல்லும் மயில் வாகனமே
 காதலித்துக் பூவுலகில் கன்மவினைச் சூடு எடுத்து
 பேரழித்தேன் என்று சொல்லி பேச மயில் வாகனமே
 துருத்தி யெடுத்தலைந்து துண்பமெல்லாம் வேலவர்க்கு
 பெருத்த சுமைப் பாரமென்று பேச மயில் வாகனமே
 என்றும் படுந் துயரால் எய்து மெலிவூடு அடியேன்
 துண்டு படுந் துயரைச் சொல்லும் மயில்வாகனமே
 கனியாற் பிறவி கடலிலே விழுந்தழயேன்
 பிணையால் வருந்தவதும் பேசுமயில் வாகனமே

இறக்க விதியிறந்து இன்னம் இன்னம் இவ்வுலகில்
 பிறக்க முடியாதெனவும் பேசு மயில் வாகனமே
 வழி வழித் தொண்டனாக வந்தமிழமை கொள்ளுமென்று
 அமுதமுது சொன்னேன் என்று அறையும் மயில்வாகனமே
 நாட்டமதாய் வேலவர் தம் நற்சரணம் என் சிரத்தில்
 சூட்டிவிடச் சொன்னேன் என்று சொல்லு மயில்வாகனமே
 கார் என்று சொல்லு கடைபோகக் காத்து என்னை
 பார் என்று சொல்லு மின்னம் பச்சை மயில்வாகனமே
 விழித்து அயன் என் சிரத்தில் வீண் கீற்றுக் கீறினதை
 அழித்தெழுதச் சொல்லி அறையும் மயில் வாகனமே
 நின் முடி பாடி நினைந் தொதுக்கி வேலவர் முன்
 மன்றாடிச் சொல்லிவிடும் வண்ண மயில் வாகனமே
 பாரமிந்தத் துண்பம் படமுடியாதென்று சொல்லி
 சூரைவென்ற வேலவருடன் சொல்லு மயில்வாகனமே
 அல்லற்படுந் துயரால் ஆனமனத் துண்பமெல்லாம்
 சொல்லாய் முடியாதெனவும் சொல்லு மயில்வாகனமே
 காத்தருள வேணும் கருணைவுத்து என் துண்பமெல்லாம்
 தீர்த்தருள வேணுமென்று செப்பு மயில்வாகனமே
 மறை துதிக்கும் தென் கதிரை வள்ளி மணவாளன் என்தன்
 குறை தவிர்க்க இன்னம் இன்னம் கூறு மயில்வாகனமே
 வேந்தர் இடுக்கண் வெகுபயமாய் ஏங்கி மனம்
 சோர்ந்து மிக வாடுவதும் சொல்லு மயில் வாகனமே
 தொண்டுபேட்டேன் ஆறுமுக தூயோன் திருப்பத்தைக்
 தெண்டனிட்டேன் என்று செப்பு மயில்வாகனமே
 இன்பமுடன் தென் கதிரை எங்கோனைப் போற்றி செய்து
 துண்பமெல்லாம் தீர்த்துவிடச் சொல்லு மயில்வாகனமே
 வகையாக நான் உரைத்த வாசகத்தை வேலவற்கு
 தொகையாகச் சுவாமிக்கு சொல்லு மயில்வாகனமே
 சண்டர் வரும்போது சண்முகனைத் தெண்டனிட்டு
 கொண்டுவர வேணுமென்முன் கோலமயில் வாகனமே
 தாவும் வினை மூடாமல் சுஞ்சலம் வாட்டமல் என்னை
 மேவு சிறகால் மூடும் வீரமயில் வாகனமே
 வீறிட்ட சென்மமெல்லாம் மேவிடும் ஊழ் வினையை
 கூறிட்டு எடுத்துக் கோர்க்கும் மயில்வாகனமே
 பாரவினைத் துண்பம் பருவரையைத் தூள்படுத்தி
 குறைத் துளைத்துருவும் துய்ய மயில்வாகனமே
 பாரத் தளைத்துடனே பருவரையைத் தான் பிளந்து
 வீரத்திறம் பொருந்தும் வெற்றி வேலாயுதமே
 வரும் அன்ன வாகனமும் வளரும் வெள்ளை வாகனமும்
 பொரு கெந்ட வாகனமும் போற்று மயில்வாகனமே
 மயில் வாகனம் உரைத்த வாசகத்தை தான் கேட்டு

அருள்மிகு சின்னக்கதிர்காமல் திருக்கோவில்
 அயில் வேலர் என்குறை தீர்த்துக் ஆண்டு அடிமை கொண்டாரே
 இரக்கம் தருங்கருணை எங்கோனைப் போற்றி செய்து
 பெருகப் பிறவி பெருங்கடலைக் கடந்தேனே
 கந்தக் கதிரமலை கந்தனை நான் போற்றி செய்து
 சதிக்கும் இயமன் வலையைத் தட்டி விளக்குவேனே
 சித்திக்கும் மெய்யான தேவனை நான் போற்றி செய்து
 முத்திக் கரைக்கு ஏற முன் நின்றுகொண்டேனே
 கைகுவித்துப் பன்னிருந்தோள் கந்தருடை காதல் சொல்லி
 ஜவரையுங் கட்டி மறித்தானே பூட்டுக் கொண்டேனே
 கட்டிய முன்னைவினை கரு சூரைப் பற்றையெல்லாம் நான்
 வெட்டி வெளியாக்கி மெய்யான வெளி கண்டேனே
 இன்பமுடன் தென்கதிரை எங்கோனைப் போற்றி செய்து
 துன்பமெல்லாம் தீர்த்துச் சுகம் பெற்றுக்கொண்டேனே
 கொம்மை முலை வள்ளி கொழுநனை நான் போற்றி செய்து
 இம்மை மறுமைக்குமினி ஈடேற்றங் கண்டேனே
 குன்றெற்றிந்த வேலருடை கோலமலர் சேவாஷய நான்
 என்றும் மறவாமலிருக்க வரந் தந்தாரே
 நிருமித் தறிவுமில்லா நெட்டுரேம் எந்தள் உள்ளாம்
 பருவப் பழமாகப் பழுக்க வரந் தந்தாரே
 இப் பிறப்பிற் செனனமொழிந்து எப்பிறப்பி லானாலும்
 அப்பிறப்பும் உம்மடிமையாக வரந் தருவாய்
 மிழமைத் துயராலே மெலிந்தழியேன் வாடாமல்
 அடிமைத் திறமாக ஆண்டழிமை கொள்ளுமையா
 கதிரையப்பர் காதல் தன்னை கருத்தாக ஓதினபேர்
 யதியிலிருந்து வாழ்ந்து நற்பாக்கியிமும் பெற்றிருப்பார்
 கந்தன் முருகன் பேரில் காதல் தன்னை ஓதின பேர்
 நந்தாவனம் போல நன்மை பெற்று வாழ்ந்திருப்பார்
 சித்திர வேலப்பருடை திருக்காதல் ஓதின பேர்
 முத்தி பெற்று வாழ்ந்து நலம் மோட்சங்கள் பெற்றிருப்பார்
 சீரான தொன்கதிரை செல்வர் திருக்காதல் தன்னை
 பாராட்டும் அன்பர் பராபரங்கள் ஆகுவரே
 வாழி கதிரையப்பர் வாழி தெய்வயானையுடன்
 வாழியனைய பேரும் வாழி என்றும் வாழியவே
 கோழிக் கொடி வாழி குலவு மஞ்ஞை தான் வாழி
 ஆழி உலகத்தோர் அனைய பேரும் வாழியவே
 மேல் வாழி வேலை சூல் மேதி அசம் வாழி
 கார் வாழி ஆவின் முன் கற்றோரும் வாழியவே
 சீர் வாழி முகில் வாழி சிவ சமயம் ஏன் நற்
 சொங்கோல் அனைத்தும் வாழி
 செந்தாமரைப் புகட்டுரை மாது
 அவாஜலும் செவனும் வாழி வாழி

கார் வாழி குக்குடமும் மயிலும் வாழி
 கிவ்வலகில் கற்றோர்கள் வாழி வாழி
 கல்வியும் செல்வமும் கருதுவோர் மனமுமே
 கருணை குடி கொண்டு வாழி
 ஊர் வாழி உதயனோடு திங்கட் கிளி யெனும்
 ஒரு மூன்று சுடரும் வாழி
 ஓதும் அம் முயற்றனம் தேவி சொல்லாகியே
 ஒரு நாவிருந்து வாழி
 ஏர் வாழி எங்கள் சுற்றத்தார் வாழியவே
 கிணிதாக எனை ஈன்ற தாய் தந்தை வாழியே
 ஏரம்ப் ஸுர்த்தி தன் திருப்பாத சரணம்
 எப்போதும் வாழி வாழி

எட்டி குழு யேசல்

மாசின் முருகேசருக்கு மாது தெய்வானைக்கு
ஏசல் நேரிட்டதையா னியம்பவே - காசியினிற்
செஞ்கடிலன் நின்ற வெழியிற் நிகழ்கயமாழக தேவன்
கஞ்சமலர்த் தாளினையே காப்பு

1. காசினியோர் புகழு மெட்டிக்குடி வேலவா
கதவைத் திறக்கு மேசற்பாட - எழில்
கதவைத் திறக்கு மேசற்பாட
2. மூஷிக வாகன மீதேறும் விநாயகன்
மூளரி மலரடியே காப்பு - எழில்
மூளரி மலரடியே காப்பு
3. செய்யடி வடிவேலேந்து முருகன் வருகிற
சேதியறிந்தாளாந்த மாது - தெய்வ
யானை அறிந்தாளப்போது
4. பரிவுடன் வடிவேஸர் முருகர் வாரார் என்று
படுக்கென்றடைத் தாளிப்போது - கதவை
படுக்கென்றடைத் தாளிப்போது
5. அடைத்த கதவுந் தெரியாமலே முருகர்
ஆசையினாலே மதிமயங்கியே - அவள்
ஆசையினாலே மதிமயங்கியே
6. தடதடதடவென்று விரைவினிலே வந்து
தட்டினார் கையினாற்றானே - கதவை
தட்டினார் கையினாற்றானே (சுவாமி)
7. செண்பக வதியடி கதவைத் தட்டிய தட்டி
திறவென்று சொன்னவராரோ - இந்த
தெருவினில் வந்தவராரோ அம்பாள்
8. எந்தன் கண்மணியே யறியாயோ நான் தான்
எட்டிகுடி வேலவனானே - பென் என்
எட்டிகுடி வேலவனானே சுவாமி

கும்யாரிஷேக மஸர் ~~~~~

9. எட்டிகுடியை விட்டு விரைவினிலிரவிலே
எப்படி வந்தீர் சொல்லுஞ் சுவாமி - நீர்
எப்படி வந்தீர் சொல்லுஞ் சுவாமி   அம்பாள்
10. மாதே நின் முக மதியொளியைக் கண்டு
வந்தேனடியிந்தவேளை - எழில்
மாதரசே யிந்தவேளை   சுவாமி
11. இந்தவேளை யிரு காதவழி நடந்து
எவ்விதம் நடந்து வந்தீரோ - சுவாமி
எவ்விதம் நடந்து வந்தீரோ   அம்பாள்
12. கட்டழகி வுன்னை மனதில் நினைத்தபோதே
காதவழியுமரை நாளியே - இரு
காதவழியுமரை நாளியே   சுவாமி
13. அரைநாளியும் விட்டுப் பிரியாளே அந்த வள்ளி
அறியாமலோடி வந்தீரோ - அவஙுக்குத்
தெரியாமலோடி வந்தீரோ   அம்பாள்
14. அந்த வள்ளியை விட்டு உந்தன் முகத்தை கான
ஆசை கொண்டு தேடி வந்தேன் - பெண்ணே
யாசை கொண்டு காண வந்தேன்   சுவாமி
15. காண வந்திலென்ன வாயிரமாகவே
கைப்பொருள் கொண்டு வந்தீரோ - சுவாமி
காணிக்கை பொருள் கொண்டு வந்தீரோ   அம்பாள்
16. வேணுமென்றுதெல்லாம் நானிங்கே தருகின்றேன்
விரைவுடனே சொல்லுவாயே - பெண்ணே
விரைவுடனே சொல்லுவாயே   சுவாமி
17. சொல்லுவதுமில்லை யுமது பொருஞும் வேண்டாம்
துரிதத்தில் போவாய் நேயாள் வீடே - சுவாமி
துரிதத்தில் போவாய் நேயாள் வீடே   அம்பாள்
18. நேசமில்லாதவள் போலே நீ பேசுகிறாய்
நித்திரை மயக்கமோ பெண்ணே - உனக்கு
நித்திரை மயக்கமோ பெண்ணே   சுவாமி
19. நித்திரையைவிட்டு நீர் வருவேரன்று

அருள்மிகு சின்னக்கதிர்காமம் திருக்கோவில்
நினைத்திருப்பானோ வள்ளி போம் போம் - சவாமி
நினைத்திருப்பானோ வள்ளி போம் போம் அம்பாள்

20. போமென்று நீர் சொல்ல ஞாயமல்லவே நாம்
போனாலென்ன கெட்டுப் போகும் - பெண்ணே
போனாலென்ன கெட்டுப்போகும் சவாமி
21. கெடுப் போகா தந்த சஷ்ட கல்விகளைல்லாம்
கேட்பவரார் நீர் சொல்லும் - சவாமி
இங்கு கேட்பவரார் சொல்லும் சவாமி அம்பாள்
22. கேட்கச் சொல்லியே வுன்னை யாரடிக்கிறாரிப்போ
கேவல மெனை யிகழாதே - பெண்ணே
கேவல மெனை யிகழாதே சவாமி
23. இகழவும் பேசவு மென்னாலாகாதந்த
இனியவள்ளிக்கே யொக்குந்தானே - சவாமி
இனியவள்ளிக்கே யொக்குந்தானே அம்பாள்
24. ஒக்கவெனை யணைந்தா லுன்னையினிப்பிரியேன்
வழுதிச் சொன்னேன் மண்டலமறிய - பெண்ணே
வழுதிச் சொன்னேன் மண்டலமறிய சவாமி
25. மண்டலம் புகழ்வடி வேலேந்துமுருகரே
வார்த்தை பழக்க வந்தீரோ - போம் போம்
வார்த்தை பழக்க வந்தீரோ அம்பாள்
26. வார்த்தை பழக்கிட நான் வல்லவனல்லவுன்
மனதிற் கோபஞ் செய்யாதே பெண்ணே - உந்தன்
மனதிற் கோபஞ் செய்யாதே பெண்ணே சவாமி
27. போதும் போதுமிந்த வுபசார வார்த்தை சொல்ல
போதிக்க வந்ததையோ நீர் - சவாமியிப்போ
போதிக்க வந்ததையோ நீர் சவாமி அம்பாள்
28. கண்ணியுன்மன மிரங்காத தென்ன விரு
காலும் நோகுதடி கண்ணே - யெந்தன்
காலும் நோகுதடி பெண்ணே சவாமி
29. முன்மிதியடி முனைமேலே நிறபவர்க்கு
காலுறுத்துமோ வாயற்படிதானே - சவாமி

30. மரகதமே நல்ல மயிலே குயிலேயினி
வந்து கதவைத் திறப்பாயே - விரைவாய்
வந்து கதவைத் திறப்பாயே சுவாமி
31. கதவைத் திறவெனவே தொந்தரையேன் செய்வீர்
கனதன மென்ன கொண்டு வந்தீர் - சுவாமி
கனதன மென்ன கொண்டு வந்தீர் அம்பாள்
32. கொண்டகுடியின் மாந்தர் காணிக்கையாகவைத்த
கொலுக்கிருக்கிறது தாரேன் - பெண்ணே
கொலுக்கிருக்கிறது தாரேன் சுவாமி
33. பஞ்சணை மெத்தையின்மேற் கொஞ்சாது நினது
பாதத்திலிட்டழகைப் பாரும் - சுவாமி
பாதத்திலிட்டழகைப் பாரும் அம்பாள்
34. தைப்புசந்தன்னில் மாந்தர் காணிக்கையாகவைத்த
தண்டையுனக்கிப்போது தாரேன் - பெண்ணே
தண்டையுனக்கிப்போது தாரேன் சுவாமி
35. வைப்பாட்டி யுனக்கைவ ஸாசிலுந்தானிருந்தால்
வைத்தவட் காலுக்குப் பாரும் - சுவாமி
வைத்தவட் காலுக்குப் பாரும் அம்பாள்
36. சித்திரா பருவத்திற் சேர்த்து வைத்திருக்கிற
திகழுமணித்தாழ்வடந்தாரேன் - பெண்ணே
திகழு மணித் தாழ்வடந்தாரேன் சுவாமி
37. தேவ தேவனேயிந்த வவுஞப நகைகளை
தேடி எடுத்து வந்தீரோ - சுவாமி
தேடி எடுத்து வந்தீரோ அம்பாள்
38. இந்திரலோகத்து வெள்ளை யானை வந்திருக்குது
இதனை யுனது கண்ணாற் பாராய் - பெண்ணே
இதனை யுனது கண்ணாற் பாராய் சுவாமி
39. கண்ணினாற் பார்பதென்ன வெள்ளையானை
யும்மைப்போல் காசினியிற் படைத்தோரார் - சுவாமி
இக்காசினியிற் படைத்தோரார் தானே அம்பாள்

41. இட்சன மிக்கதவைத் திறப்பீரோயாகிலும்மை
இன்பமுடனண்வேன் சுவாமி - இன்று
இன்பமுடனண்வேன் சுவாமி

அம்பாள்

42. சிந்தையிற் பஞ்சாட்சரந்தன்னை நினைத்தவுடன்
திறந்தது வக்கதவு தானே - அப்பா
திறந்தது வக்கதவு தானே

சுவாமி

43. திறந்தவுடனே வானோர் பூமழைபெய்யவும்
தெய்வயானையை யணைந்தாரே சுவாமி
தெய்வயானையை யணைந்தாரே

அம்பாள்

வாழ்த்து

தொந்திக் கணபதி வாழி வாழி
தூய வடிவேலனுக்கு வாழி வாழி
பந்தம் கொடுத்தவருக்கு வாழி வாழி
பன்னிரண்டு கையனுக்கு வாழி வாழி

ஆறுமுகத்தவருக்கு வாழி வாழி
ஆன பிணை மங்கையருக்கு வாழி வாழி
பேறு தரும் கந்தனுக்கு வாழி வாழி
பீலிமயிலியற்புலத்தவருக்கு வாழி வாழி

கூறு மடியார்களுக்கு வாழி வாழி
கூவும் சேவல் துவசனுக்கு வாழி வாழி
சீறும் பாம்பு உழக்கு மயில் வாழி வாழி
செவ்வேள் திருப்பதங்கள் வாழி வாழி

எனக்னி உள்ளத்தால் உவகை கொண்டு உவந்தளிக்கும் நன்றிகளி.

“என் நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்
உய்வில்லைசெய் நன்றி கொன்ற மகற்கு”

என்ற பெரும் புலவரின் வாக்கிற்கு இணங்க நன்றி கூறக்கடமைப்பாடுடையோம் . வட்டுக்கோட்டை மேற்கு வன்னியன் தோட்டம் திருவருண்மீனு சின்னாக் கதிர்காமப் பெருமானின் குடமுழுக்கு -சித்திரை கார்த்திகை நடச்த்திரத்தில் நடைபெற்றது.

கண் ணினால் அவன். நல் விழாப் பொனிவு கண்டார்தல்” என்ற நிலையில் ஒரு பொருமிதம் ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வரிய கைங்கரியத்திற்கு நிதி, பொருள், சரீரம், ஆக்கப்பணி, ஊக்கம் ஆகிய அனைத்து நானாவித வழிகளிலும் உதவிய அன்பு உள்ளங்கள் அனைவரையும் பாராட்டுகின்றோம் முத்தமிழால் வைதாரையும் ஓழுவைக்கும் வெற்றிவேற் பெருமானின் வித்திய பரிபூரண கிருபாகடாசம் அனைவருக்கும் கிடைக்க கதிரை வாசனீன் பாதாரவிந்தத்தினை வழுத்தி கிரைஞ்சுகின்றோம்.

இம் மஸர் வாபா மரராக இருந்து அருள்மணம் வீசி ஒளி விளங்க விரைவில் பதிப்பித்தனித்தகர்பக விநாயகர் அச்சகத்தாரை மனமாற வாழ்த்துகின்றோம்

அனைத்துவழிகளிலும் தூண்களாகநின்று தாங்கிய அன்புள்ளங்கட்டு சகல செல்வ யோகம்மிக்க பெருவாழ்வு கிடைப்பதாக.

“இன்பமே கூழ்க எல்லோரும் வாழ்க”

வன்னியன் தோட்டம் வட்டுமேற்கு
வட்டுக்கோட்டை

31.05.2015

இவ்வண்ணம்
சின்னாக்கதிர்காமத்திருக்கோவில்
அறங்காவலர்கள்

கந்பக விநாயகர் அசுகம். கே.கே.எஸ் வீதி.யாழ் (மயிலன்ஸ் கட்டம்) 0775244278